

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 883/2004**
ze dne 29. dubna 2004
o koordinaci systémů sociálního zabezpečení
(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)
(Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009	L 284	43	30.10.2009
► <u>M2</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010	L 338	35	22.12.2010
► <u>M3</u>	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012	L 149	4	8.6.2012
► <u>M4</u>	Nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012	L 349	45	19.12.2012

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES)
č. 883/2004**

ze dne 29. dubna 2004

o koordinaci systémů sociálního zabezpečení

(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 42 a 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise předložený po konzultaci se sociálními partnery a se Správní komisí pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pravidla pro koordinaci vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení spadají do rámce volného pohybu osob a měla by přispívat ke zvýšení životní úrovně a zlepšení podmínek zaměstnání.
- (2) Pro přijetí vhodných opatření v oblasti sociálního zabezpečení jiných než zaměstnaných osob Smlouva nestanoví jiné pravomoci než ty, které jsou uvedeny v článku 308.
- (3) Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství ⁽⁴⁾ bylo vícekrát změněno a aktualizováno nejen s ohledem na vývoj na úrovni Společenství, včetně rozsudků Soudního dvora, ale také na změny vnitrostátních právních předpisů. Takové faktory přispěly k tomu, že pravidla Společenství pro koordinaci se stala složitými a rozsáhlými. Nahrazení a současná aktualizace a zjednodušení těchto pravidel má proto zásadní význam pro dosažení cíle volného pohybu osob.
- (4) Je nezbytné respektovat zvláštnosti vnitrostátních právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení a vypracovat pouze systém koordinace.
- (5) Je nezbytné, aby v rámci této koordinace byla ve Společenství zaručena dotčeným osobám rovnost zacházení podle různých vnitrostátních právních předpisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 12.2.1999, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. C 75, 15.3.2000, s. 29.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. září 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Společný postoj Rady ze dne 26. ledna 2004 (Úř. věst. C 79 E, 30.3.2004, s. 15) a stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 26. dubna 2004.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 149, 5. 7. 1971, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2001 (Úř. věst. L 187, 10.7 2001, s. 2).

▼B

- (6) Úzká spojitost mezi právními předpisy v oblasti sociálního zabezpečení a smluvními ustanoveními, která tyto předpisy doplňují nebo nahrazují a která byla přijata orgánem veřejné moci, který je učinil obecně závaznými nebo rozšířil oblast jejich působnosti, vyžaduje podobnou ochranu s ohledem na používání takových ustanovení na toto nařízení. Prvním krokem by mohlo být hodnocení zkušeností členských států, které oznámily zavedení takových systémů.
- (7) V důsledku existence značných rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy pokud jde o osoby, na které se vztahují, je vhodnější stanovit zásadu, že toto nařízení se použije na státní příslušníky členského státu a osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky bydlící na území členského státu, na které se vztahují nebo se vztahovaly právní předpisy jednoho nebo více členských států, jakož i na jejich rodinné příslušníky a jejich pozůstalé.
- (8) Obecná zásada rovného zacházení má zvláštní význam pro pracovníky, včetně příhraničních pracovníků, kteří nebydlí v členském státě, v němž jsou zaměstnáni.
- (9) Soudní dvůr několikrát vyjádřil stanovisko k možnosti rovného zacházení v případě dávek, příjmů a skutečností; tato zásada by měla být výslovně přijata a rozvíjena, přičemž je třeba respektovat obsah a smysl soudních rozhodnutí.
- (10) Zásada zacházení s některými skutečnostmi a událostmi, které nastaly na území jiného členského státu, jako by nastaly na území členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné, by však neměla být v rozporu se zásadou sčítání získaných dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydliště podle právních předpisů jiného členského státu s těmi dobami, které byly získány podle právních předpisů příslušného členského státu. Doby získané podle právních předpisů jiného členského státu by proto měly být brány v úvahu výhradně při uplatňování zásady sčítání dob.
- (11) Stejné posuzování skutečností nebo událostí, které nastaly v členském státě, nemůže v žádném případě způsobit, že se jiný členský stát stane příslušným nebo jeho právní předpisy se stanou použitelnými.
- (12) S ohledem na přiměřenost je třeba dbát na to, aby bylo zajištěno, že zásada stejného posuzování skutečností nebo událostí nepovede k objektivně nezdůvodněným výsledkům nebo k případům souběhu dávek téhož druhu za tutéž dobu.
- (13) Pravidla pro koordinaci musí zaručit, aby osobám pohybujícím se ve Společenství a osobám na nich závislým nebo pozůstalým osobám byla zachována práva a výhody, které získaly nebo právě získávají.
- (14) Těchto cílů je nutno dosahovat zejména sčítáním všech dob, které jsou brány v úvahu podle právních předpisů jednotlivých států za účelem získání a zachování nároku na dávky a výpočtu výše dávek, a poskytováním dávek jednotlivým kategoriím osob, na které se toto nařízení vztahuje.

▼ B

- (15) Je nezbytné podřídít osoby pohybující se ve Společenství sociálnímu systému jen jednoho členského státu, aby bylo zamezeno souběhu příslušných ustanovení vnitrostátních právních předpisů a komplikacím z toho vyplývajícím.
- (16) Ve Společenství v zásadě neexistuje žádný důvod k tomu, aby byla práva na sociální zabezpečení učiněna závislými na místě bydliště dotyčné osoby; přesto ve zvláštních případech, zejména pokud jde o zvláštní dávky spojené s ekonomickou a sociální situací dotyčné osoby, by místo bydliště mohlo být bráno v úvahu.
- (17) Z hlediska co nejúčinnějšího zaručení rovnosti zacházení se všemi osobami pracujícími na území členského státu je vhodné určit jako použitelné právní předpisy zpravidla právní předpisy toho členského státu, v němž je dotyčná osoba zaměstnaná nebo samostatně výdělečně činná.

▼ M1

- (17a) Vztahují-li se právní předpisy na osobu podle hlavy II tohoto nařízení, podmínky týkající se přidružení a nároků na dávky by měly být vymezeny právními předpisy příslušného členského státu při současném dodržování práva Společenství.

▼ B

- (18) Ve zvláštních situacích, které odůvodňují jiná kritéria použitelnosti, je nutné postupovat odchylně od uvedeného obecného pravidla.

▼ M1

- (18a) Zásada jednoty použitelných právních předpisů je velmi důležitá a měla by být posilována. To by však nemělo znamenat, že samotné přiznání dávky v souladu s tímto nařízením, jež zahrnuje platbu odvodů či pojistné krytí příjemce, má samo o sobě za následek, že se právní předpisy členského státu, jehož orgán tuto dávku přiznal, stanou použitelnými pro dotyčnou osobu.

▼ M3

- (18b) V příloze III nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 ze dne 16. prosince 1991 o harmonizaci technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví⁽¹⁾ je pojem „mateřského letiště“ pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích definován jako místo, které provozovatel určí členu posádky, v němž člen posádky obvykle začíná a končí dobu služby nebo sérii dob služby a v němž provozovatel za normálních okolností není odpovědný za ubytování dotyčného členu posádky. Aby se usnadnilo uplatňování hlavy II tohoto nařízení v případě členů letové posádky a posádky palubních průvodčích, je oprávněné uplatňovat pojem „mateřské letiště“ jako kritérium pro určení právních předpisů použitelných pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích. Právní předpisy použitelné pro členy letové posádky a posádky palubních průvodčích by však měly zůstat ustálené a zásada mateřského letiště by neměla vést k častým změnám použitelných právních předpisů z důvodu rozvržení pracovní činnosti v tomto odvětví nebo sezónních požadavků.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 373, 31.12.1991, s. 4.

▼B

- (19) V některých případech může požívat dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky matka nebo otec, a protože v případě otce se tyto dávky od rodičovských dávek liší a lze je považovat za mateřské dávky v užším smyslu slova v tom, že jsou poskytovány během prvních měsíců života novorozence je vhodné, aby mateřské a rovnocenné otcovské dávky byly upraveny společně.
- (20) V oblasti dávek v nemoci, mateřství a rovnocenných otcovských dávek by měla být poskytována ochrana pojištěným osobám i jejich rodinným příslušníkům žijícím nebo pobývajícím v jiném než příslušném členském státě.
- (21) Ustanovení o dávkách v nemoci, mateřství a rovnocenných otcovských dávkách byla vypracována s ohledem na judikaturu Soudního dvora. Ustanovení o předchozím schválení byla zlepšena s ohledem na příslušná rozhodnutí Soudního dvora.
- (22) S ohledem na zvláštní postavení žadatelů o důchod a důchodců, jakož i jejich rodinných příslušníků, je nezbytné přizpůsobit ustanovení upravující nemocenské pojištění uvedené situaci.
- (23) S ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními systémy jednotlivých států je vhodné, aby členské státy tam, kde je to možné, upravily lékařskou péči rodinných příslušníků příhraničních pracovníků v členském státě, ve kterém provádějí svou činnost.
- (24) Je nezbytné přijmout zvláštní ustanovení, která vyloučí souběh peněžitých a věcných dávek v nemoci, které mají stejnou povahu jako ty, které byly předmětem rozsudků Soudního dvora ve věci C-215/99 *Jauch* a C-160/96 *Molenaar*, pokud se vztahují ke stejné sociální události.
- (25) Se zřetelem na dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání je třeba přijmout předpisy k poskytování ochrany vztahující se na situace osob, které mají bydliště nebo pobyt v jiném členském státě, než je příslušný členský stát.
- (26) Pokud jde o dávky v invaliditě, je třeba vypracovat systém koordinace respektující zvláštní rysy vnitrostátních právních předpisů, zejména pokud jde o uznávání invalidity a jejího zhoršení.
- (27) Je třeba stanovit systém pro přiznávání dávek ve stáří a pozůstalostních dávek v případech, kdy se na dotyčné osoby vztahovalo zákonodárství jednoho nebo více členských států.
- (28) Je třeba určit výši důchodu vypočteného v souladu s metodou používanou pro sčítání dob a poměrný výpočet a zaručeného právními předpisy Společenství, jestliže použití vnitrostátních právních předpisů, včetně pravidel pro snížení, pozastavení nebo odnětí, je méně příznivé než výše uvedená metoda.

▼B

- (29) K ochraně migrujících pracovníků a jejich pozůstalých proti nadměrně přísnému používání vnitrostátních předpisů týkajících se snižování, pozastavení nebo odnětí je nezbytné přijmout ustanovení, která stanoví přísná pravidla používání těchto ustanovení.
- (30) Jak bylo vždy zdůrazňováno Soudním dvorem, Rada není považována za příslušnou přijímat předpisy omezující souběh dvou nebo více důchodů získaných v různých členských státech tím, že sníží důchod získaný výhradně na základě vnitrostátních právních předpisů.
- (31) Podle Soudního dvora přísluší vnitrostátnímu zákonodárci přijmout taková pravidla při respektování stanoviska, že zákonodárci Společenství přísluší stanovit meze, v nichž lze používat vnitrostátní předpisy týkající se snižování, pozastavování nebo odnětí.
- (32) K posílení mobility pracovníků je obzvláště vhodné usnadňovat hledání zaměstnání v jednotlivých členských státech; je proto nezbytné zajistit užší a účinnější koordinaci mezi systémy pojištění pro případ nezaměstnanosti a službami zaměstnanosti všech členských států.
- (33) Je nezbytné začlenit systémy zákonných předdůchodových dávek do oblasti působnosti tohoto nařízení a tak zaručit jak rovné zacházení, tak i možnost vývozu předdůchodových dávek, jakož i přiznávání rodinných a zdravotních dávek dotčeným osobám v souladu s tímto nařízením; protože zákonné systémy předdůchodových dávek existují jen v omezeném počtu členských států, nemělo by do něj být zahrnuto pravidlo o sčítání dob.
- (34) Jelikož rodinné dávky jsou velmi rozmanité a poskytují ochranu v situacích, které lze označit za klasické, ale i v jiných situacích, které mají zvláštní povahu a které byly předmětem rozsudků Soudního dvora ve spojených případech C-245/94 a C-312/94 *Hoever a Zachow* a v případě C-275/96 *Kuusijärvi*, je nezbytné všechny tyto dávky upravit.
- (35) Aby se vyloučil neodůvodněný souběh dávek, je třeba stanovit pravidla přednosti v případě souběhu nároků na rodinné dávky podle právních předpisů příslušného členského státu s nároky na rodinné dávky podle právních předpisů členského státu bydliště rodinných příslušníků.
- (36) Zálohy na výživné jsou vymahatelnými zálohami určenými k vyrovnání skutečnosti, že rodič neplní svou zákonnou výživovací povinnost k dítěti, vyplývající z rodinného práva. Tyto zálohy by proto neměly být považovány za přímé dávky kolektivní podpory poskytované rodinám. Vzhledem k těmto zvláštnostem by se uvedená pravidla pro koordinaci neměla na tyto zálohy na výživné vztahovat.

▼ B

- (37) Jak Soudní dvůr opětovně shledal, ustanovení, která se odchyľují od zásady možnosti vývozu dávek sociálního zabezpečení, musí být vykládána úzce. To znamená, že mohou být použita pouze na dávky, které splňují zvláštní podmínky. Z toho vyplývá, že kapitola 9 hlavy III tohoto nařízení se může týkat jen dávek, které jsou jak zvláštní, tak i nepřispěvkové a jsou uvedeny v příloze X tohoto nařízení.
- (38) Je nezbytné zřídít správní komisi složenou ze zástupce vlády každého členského státu, která by se měla zabývat zejména všemi správními otázkami nebo otázkami výkladu tohoto nařízení a podporovat další spolupráci mezi členskými státy.
- (39) Rozvoj a využívání služeb zpracování údajů pro výměnu informací vyžaduje vytvoření technické komise pod vedením správní komise; technická komise by měla mít zvláštní úkoly v oblasti zpracovávání údajů.
- (40) Využívání služeb zpracování údajů pro výměnu údajů mezi institucemi vyžaduje ustanovení zaručující, že dokumenty vyměňované nebo vydané v elektronické podobě jsou přijímány jako rovnocenné s papírovými dokumenty. Takové výměny mají být prováděny v souladu s předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- (41) Je třeba přijmout zvláštní ustanovení, která odpovídají zvláštním rysům vnitrostátních právních předpisů, aby bylo usnadněno používání pravidel pro koordinaci.
- (42) V souladu se zásadou proporcionality a s předpokládaným rozšířením tohoto nařízení na všechny občany Evropské unie, jakož i k nalezení řešení, které by bralo v úvahu všechny překážky, které by mohly být spojeny se zvláštními charakteristickými rysy systémů založených na bydlišti, byla pokládána za vhodnou zvláštní odchylka ve formě přílohy XI – „DÁNSKO“, omezující se na nárok na sociální důchod výlučně pro novou kategorii ekonomicky neaktivních osob, na které bylo toto nařízení rozšířeno, a to vzhledem ke zvláštním rysům dánského systému a s ohledem na skutečnost, že podle platných dánských právních předpisů (zákon o důchodech) lze tyto důchody po deseti letech pobytu vyvážet.
- (43) V souladu se zásadou rovnosti zacházení se považuje za vhodnou odchylka ve formě doplnění přílohy XI – „FINSKO“, omezená na vnitrostátní důchody založené na bydlišti, vzhledem ke zvláštním rysům finských právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení, jejímž účelem je zajistit, aby výše vnitrostátního důchodu nemohla být nižší než výše vnitrostátního důchodu vypočteného tak, jako by veškeré doby pojištění splněné v kterémkoli členském státě byly splněny ve Finsku.

▼ B

- (44) Je nezbytné přijmout nové nařízení, které zruší nařízení (EHS) č. 1408/71. Je však třeba, aby za účelem zajištění právní jistoty zůstalo nařízení (EHS) č. 1408/71 v platnosti a mělo nadále právní účinky vzhledem k některým aktům Společenství a dohodám, kterých je Společenství stranou.
- (45) Jelikož cíle zamýšleného kroku, totiž opatření pro koordinaci k zaručení možnosti účinného výkonu práva na volný pohyb osob, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodu rozsahu a účinků jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- a) „zaměstnáním“ rozumí každá činnost nebo obdobná situace, která je za takovou považována pro účely právních předpisů sociálního zabezpečení členského státu, v němž taková činnost nebo obdobná situace existuje;
- b) „samostatnou výdělečnou činností“ rozumí každá činnost nebo obdobná situace, která je za takovou považována pro účely právních předpisů sociálního zabezpečení členského státu, v němž taková činnost nebo obdobná situace existuje;
- c) „pojištěnou osobou“ ve vztahu k oblastem sociálního zabezpečení, na které se vztahuje hlava III kapitoly 1 a 3, rozumí každá osoba, která splňuje podmínky nároku na dávky vyžadované právními předpisy členského státu příslušného podle hlavy II, s přihlédnutím k tomuto nařízení;
- d) „úředníkem“ rozumí osoba považovaná za úředníka členským státem, jemuž podléhá správní orgán, který ji zaměstnává, nebo osoba, se kterou je tak v daném členském státě zacházeno;
- e) „zvláštním systémem pro úředníky“ rozumí systém sociálního zabezpečení, který se liší od obecného systému sociálního zabezpečení vztahujícího se na zaměstnané osoby v dotyčném členském státě a do kterého přímo spadají všechny nebo některé kategorie státních úředníků;

▼ B

- f) „příhraničním pracovníkem“ rozumí každá osoba zaměstnaná nebo samostatně výdělečně činná v určitém členském státě, která má bydliště v jiném členském státě, do něhož se zpravidla vrací denně nebo alespoň jednou týdně;
- g) „uprchlíkem“ rozumí osoba ve smyslu článku 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků podepsané dne 28. července 1951 v Ženevě;
- h) „osobou bez státní příslušnosti“ rozumí osoba ve smyslu článku 1 Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti podepsané dne 28. září 1954 v New Yorku;
- i) „rodinným příslušníkem“ rozumí:
1. i) osoba stanovená nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy, podle kterých se poskytují dávky,
 - ii) jde-li o věcné dávky na základě hlavy III kapitoly 1 o dávkách v nemoci, v mateřství a rovnocenných otcovských dávkách, každá osoba stanovená nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy členského státu, v němž má bydliště;
 2. jestliže právní předpisy členského státu, které jsou použitelné podle pododstavce 1, nerozlišují mezi rodinnými příslušníky a jinými osobami, na které se použijí, považují se za rodinné příslušníky manžel nebo manželka, nezletilé děti a nezaopatřené děti, které dosáhly zletilosti;
 3. je-li určitá osoba považována podle právních předpisů použitelných podle pododstavců 1 a 2 za rodinného příslušníka nebo člena domácnosti, pouze pokud žije v téže domácnosti jako pojištěná osoba nebo důchodce, pokládá se tato podmínka za splněnou, jestliže dotyčná osoba je závislá hlavně na pojištěné osobě nebo důchodci;
- j) „bydlištěm“ rozumí obvyklé bydliště;
- k) „pobytem“ rozumí dočasné bydliště;
- l) „právními předpisy“ se pro každý členský stát rozumí právní a správní předpisy a jiné statutární předpisy a všechna ostatní prováděcí opatření týkající se odvětví sociálního zabezpečení, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1;

Tento výraz nezahrnuje jiná smluvní ustanovení kromě těch, která slouží k plnění pojistné povinnosti vyplývající z právních předpisů uvedených v předchozím pododstavci nebo která byla předmětem rozhodnutí orgánů veřejné moci, které je činí závaznými nebo rozšiřuje oblast jejich působnosti, pokud dotčený členský stát učiní v tomto směru prohlášení, které oznámí předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Rady Evropské unie. Toto prohlášení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie;

▼B

- m) „příslušným orgánem“ rozumí u každého členského státu ministr, ministři nebo jiný rovnocenný orgán příslušný pro systémy sociálního zabezpečení na celém území nebo na části území dotčeného členského státu;
- n) „správní komisí“ rozumí komise uvedená v článku 71;
- o) „prováděcím nařízením“ rozumí nařízení uvedené v článku 89;
- p) „institucí“ rozumí v každém členském státě subjekt nebo orgán příslušný k používání všech právních předpisů nebo jejich části;
- q) „příslušnou institucí“ rozumí:
 - i) instituce, u které je dotyčná osoba pojištěna v době podání žádosti o dávku; nebo
 - ii) instituce, u které dotyčné osobě vznikne nebo by vznikl nárok na dávky, kdyby tato osoba nebo její rodinný příslušník nebo rodinní příslušníci měli bydliště v členském státě, ve kterém se dotyčná instituce nachází, nebo
 - iii) instituce určená příslušným orgánem dotčeného členského státu, nebo
 - iv) v případě systému zahrnujícího povinnosti zaměstnavatele ohledně dávek stanovených v čl. 3 odst. 1 buď dotčený zaměstnavatel nebo pojistitel, anebo neexistují-li, subjekt nebo orgán určený příslušným orgánem dotčeného členského státu;
- r) „institucí místa bydliště“ a „institucí místa pobytu“ rozumí v tomto pořadí instituce, která je příslušná pro poskytování dávek v místě, kde dotyčná osoba bydlí, a instituce příslušná pro poskytování dávek v místě, kde dotyčná osoba pobývá, v souladu s právními předpisy, které tato instituce uplatňuje, nebo pokud taková instituce neexistuje, instituci určenou příslušným orgánem dotčeného členského státu;
- s) „příslušným členským státem“ rozumí členský stát, ve kterém se příslušná instituce nachází;

▼ B

- t) „dobou pojištění“ rozumí doby přispívání, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, jak jsou definované nebo uznané jako doby pojištění právními předpisy, podle kterých byly získány nebo považovány za získané, a veškeré doby za takové považované, jsou-li podle uvedených právních předpisů rovnocenné dobám pojištění;
- u) „dobou zaměstnání“ nebo „dobou samostatné výdělečné činnosti“ rozumí doby takto definované nebo uznané právními předpisy, podle kterých byly získány, a veškeré doby za takové považované, jsou-li podle uvedených právních předpisů rovnocenné dobám zaměstnání nebo dobám samostatné výdělečné činnosti;
- v) „dobou bydlení“ rozumí doby takto definované nebo za takové uznané právními předpisy, podle nichž byly získány nebo považovány za získané;

▼ M1

- va) „věcnými dávkami“ rozumí:
 - i) pro účely hlavy III kapitoly 1 (dávký v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky) věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění lékařské péče a produktů a služeb souvisejících s touto péčí i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, produkty a služby související s touto péčí. Patří sem i věcné dávky dlouhodobé péče;
 - ii) pro účely hlavy III kapitoly 2 (pracovní úrazy a nemoci z povolání) všechny věcné dávky týkající se pracovních úrazů a nemocí z povolání, jak jsou definovány v bodě i) a jež jsou upraveny v systémech členských států pro pracovní úrazy a nemoci z povolání;

▼ B

- w) „důchodem“ rozumí nejen důchody, ale také paušální dávky, které mohou být vyplaceny místo důchodů a náhrady příspěvků a - s výhradou hlavy III - zvýšení z důvodů revalorizace nebo dodatkové dávky;
- x) „předdůchodovou dávkou“ rozumí veškeré peněžité dávky kromě dávký v nezaměstnanosti nebo při předčasném odchodu do důchodu, poskytované od určeného věku pracovníkům, kteří zkrátili, ukončili nebo pozastavili svou výdělečnou činnost, do věku, ve kterém jim vznikne nárok na starobní důchod nebo důchod při předčasném odchodu do důchodu, jehož obdržení nevyžaduje, aby dotyčná osoba byla k dispozici službám zaměstnanosti dotčeného členského státu; „dávkou při předčasném odchodu do důchodu“ se rozumí dávka poskytovaná před dosažením věku pro vznik nároku na řádný důchod, která je po dosažení uvedeného věku buď nadále poskytována, nebo nahrazena jinou starobní dávkou;

▼ B

- y) „pohřebním“ rozumí částky jednorázově vyplacené v případě úmrtí s výjimkou paušálních dávek uvedených pod písmenem w);
- z) „rodinnou dávkou“ rozumí všechny věcné nebo peněžité dávky určené k vyrovnání rodinných výdajů, s výjimkou záloh na výživné a zvláštních dávek při narození dítěte a při osvojení dítěte uvedených v příloze I.

*Článek 2***Osobní oblast působnosti**

1. Toto nařízení se vztahuje na státní příslušníky členského státu, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky bydlící v některém členském státě, kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům jednoho nebo více členských států, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.
2. Toto nařízení se vztahuje také na pozůstalé osob, které podléhaly právním předpisům jednoho nebo více členských států, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost, jsou-li jejich pozůstalí státními příslušníky členského státu nebo osobami bez státní příslušnosti anebo uprchlíky bydlícími na území členského státu.

*Článek 3***Věcná oblast působnosti**

1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:
 - a) dávky v nemoci;
 - b) dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky;
 - c) dávky v invaliditě;
 - d) dávky ve stáří;
 - e) pozůstalostní dávky;
 - f) dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání;
 - g) pohřebné;
 - h) dávky v nezaměstnanosti;
 - i) předdůchodové dávky;
 - j) rodinné dávky.
2. Není-li v příloze XI stanoveno jinak, vztahuje se toto nařízení také na obecné i zvláštní systémy sociálního zabezpečení, příspěvkové i nepříspěvkové, a na systémy týkající se povinností zaměstnavatele nebo vlastníka lodí.
3. Toto nařízení se také vztahuje na zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky, na které se vztahuje článek 70.
4. Ustanoveními hlavy III tohoto nařízení však nejsou dotčeny právní předpisy žádného členského státu týkající se povinností vlastníka lodí.

▼ M1

5. Toto nařízení se nevztahuje:
- a) na sociální a léčebnou pomoc nebo;
 - b) na dávky, u nichž členský stát přijímá odpovědnost za škody způsobené osobám a poskytuje náhradu, např. obětem války a vojenských akcí nebo jejich následků; obětem trestných činů, atentátů či teroristických útoků; obětem škod způsobených státními činiteli při výkonu služby; obětem, jež utrpěly znevýhodněním z politických či náboženských důvodů nebo z důvodu svého původu.

▼ B*Článek 4***Rovnost zacházení**

Nestanoví-li toto nařízení jinak, požívají osoby, na které se toto nařízení vztahuje, stejné dávky a mají podle právních předpisů kteréhokoliv členského státu stejné povinnosti jako jeho státní příslušníci.

*Článek 5***Rovné nakládání s dávkami, příjmy, skutečnostmi nebo událostmi**

Nestanoví-li toto nařízení jinak a s ohledem na zvláštní prováděcí předpisy, použije se toto:

- a) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu pobírání dávek sociálního zabezpečení a jiného příjmu přiznávány určité právní účinky, příslušná ustanovení těchto právních předpisů se použijí také na pobírání rovnocenných dávek získaných podle právních předpisů jiného členského státu a na příjem získaný v jiném členském státě;
- b) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu právní účinky připisovány existenci některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento členský stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v kterémkoli členském státě tak, jako by k nim došlo na jeho území.

*Článek 6***Sčítání dob**

Nestanoví-li toto nařízení, příslušné instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují:

- získání, zachování, trvání nebo opětné nabytí nároku na dávky,
 - použití některých právních předpisů,
- nebo
- přístup k povinnému, dobrovolnému pokračujícímu nebo dobrovolnému pojištění nebo vynětí z něj,

získáním dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, přihlíží v nezbytném rozsahu k získaným dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by byly získány podle právních předpisů, které tato instituce uplatňuje.

▼ B*Článek 7***Upuštění od pravidel týkajících se bydliště**

Nestanoví-li toto nařízení jinak, peněžité dávky náležející podle právních předpisů jednoho nebo více členských států nebo podle tohoto nařízení nelze snížit, změnit, pozastavit, odejmout nebo konfiskovat z toho důvodu, že příjemce nebo jeho rodinní příslušníci bydlí v jiném členském státě než ve státě, ve kterém se nachází instituce odpovědná za poskytování dávek.

*Článek 8***Vztahy mezi tímto nařízením a jinými nástroji koordinace**

1. V rámci oblasti své působnosti nahrazuje toto nařízení každou úmluvu o sociálním zabezpečení, která je použitelná mezi členskými státy. Některá ustanovení úmluv o sociálním zabezpečení uzavřených členskými státy přede dnem použitelnosti tohoto nařízení však zůstávají nadále účinná, jsou-li pro příjemce dávek příznivější nebo pokud vycházejí ze zvláštních historických okolností a jejich účinek je časově omezený. Aby tato ustanovení zůstala i nadále použitelnými, musí být uvedena v příloze II. Není-li z objektivních důvodů možné rozšířit platnost některých těchto ustanovení na všechny osoby, na něž se toto ustanovení vztahuje, je třeba to uvést.

2. Dva nebo více členských států mohou v případě potřeby uzavřít vzájemné úmluvy založené na zásadách tohoto nařízení a v jeho smyslu.

▼ M3*Článek 9***Prohlášení členských států o oblasti působnosti tohoto nařízení**

1. Členské státy písemně oznámí Evropské komisi prohlášení učiněná podle čl. 1 písm. l), právní předpisy a systémy uvedené v článku 3, uzavřené úmluvy uvedené v čl. 8 odst. 2, minimální dávky uvedené v článku 58 a neexistenci systému pojištění uvedeného v čl. 65a odst. 1, jakož i jejich podstatné změny. V těchto oznámeních je uveden den, od něhož se toto nařízení použije na systémy členskými státy v nich uvedené.

2. Tato oznámení se předkládají Evropské komisi každý rok a jsou v potřebné míře zveřejňována.

▼ B*Článek 10***Předcházení souběhu dávek**

Není-li stanoveno jinak, toto nařízení nepřiznává ani nezachovává nárok na několik dávek stejného druhu za jedno a totéž období povinného pojištění.

▼B

HLAVA II

URČENÍ POUŽITELNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

*Článek 11***Obecná pravidla**

1. Osoby, na které se vztahuje toto nařízení, podléhají právním předpisům pouze jediného členského státu. Tyto právní předpisy se určí v souladu s touto hlavou.

2. U osob pobírajících peněžité dávky z důvodu nebo v důsledku jejich zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti se pro účely této hlavy má za to, že uvedenou činnost vykonávají. To se netýká invalidních, starobních a pozůstalostních důchodů nebo důchodů při pracovních úrazech nebo nemocech z povolání ani peněžitých dávek v nemoci poskytovaných při časově neomezené léčebné péči.

3. S výhradou článků 12 až 16 se:

- a) na zaměstnance nebo osobu samostatně výdělečně činnou v členském státě vztahují právní předpisy tohoto členského státu;
- b) na úředníka vztahují právní předpisy členského státu, kterému podléhá správní orgán, který jej zaměstnává;
- c) na osobu pobírající dávky v nezaměstnanosti v souladu s článkem 65 podle právních předpisů členského státu bydliště vztahují právní předpisy tohoto členského státu;
- d) na osobu odvedenou nebo znovu povolovanou do vojenské nebo civilní služby v některém členském státě vztahují právní předpisy tohoto členského státu;
- e) na jinou osobu, na kterou se nepoužijí písmena a) až d) vztahují právní předpisy členského státu bydliště, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, která jí zaručují dávky podle právních předpisů jednoho nebo více členských států.

4. Pro účely této hlavy se považuje činnost zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné obvykle vykonávaná na námořní lodi plující pod vlajkou některého členského státu za činnost vykonávanou v uvedeném členském státě. Avšak na osobu zaměstnanou na lodi plující pod vlajkou některého členského státu a odměňovanou za tuto činnost podnikem nebo osobou, jejíž sídlo nebo místo podnikání je v jiném členském státě, se vztahují právní předpisy posledně zmíněného členského státu, jestliže v něm bydlí. Za zaměstnavatele se pro účely uvedených právních předpisů považuje podnik nebo osoba, která dotčenou osobu odměňuje.

▼M3

5. Činnost, kterou člen letové posádky nebo posádky palubních průvodčích vykonává v oblasti osobní nebo nákladní letecké dopravy, se považuje za činnost vykonávanou v členském státě, ve kterém se nachází jeho mateřské letiště ve smyslu přílohy III nařízení (EHS) č. 3922/91.

▼ B*Článek 12***Zvláštní pravidla****▼ M3**

1. Osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je tímto zaměstnavatelem vyslána do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce 24 měsíců a není-li daná osoba vyslána za účelem nahrazení jiné vyslané osoby.

▼ B

2. Na osobu, která obvykle provozuje samostatnou výdělečnou činnost v jednom členském státě a odejde do jiného státu a provozuje tam podobnou činnost, se nadále vztahují právní předpisy prvního členského státu, nepřesahuje-li očekávané trvání této činnosti dvacet čtyři měsíců.

*Článek 13***Výkon činností ve dvou nebo více členských státech****▼ M3**

1. Na osobu, která jako zaměstnanec obvykle pracuje ve dvou nebo více členských státech, se vztahují:

- a) právní předpisy členského státu, na jehož území má bydliště, vykonává-li podstatnou část své činnosti v tomto členském státě, nebo
- b) nevykonává-li podstatnou část své činnosti v členském státě, na jehož území má bydliště,
 - i) právní předpisy členského státu, na jehož území se nachází sídlo nebo místo podnikání podniku nebo zaměstnavatele, pokud je tato osoba zaměstnána jedním podnikem nebo zaměstnavatelem, nebo
 - ii) právní předpisy členského státu, na jehož území se nachází sídlo nebo místo podnikání podniků nebo zaměstnavatelů, pokud je tato osoba zaměstnána dvěma či více podniky nebo zaměstnavateli, kteří mají sídlo nebo místo podnikání pouze v jednom členském státě, nebo
 - iii) právní předpisy členského státu, na jehož území se nachází sídlo nebo místo podnikání podniku nebo zaměstnavatele, jiného než je členský stát bydliště, je-li tato osoba zaměstnána dvěma nebo více podniky nebo zaměstnavateli, kteří mají sídlo nebo místo podnikání ve dvou členských státech, z nichž jeden je členským státem bydliště, nebo
 - iv) právní předpisy členského státu, na jehož území má tato osoba bydliště, je-li zaměstnána dvěma a více podniky nebo zaměstnavateli, z nichž alespoň dva mají sídlo nebo místo podnikání v různých členských státech jiných, než je členský stát bydliště.

▼ B

2. Na osobu, která obvykle pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná ve dvou nebo více členských státech se vztahují:

- a) právní předpisy členského státu bydliště, pokud vykonává podstatnou část své činnosti v tomto členském státě; nebo

▼ B

b) právní předpisy členského státu, v němž se nachází střed zájmu její činnosti, pokud nebydlí v členském státě, v němž vykonává podstatnou část své činnosti.

3. Na osobu, která je obvykle činná jako zaměstnanec a osoba samostatně výdělečně činná v různých členských státech, se vztahují právní předpisy členského státu, v němž pracuje jako zaměstnanec; jestliže však tuto činnost vykonává ve dvou nebo více členských státech, vztahují se na ni právní předpisy určené podle odstavce 1.

4. Na osobu, která je zaměstnaná jako úředník jedním členským státem a která pracuje jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná v jednom nebo více členských státech, se vztahují právní předpisy členského státu, kterému podléhá správní orgán, jenž ji zaměstnává.

5. S osobami uvedenými v odstavcích 1 až 4 se zachází pro účely právních předpisů určených v souladu s těmito ustanoveními, jako by vykonávaly veškerou svou činnost jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné a pobíraly veškerý svůj příjem v dotyčném členském státě.

*Článek 14***Dobrovolné pojištění nebo dobrovolné pokračující pojištění**

1. Články 11 až 13 se nepoužijí na dobrovolné pojištění nebo na dobrovolné pokračující pojištění, pokud v případě jedné z oblastí uvedených v čl. 3 odst. 1 existuje v členském státě pouze systém dobrovolného pojištění.

2. Jestliže se na základě právních předpisů členského státu vztahuje na dotyčnou osobu povinné pojištění v tomto státě, nemůže se na ni vztahovat systém dobrovolného pojištění nebo systém dobrovolného pokračujícího pojištění v jiném členském státě. Ve všech jiných případech, v nichž existuje v dané oblasti volba mezi několika systémy dobrovolného pojištění nebo systémy dobrovolného pokračujícího pojištění, může být dotyčná osoba účastna pouze systému, pro který se rozhodla.

3. Jde-li však o dávky v invaliditě, ve stáří a o pozůstalostní dávky, může být dotyčná osoba účastna pouze systému dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění jednoho z členských států, i když se na ni povinně vztahují právní předpisy jiného členského státu, pokud se na ni vztahovaly v určitém období jejího pracovního života právní předpisy prvně uvedeného členského státu vzhledem nebo v důsledku její činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné a pokud tento souběh výslovně nebo implicitně dovolují právní předpisy prvně uvedeného členského státu.

▼ M1

4. Jestliže právní předpisy kteréhokoli členského státu podmiňují vstup do dobrovolného pojištění nebo dobrovolného pokračujícího pojištění bydlištěm v dotyčném členském státě nebo předchozí činností zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, vztahuje se čl. 5 písm. b) pouze na osoby, které v určité předchozí době podléhaly právním předpisům uvedeného členského státu na základě činnosti, kterou vykonávaly jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné.

▼B*Článek 15***►M1 Smluvní zaměstnanci ◀ Evropských společenství**

►M1 Smluvní zaměstnanci ◀ Evropských společenství si mohou zvolit, zda se na ně budou vztahovat právní předpisy členského státu, v němž jsou zaměstnáni, právní předpisy členského státu, které se na ně vztahovaly naposledy, nebo právní předpisy členského státu, jehož jsou státními příslušníky, pokud jde o jiná ustanovení než ta, která se týkají rodinných přídatků, jejichž poskytování se řídí systémem vztahujícím se na tyto zaměstnance. Toto právo volby, kterého lze využít jen jednou, nabývá účinku dnem nástupu do zaměstnání.

*Článek 16***Výjimky z článků 11 až 15**

1. Dva nebo více členských států, příslušné orgány těchto členských států nebo subjekty určené těmito orgány mohou v zájmu určitých osob nebo skupin osob vzájemnou dohodou stanovit výjimky z článků 11 až 15.

2. Osoba, která pobírá důchod nebo důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států a která bydlí v jiném členském státě, může být na základě své žádosti vyňata z používání právních předpisů uvedeného jiného členského státu, pokud se na ni tyto právní předpisy nevztahují na základě výkonu činnosti jako na zaměstnance nebo osobu samostatně výdělečně činnou.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O RŮZNÝCH DRUZÍCH DÁVEK

KAPITOLA 1

Dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky

Oddíl 1

Pojištěné osoby a jejich rodinní příslušníci s výjimkou důchodců a jejich rodinných příslušníků*Článek 17***Bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě**

Pojištěná osoba nebo její rodinní příslušníci, kteří bydlí v jiném členském státě než v příslušném členském státě, pobírají v členském státě bydliště věcné dávky, které na účet příslušné instituce poskytne instituce místa bydliště podle předpisů, které uplatňuje, jako by byli podle těchto právních předpisů pojištěni.

▼B*Článek 18***Pobyt v příslušném členském státě, je-li bydliště v jiném členském státě – zvláštní pravidla pro rodinné příslušníky příhraničních pracovníků**

1. Nestanoví-li odstavec 2 jinak, pojištěná osoba a její rodinní příslušníci uvedení v článku 17 mají při pobytu v příslušném státě také nárok na věcné dávky. Věcné dávky poskytuje příslušná instituce na své náklady podle právních předpisů, které uplatňuje tak, jako by dotyčné osoby v uvedeném členském státě bydlely.

▼M1

2. Rodinní příslušníci příhraničního pracovníka mají nárok na věcné dávky po dobu svého pobytu v příslušném členském státě.

Pokud je však příslušný členský stát uveden v příloze III, mají rodinní příslušníci příhraničního pracovníka, kteří bydlí ve stejném členském státě jako příhraniční pracovník, nárok na věcné dávky v příslušném členském státě pouze za podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1.

▼B*Článek 19***Pobyt mimo příslušný členský stát**

1. Nestanoví-li odstavec 2 jinak, pojištěná osoba a její rodinní příslušníci pobývající v jiném členském státě než v příslušném členském státě mají nárok na věcné dávky, které se stanou nezbytnými ze zdravotních důvodů během jejich pobytu, s přihlédnutím k povaze těchto dávek a k očekávané délce pobytu. Tyto dávky poskytuje instituce místa pobytu jménem příslušné instituce v souladu s právními předpisy, které uplatňuje tak, jako by dotyčné osoby byly podle uvedených právních předpisů pojištěny.

2. Správní komise sestaví seznam věcných dávek, které vzhledem k tomu, že mají být poskytovány během pobytu v jiném členském státě, vyžadují z praktických důvodů předchozí dohodu mezi dotyčnou osobou a institucí poskytující péči.

*Článek 20***Vycestování za účelem obdržení věcných dávek – povolení k obdržení vhodného léčení mimo členský stát bydliště**

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, pojištěná osoba cestující do jiného členského státu za účelem obdržení věcných dávek během pobytu je povinna požádat o povolení příslušnou institucí.

▼ B

2. Pojištěná osoba, které příslušná instituce povolila cestu do jiného členského státu za účelem léčení odpovídajícího jejímu stavu, obdrží jménem příslušné instituce věcné dávky poskytované institucí místa pobytu, a to podle právních předpisů, které uplatňuje tak, jako by byla podle uvedených právních předpisů pojištěna. Povolení je vydáno, pokud dotyčné léčení patří mezi dávky stanovené právními předpisy v členském státě, kde má dotyčná osoba bydliště a kde se jí nemůže dostat takového léčení v lékařsky odůvodnitelné lhůtě, s přihlédnutím k jejímu zdravotnímu stavu a pravděpodobnému průběhu její nemoci.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně i na rodinné příslušníky pojištěné osoby.

4. Bydlí-li rodinní příslušníci pojištěné osoby v jiném členském státě než v členském státě, ve kterém bydlí pojištěná osoba, a tento členský stát zvolil úhradu na základě paušálních částek, náklady na věcné dávky uvedené v odstavci 2 ponese instituce místa bydliště rodinných příslušníků. V tomto případě je pro účely odstavce 1 instituce místa bydliště rodinných příslušníků považována za příslušnou instituci.

*Článek 21***Peněžité dávky**

1. Pojištěná osoba a její rodinní příslušníci bydlící nebo pobývající v jiném členském státě než v příslušném členském státě mají nárok na peněžité dávky poskytované příslušnou institucí v souladu s právními předpisy, které uplatňuje. Na základě dohody mezi příslušnou institucí a institucí místa bydliště nebo pobytu však může tyto dávky poskytovat instituce místa bydliště nebo pobytu na náklady příslušné instituce v souladu s právními předpisy příslušného členského státu.

2. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že se peněžité dávky vypočítávají na základě průměrného příjmu nebo průměrného příspěvkového základu, určí tento průměrný příjem nebo průměrný příspěvkový základ výhradně ve vztahu k příjmům, jejichž vyplacení bylo potvrzeno, nebo příspěvkovým základům, které byly použity, během dob získaných podle uvedených právních předpisů.

3. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že se peněžité dávky vypočítávají na základě standardních příjmů, případně průměrných standardních příjmů, přihlíží výlučně k standardním příjmům nebo k případným průměrným standardním příjmům za doby získané podle uvedených právních předpisů.

▼B

4. Odstavce 2 a 3 se použijí obdobně na případy, kdy právní předpisy používané příslušnou institucí stanoví zvláštní referenční období, které odpovídá v dotyčném případě buď zcela, nebo částečně dobám získaným dotyčnou osobou podle právních předpisů jednoho nebo více jiných členských států.

*Článek 22***Žadatelé o důchod**

1. Pojištěná osoba, která při podání žádosti o důchod nebo během jejího vyřizování ztratí nárok na věcné dávky podle právních předpisů posledního příslušného členského státu, má nadále nárok na věcné dávky podle právních předpisů členského státu, ve kterém má bydliště, pokud dotčený žadatel o důchod splňuje podmínky pojištění podle právních předpisů členského státu uvedeného v odstavci 2. Nárok na věcné dávky v členském státě bydliště se vztahuje také na rodinné příslušníky žadatele o důchod.

2. Věcné dávky hradí instituce členského státu, který se v případě přiznání důchodu stává příslušným podle článků 23 až 25.

Oddíl 2**Důchodci a jejich rodinní příslušníci***Článek 23***Nárok na věcné dávky podle právních předpisů členského státu bydliště**

Osoba, která pobírá důchod nebo důchody podle právních předpisů dvou nebo více členských států, z nichž jedním je členský stát, ve kterém bydlí, a která má nárok na věcné dávky podle právních předpisů tohoto státu, obdrží tyto věcné dávky spolu se svými rodinnými příslušníky od instituce místa bydliště a na její účet tak, jako by byla důchodcem, který má nárok na důchod výhradně podle právních předpisů uvedeného členského státu.

*Článek 24***Neexistence nároku na věcné dávky podle právních předpisů členského státu bydliště**

1. Osoba, která pobírá důchod nebo důchody podle právních předpisů jednoho nebo několika členských států a která nemá nárok na věcné dávky podle právních předpisů členského státu bydliště, přesto obdrží tyto dávky pro sebe a pro své rodinné příslušníky, pokud na ně má nárok podle právních předpisů členského státu nebo alespoň jednoho z členských států příslušných ve věci jejích důchodů, pokud v uvedeném členském státě bydlela. Věcné dávky poskytuje instituce místa bydliště na náklady instituce uvedené v odstavci 2, jako by dotyčná osoba měla nárok na důchod a věcné dávky podle právních předpisů uvedeného členského státu.

▼B

2. V případech, na které se vztahuje odstavec 1, nese náklady na věcné dávky instituce určená podle těchto pravidel:

- a) má-li důchodce nárok na věcné dávky podle právních předpisů jediného členského státu, nese náklady příslušná instituce tohoto členského státu;
- b) má-li důchodce nárok na věcné dávky podle právních předpisů dvou nebo více členských států, nese náklady na ně příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se na dotyčnou osobu vztahovaly po nejdelší dobu; pokud by v důsledku použití tohoto pravidla bylo k úhradě nákladů na dávky příslušných několik institucí, ponese tyto náklady instituce, která uplatňuje právní předpisy, které se na dotčeného důchodce vztahovaly naposledy.

Článek 25

Důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států kromě členského státu bydliště v případě existence nároku na věcné dávky v členském státě bydliště

Jestliže osoba pobírající důchod nebo důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států má bydliště v členském státě, jehož právní předpisy nepodmiňují nárok na věcné dávky pojištěním, zaměstnáním nebo samostatnou výdělečnou činností, a od tohoto členského státu nepobírá žádný důchod, nese náklady na věcné dávky poskytované jí a jejím rodinným příslušníkům instituce jednoho z členských států příslušných ve vztahu k jejím důchodům, určená podle čl. 24 odst. 2, v rozsahu, v jakém by dotčený důchodce a jeho rodinní příslušníci měli nárok na takovou dávku, kdyby bydleli v tomto členském státě.

Článek 26

Bydliště rodinných příslušníků v jiném členském státě než v tom, ve kterém bydlí důchodce

Rodinní příslušníci osoby pobírající důchod nebo důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států, kteří bydlí v jiném členském státě, než ve kterém má bydliště tento důchodce, mají nárok na věcné dávky poskytované institucí místa jejich bydliště v souladu s právními předpisy, které uplatňuje, pokud má důchodce nárok na věcné dávky podle právních předpisů některého členského státu. Náklady ponese příslušná instituce odpovědná za náklady na věcné dávky poskytované důchodci v členském státě jeho bydliště.

Článek 27

Pobyt důchodce nebo jeho rodinných příslušníků v jiném členském státě než v členském státě bydliště – pobyt v příslušném členském státě – povolení nezbytného léčení mimo členský stát bydliště

1. Článek 19 se použije obdobně na osobu pobírající důchod nebo důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států,

▼ B

kteřá má nárok na věcné dávky podle právních předpisů jednoho z členských států, které jí poskytují důchod(y), nebo na její rodinné příslušníky, kteří pobývají v jiném členském státě, než ve kterém mají bydliště.

2. Ustanovení čl. 18 odst. 1 se použije obdobně na osoby uvedené v odstavci 1 během pobytu v členském státě, ve kterém se nachází příslušná instituce odpovědná za náklady na věcné dávky poskytované tomuto důchodci v jeho členském státě bydliště, a uvedený členský stát se tak rozhodl a je uveden v příloze IV.

3. Článek 20 se použije obdobně na důchodce a jeho rodinné příslušníky pobývající v jiném členském státě než ve státě jejich bydliště za účelem obdržení léčení přiměřeného jejich stavu.

4. Není-li v odstavci 5 stanoveno jinak, náklady na věcné dávky uvedené v odstavcích 1 až 3 nese příslušná instituce, která nese náklady na věcné dávky poskytované tomuto důchodci v členském státě jeho bydliště.

5. Náklady na věcné dávky uvedené v odstavci 3 nese instituce místa bydliště důchodce nebo jeho rodinných příslušníků, pokud tyto osoby bydlí v členském státě, který zvolil úhradu nákladů na základě paušálních částek. V těchto případech se pro účely odstavce 3 instituce místa bydliště důchodce nebo jeho rodinných příslušníků považuje za příslušnou instituci.

*Článek 28***Zvláštní pravidla pro příhraniční pracovníky v důchodu****▼ M1**

1. Příhraniční pracovník, který odešel do důchodu z důvodu stáří nebo invalidity, má v případě nemoci nárok na pokračování v poskytování věcných dávek v členském státě, ve kterém naposledy vykonával svoji činnost jako zaměstnanec nebo jako osoba samostatně výdělečně činná, jde-li o pokračování léčby započaté v uvedeném členském státě. „Pokračování léčby“ se rozumí pokračování v prohlídkách, diagnostikování a léčbě nemoci po celou dobu jejího trvání.

První pododstavec se použije obdobně pro rodinné příslušníky bývalého příhraničního pracovníka, pokud není členský stát, v němž příhraniční pracovník naposledy vykonával svoji činnost, uveden v příloze III.

▼B

2. Důchodce, který během pěti let předcházejících dni vzniku nároku na starobní nebo invalidní důchod byl zaměstnán nebo samostatně výdělečně činný po dobu alespoň dvou let jako příhraniční pracovník, má nárok na věcné dávky v členském státě, ve kterém byl činný jako příhraniční pracovník, pokud tento členský stát a členský stát, v němž se nachází příslušná instituce odpovědná za náklady na věcné dávky poskytované tomuto důchodci v členském státě jeho bydliště, se tak rozhodly a oba jsou uvedeny v příloze V.

3. Odstavec 2 se použije obdobně na rodinné příslušníky bývalého příhraničního pracovníka nebo jeho pozůstalé, pokud během dob uvedených v odstavci 2 měli nárok na věcné dávky podle čl. 18 odst. 2, i když příhraniční pracovník zemřel před započítáním důchodu, pokud byl činný jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná po dobu alespoň dvou let v posledních pěti letech před svou smrtí.

4. Odstavce 2 a 3 se použijí, dokud se na dotýčnou osobu nezačnou vztahovat právní předpisy členského státu na základě její činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné.

5. Náklady na věcné dávky uvedené v odstavcích 1 až 3 nese příslušná instituce, která nese náklady na věcné dávky poskytované důchodci nebo jeho pozůstalým v členských státech jejich bydliště.

*Článek 29***Peněžité dávky pro důchodce**

1. Peněžité dávky vyplácí osobě pobírající důchod či důchody podle právních předpisů jednoho nebo více členských států příslušná instituce členského státu, ve kterém se nachází příslušná instituce, která nese náklady na věcné dávky poskytované důchodci v členském státě jeho bydliště. Článek 21 se použije obdobně.

2. Odstavec 1 se použije také na rodinné příslušníky důchodce.

*Článek 30***Příspěvky důchodců**

1. Instituce členského státu, která je podle právních předpisů, které uplatňuje, odpovědná za provádění srážek příspěvků na dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky, může vyžadovat a vymáhat tyto srážky vypočtené v souladu s platnými právními předpisy, jen pokud náklady na tyto dávky podle článků 23 až 26 má nést některá instituce uvedeného členského státu.

▼B

2. Pokud v případech uvedených v článku 25 je získání dávek v nemoci, mateřství a rovnocenných otcovských dávek podmíněno placením příspěvků nebo obdobných plateb podle právních předpisů členského státu, ve kterém dotyčný důchodce bydlí, nelze tyto příspěvky vybírat z důvodu tohoto bydliště.

Oddíl 3**Společná ustanovení***Článek 31***Obecná ustanovení**

Články 23 až 30 se nepoužijí na důchodce nebo jeho rodinné příslušníky, kteří mají nárok na dávky podle právních předpisů členského státu na základě své činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné. V tomto případě se pro účely této kapitoly na dotyčné osoby použijí články 17 až 21.

*Článek 32***Přednost nároku na věcné dávky – zvláštní pravidlo pro nárok rodinných příslušníků na dávky v členském státě bydliště**

1. Samostatné právo na věcné dávky podle právních předpisů členského státu nebo této kapitoly má přednost před odvozeným právem na dávky rodinných příslušníků. Odvozené právo na věcné dávky má však přednost před samostatnými právy v případě, že samostatné právo v členském státě bydliště existuje přímo a pouze na základě bydliště dotyčné osoby v tomto státě.

2. Mají-li rodinní příslušníci pojištěné osoby bydliště v členském státě, podle jehož právních předpisů nárok na věcné dávky není podmíněn pojištěním nebo činností zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, poskytují se věcné dávky na účet příslušné instituce členského státu bydliště, pokud v tomto členském státě manžel či manželka anebo osoba pečující o děti pojištěné osoby, vyvíjí činnost jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná nebo od tohoto členského státu pobírá důchod na základě činnosti jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná.

*Článek 33***Důležité věcné dávky**

1. Pokud instituce jednoho členského státu uzná nárok zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné nebo jejího rodinného příslušníka na protězu, velkou protetickou pomůcku nebo jinou důležitou věcnou dávku dříve, než začne být tato osoba pojištěna u instituce jiného členského státu, uvedená zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná obdrží tyto dávky na účet první instituce, i když jsou poskytnuty až poté, co byla pojištěna podle právních předpisů uplatňovaných druhou institucí.

2. Správní komise vypracuje seznam dávek, na které se vztahuje odstavec 1.

▼ B*Článek 34***Souběh dávek dlouhodobé péče**

1. Jestliže poživatel peněžitých dávek v případě dlouhodobé péče, s nimiž je třeba zacházet jako s nemocenskými dávkami, a jsou proto poskytovány členským státem způsobilým k poskytování peněžitých dávek podle článků 21 nebo 29, má podle této kapitoly zároveň nárok na věcné dávky určené ke stejnému účelu poskytované institucí místa bydliště nebo pobytu v jiném členském státě a instituce v prvním členském státě je podle článku 35 rovněž požádána o uhrazení nákladů na tyto věcné dávky, obecné ustanovení o předcházení souběhu dávek zavedené v článku 10 je použitelné pouze s tímto omezením: jestliže dotyčná osoba uplatní nárok a získá věcné dávky, částka peněžitých dávek se sníží o částku věcných dávek, na kterou je nebo by mohl být uplatňován nárok u instituce prvního členského státu, po níž se žádá uhrazení nákladů.
2. Správní komise vypracuje seznam peněžitých i věcných dávek, na které se vztahuje odstavec 1.
3. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné instituce se mohou dohodnout na dalších doplňkových opatřeních, která však nesmějí být pro dotyčné osoby méně výhodná než zásady stanovené v odstavci 1.

*Článek 35***Úhrady mezi institucemi**

1. Věcné dávky poskytované podle této kapitoly institucemi jednoho členského státu jménem instituce jiného členského státu se plně uhrazují.
2. Úhrady uvedené v odstavci 1 se určují a provádějí postupem stanoveným prováděcím nařízením, a to buď po prokázání skutečných výdajů, nebo na základě paušálních částek v případě členských států, pro jejichž právní nebo správní struktury není použití úhrady na základě skutečných výdajů vhodné.
3. Dva nebo více členských států a jejich příslušné instituce mohou stanovit jiné způsoby poskytování úhrad nebo se zříci úhrad mezi institucemi, které podléhají jejich pravomoci.

KAPITOLA 2

Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání*Článek 36***Nárok na věcné a peněžité dávky****▼ M1**

1. Aniž jsou dotčena jakákoli příznivější ustanovení odstavců 2 a 2a tohoto článku, použijí se ustanovení článku 17, čl. 18 odst. 1, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 rovněž na dávky týkající se pracovních úrazů či nemocí z povolání.

▼B

2. Osoba, která utrpěla pracovní úraz nebo onemocněla nemocí z povolání a která bydlí nebo pobývá v jiném než příslušném členském státě, má nárok na zvláštní věcné dávky ze systému pojištění pro případ pracovního úrazu a nemoci z povolání poskytované jménem příslušné instituce institucí místa bydliště nebo pobytu podle právních předpisů, které uplatňuje tak, jako by dotyčná osoba byla pojištěna podle těchto předpisů.

▼M3

2a. Příslušná instituce nemůže osobě, která utrpěla pracovní úraz nebo onemocněla nemocí z povolání a která má nárok na dávky ze strany této instituce, odmítnout udělit povolení uvedené v čl. 20 odst. 1, pokud této osobě nemůže být léčení odpovídající jejímu stavu ve lhůtě, která je odůvodnitelná z lékařského hlediska, s přihlédnutím k jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu a k pravděpodobnému průběhu nemoci, poskytnuto na území členského státu, ve kterém má bydliště.

▼B

3. Článek 21 se použije také na dávky uvedené v této kapitole.

*Článek 37***Náklady na převoz**

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví úhradu nákladů na převoz osoby, která utrpěla pracovní úraz nebo u které je zjištěna nemoc z povolání, buď do místa jejího bydliště, nebo do nemocnice, uhradí tyto náklady do odpovídajícího místa na území jiného členského státu, kde má tato osoba bydliště, za předpokladu, že tato instituce tento převoz předem povolí; přitom se náležitě přihlíží k důvodům převozu. Povolení se nevyžaduje v případě příhraničních pracovníků.

2. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví úhradu nákladů na převoz těla osoby, která utrpí smrtelný pracovní úraz, na místo pohřbu, uhradí tyto náklady v souladu s právními předpisy, které uplatňuje, na odpovídající místo na území jiného členského státu, kde měla osoba bydliště v době úrazu.

*Článek 38***Dávky pro případ nemoci z povolání, pokud byla postížená osoba vystavena stejnému riziku v několika členských státech**

Pokud osoba, u které je zjištěna nemoc z povolání, vykonávala činnost způsobitou vyvolat uvedenou nemoc podle právních předpisů dvou nebo více členských států, jsou dávky, o které může tato osoba nebo její pozůstalí žádat, přiznávány výhradně podle právních předpisů posledního z těch států, jejichž podmínky jsou splněny.

*Článek 39***Zhoršení nemoci z povolání**

V případě zhoršení nemoci z povolání, za kterou osoba pobírala nebo pobírá dávku podle právních předpisů členského státu, se použijí tato pravidla:

- a) jestliže dotyčná osoba v době pobírání dávek neprovozovala podle právních předpisů jiného členského státu činnost jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná, která pravděpodobně způsobila nebo zhoršila dotyčnou nemoc, náklady na dávky ponese podle právních předpisů, které uplatňuje, příslušná instituce prvního členského státu, přičemž vezme v úvahu zhoršení;
- b) jestliže dotyčná osoba v době pobírání dávek provozovala podle právních předpisů jiného členského státu takovou činnost, náklady na dávky ponese podle právních předpisů, které uplatňuje, příslušná instituce prvního členského státu, přičemž nebude brát v úvahu zhoršení. Příslušná instituce druhého členského státu poskytne dotyčné osobě doplatek, jehož výše odpovídá rozdílu mezi částkou dávek náležejících osobě po zhoršení a částkou, která by osobě podle právních předpisů uplatňovaných institucí náležela před zhoršením, kdyby se dotyčná nemoc vyskytla podle právních předpisů tohoto členského státu;
- c) pravidla týkající se snížení, pozastavení a odnětí dávek stanovená právními předpisy členského státu nebudou použita vůči osobám pobírajícím dávky od institucí dvou členských států v souladu s písmenem b).

*Článek 40***Pravidla pro přihlídnutí k zvláštnostem některých právních předpisů**

1. Neexistuje-li v členském státě, kde se dotyčná osoba právě nalézá, žádné pojištění pro případ pracovních úrazů nebo nemocí z povolání, nebo existuje-li takové pojištění, ale není žádná instituce příslušná pro poskytování věcných dávek, poskytuje tyto dávky instituce místa bydliště nebo pobytu příslušná pro poskytování věcných dávek v nemoci.

2. Neexistuje-li žádné pojištění pro případy pracovních úrazů nebo nemocí z povolání v příslušném členském státě, ustanovení této kapitoly o věcných dávkách se přesto použijí na osobu, která má nárok na tyto dávky v nemoci, mateřství nebo rovnocenném otcovství podle právních předpisů příslušného členského státu, pokud dotyčná osoba utrpěla pracovní úraz nebo onemocněla nemocí z povolání během bydlení nebo pobytu v jiném členském státě. Náklady nese instituce příslušná pro věcné dávky podle právních předpisů příslušného členského státu.

3. Článek 5 se použije na příslušnou instituci členského státu, pokud jde o rovnocennost pracovních úrazů a nemocí z povolání, které nastaly nebo které byly následně potvrzeny podle právních předpisů jiného

▼B

členského státu při hodnocení stupně pracovní neschopnosti, nároků na dávky nebo jejich výši za podmínky, že:

- a) nenáleží žádná náhrada za pracovní úraz nebo nemoc z povolání, které nastaly nebo které byly dříve potvrzeny podle uplatňovaných právních předpisů, a
- b) nenáleží žádná náhrada za pracovní úraz nebo nemoc z povolání, které nastaly nebo které byly následně potvrzeny podle právních předpisů jiného členského státu, podle kterých k pracovnímu úrazu nebo nemoci z povolání došlo nebo bylo potvrzeno, že k nim došlo.

*Článek 41***Úhrady mezi institucemi**

1. Článek 35 se použije také na dávky, na které se vztahuje tato kapitola, a úhrady se poskytují na základě skutečných nákladů.
2. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné instituce mohou stanovit jiné způsoby poskytování úhrad nebo se zříci úhrad mezi institucemi, které podléhají jejich pravomoci.

KAPITOLA 3

Pohřebné*Článek 42*

Nárok na pohřebné, pokud k úmrtí dojde nebo pokud má oprávněná osoba bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě

1. Zemře-li pojištěná osoba nebo její rodinný příslušník na území jiného členského státu než je příslušný stát, má se za to, že k úmrtí došlo na území příslušného státu.
2. Příslušná instituce je povinna přiznat pohřebné splatné podle právních předpisů, které uplatňuje, i když má oprávněná osoba bydliště na území jiného členského státu, než je příslušný stát.
3. Odstavce 1 a 2 se použijí i na případy, kdy k úmrtí dojde v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání.

*Článek 43***Poskytování dávek v případě úmrtí důchodce**

1. V případě úmrtí důchodce, který měl nárok na důchod podle právních předpisů jednoho členského státu nebo na důchody podle právních předpisů dvou nebo více členských států a který bydlel na území jiného členského státu, než je členský stát, jehož instituce je příslušná poskytovat mu věcné dávky přiznané podle článků 24 a 25, vyplatí

▼B

pohřebné náležející podle právních předpisů používaných uvedenou institucí tato instituce na své náklady, jako by dotyčný důchodce bydlel v době svého úmrtí na území členského státu, ve kterém se tato instituce nachází.

2. Odstavec 1 se použije obdobně i na rodinné příslušníky důchodce.

KAPITOLA 4

Dávky v invaliditě*Článek 44***Osoby, na něž se vztahují pouze právní předpisy typu A**

1. Pro účely této kapitoly se „právními předpisy typu A“ rozumí všechny právní předpisy, podle nichž výše dávek v invaliditě nezávisí na trvání dob pojištění nebo bydlení a které příslušný členský stát výslovně zařadil do přílohy VI, a „právními předpisy typu B“ se rozumí všechny ostatní právní předpisy.

2. Osoba, na kterou se postupně nebo střídavě vztahovaly právní předpisy dvou nebo více členských států a která získala doby pojištění nebo bydlení výlučně podle právních předpisů typu A, má nárok pouze na dávky poskytované institucí toho členského státu, jehož právní předpisy byly platné v době, kdy došlo k pracovní neschopnosti, po níž následovala invalidita, případně s přihlédnutím k článku 45, a pobírá tyto dávky v souladu s těmito právními předpisy.

3. Osoba, která nemá nárok na dávky podle odstavce 2, pobírá dávky, na které má nárok podle právních předpisů jiného členského státu, případně s přihlédnutím k článku 45.

4. Pokud právní předpisy uvedené v odstavcích 2 a 3 obsahují pravidla pro snížení, pozastavení nebo odnětí dávek v invaliditě v případě souběhu s jiným příjmem nebo s dávkami různého druhu ve smyslu čl. 53 odst. 2, použijí se obdobně čl. 53 odst. 3 a čl. 55 odst. 3.

*Článek 45***Zvláštní ustanovení o sčítání dob**

Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují získání, zachování a obnovení nároku na dávky získáním dob pojištění nebo bydlení, použije v případě potřeby čl. 51 odst. 1 obdobně.

*Článek 46***Osoby, na které se vztahují pouze právní předpisy typu B nebo právní předpisy typu A i B**

1. Osoba, na kterou se postupně nebo střídavě vztahovaly právní předpisy dvou nebo více členských států, z nichž alespoň jedny nejsou právními předpisy typu A, má nárok na dávky podle kapitoly 5, která se použije obdobně s přihlédnutím k odstavci 3.

▼B

2. Pokud se však na dotyčnou osobu předtím vztahovaly právní předpisy typu B a je postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě, přičemž se na ni vztahují právní předpisy typu A, má nárok na dávky podle článku 44 za předpokladu, že:

— splňuje podmínky buď výlučně uvedených právních předpisů, nebo jiných předpisů téhož typu, případně s přihlédnutím k článku 45, avšak bez uplatnění dob pojištění nebo bydlení získaných podle právních předpisů typu B, a

— neuplatňuje žádné nároky na dávky ve stáří s přihlédnutím k čl. 50 odst. 1.

3. Rozhodnutí instituce členského státu o stupni invalidity žadatele je závazné pro instituci kteréhokoli jiného dotčeného členského státu, pokud je v příloze VII potvrzena shoda mezi právními předpisy těchto členských států o podmínkách týkajících se stupňů invalidity.

*Článek 47***Zhoršení invalidity**

1. V případě zhoršení invalidity, kvůli níž určitá osoba pobírá dávky podle právních předpisů jednoho nebo více členských států se s přihlédnutím ke zhoršení použijí tato ustanovení:

a) dávky se poskytují v souladu s kapitolou 5 používanou obdobně;

b) jestliže se však na dotyčnou osobu vztahovaly dva a více právních předpisů typu A a na pobírání dávky se nevztahovaly právní předpisy jiného členského státu, poskytuje se dávka v souladu s čl. 44 odst. 2.

2. Je-li celková výše dávky nebo dávek vyplácených podle odstavce 1 nižší než výše dávky, kterou dotyčná osoba pobírala na náklady instituce, která byla dříve příslušná pro výplatu dávky, je tato instituce povinna poskytnout této osobě doplatek rovnající se rozdílu mezi těmito dvěma částkami.

3. Nemá-li dotyčná osoba nárok na dávky na náklady instituce jiného členského státu, poskytne příslušná instituce dříve příslušného státu dávky v souladu s právními předpisy tohoto státu, s přihlédnutím ke zhoršení a případně ke článku 45.

*Článek 48***Přeměna dávek v invaliditě na dávky ve stáří**

1. Dávky v invaliditě se v případě potřeby přemění na dávky ve stáří za podmínek stanovených v právních předpisech jednoho nebo více států, podle nichž jsou poskytovány, a v souladu s kapitolou 5.

2. Může-li osoba pobírající dávky v invaliditě uplatnit nárok na dávky ve stáří podle právních předpisů jednoho nebo více členských států v souladu s článkem 50, poskytuje kterákoliv instituce příslušná k poskytování dávek v invaliditě podle právních předpisů členského státu nadále takové osobě dávky v invaliditě, na které má nárok podle

▼B

právních předpisů, které uplatňuje, dokud se pro tuto instituci nestane použitelným odstavec 1 nebo dokud dotyčná osoba nespĺňuje podmínky pro tyto dávky.

3. Jsou-li dávky v invaliditě poskytované podle právních předpisů členského státu v souladu s článkem 44 přeměněny na dávky ve stáří a pokud dotyčná osoba dosud nespĺňuje podmínky stanovené právními předpisy jednoho nebo více členských států pro pobírání těchto dávek, pobírá dotyčná osoba od uvedeného členského státu či uvedených členských států ode dne přeměny dávky v invaliditě.

Tyto dávky v invaliditě se poskytují v souladu s kapitolou 5, jako by tato kapitola byla použitelná v době, kdy došlo k pracovní neschopnosti vedoucí k invaliditě, dokud dotyčná osoba nespĺňuje kvalifikační podmínky pro dávku ve stáří, stanovené dotčenými vnitrostátními právními předpisy nebo, není-li uvedené převedení stanoveno, dokud má nárok na dávky v invaliditě podle posledně uvedených právních předpisů.

4. Dávky v invaliditě poskytované podle článku 44 se znovu vypočtou v souladu s kapitolou 5, jakmile jejich příjemce splní kvalifikační podmínky pro dávky v invaliditě stanovené právními předpisy typu B nebo jakmile příjemce obdrží dávky ve stáří podle právních předpisů jiného členského státu.

*Článek 49***Zvláštní ustanovení pro úředníky**

Články 6, 44, 46, 47 a 48 a čl. 60 odst. 2 a 3 se použijí obdobně na osoby, na které se vztahuje zvláštní systém pro úředníky.

KAPITOLA 5

Starobní a pozůstalostní důchody*Článek 50***Obecná ustanovení**

1. Všechny příslušné instituce stanoví nároky na dávky podle právních předpisů členských států vztahujících se na dotyčné osoby při předložení žádosti o jejich přiznání, pokud dotyčná osoba výslovně nepožádá o odklad přiznání dávek ve stáří podle právních předpisů jednoho nebo více členských států.

2. Jestliže v dané době dotyčná osoba ještě nebo již nespĺňuje podmínky stanovené právními předpisy všech členských států, které se na ni vztahovaly, instituce používající právní předpisy, jejichž podmínky jsou splněny, nepřihlíží při provádění výpočtu v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. a) nebo b) k dobám získaným podle právních předpisů, jejichž podmínky ještě nejsou nebo již nejsou splněny, pokud je to důvodem pro stanovení nižší dávky.

▼B

3. Odstavec 2 se použije obdobně, pokud dotyčná osoba výslovně požádá o odklad poskytování dávek ve stáří.

4. Nový výpočet se provede automaticky, jsou-li splněny podmínky, které mají být splněny podle jiných právních předpisů, nebo když osoba požádá o přiznání dávky ve stáří odložené v souladu s odstavcem 1, pokud ještě nebylo přihlédnuto k dobám získaným podle jiných právních předpisů na základě odstavce 2 nebo 3.

*Článek 51***Zvláštní ustanovení o sčítání dob**

1. Podmiňují-li právní předpisy členského státu poskytování některých dávek získáním dob pojištění pouze u zvláštních činností vykonávaných zaměstnancem nebo osobou samostatně výdělečně činnou nebo v povolání, na které se vztahuje zvláštní systém pro zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, přihlíží příslušná instituce tohoto členského státu k dobám získaným podle právních předpisů jiných členských států pouze v případě, že byly získány v rámci odpovídajícího systému, nebo pokud tomu tak není, ve stejném povolání, případně ve stejné činnosti vykonávané zaměstnancem nebo osobou samostatně výdělečně činnou.

Nesplňuje-li po přihlédnutí k takto získaným dobám dotyčná osoba podmínky pro pobírání dávek zvláštního systému, berou se tyto doby v úvahu pro účely poskytování dávek podle obecného systému nebo, neexistuje-li, dávek systému vztahujícího se buď na manuální, nebo nemanuální pracovníky za předpokladu, že dotyčná osoba byla pojištěna v rámci jednoho z těchto systémů.

2. K dobám pojištění získaným v rámci zvláštního systému členského státu se přihlíží pro účely poskytování dávek obecného systému nebo, neexistuje-li, dávek systému vztahujícího se buď na manuální, nebo nemanuální pracovníky jiného členského státu, pokud dotyčná osoba byla pojištěna v rámci jednoho z těchto systémů, a to i když k těmto dobám již bylo přihlédnuto v uvedeném jiném členském státě v rámci zvláštního systému.

▼M1

3. Pokud právní předpisy nebo zvláštní systém členského státu podmiňují získání, zachování nebo obnovení nároků na dávky pojištěním dotyčné osoby při vzniku pojistné události, tato podmínka se považuje za splněnou, pokud byla tato osoba v minulosti pojištěna podle právních předpisů nebo zvláštního systému tohoto členského státu a je při vzniku pojistné události pojištěna podle právních předpisů jiného členského státu proti stejné pojistné události, nebo, není-li pojištěna, pokud jí dávka za stejnou pojistnou událost náleží podle právních předpisů jiného členského státu. Druhá podmínka se však považuje za splněnou v případech uvedených v článku 57.

▼B*Článek 52***Přiznání dávek**

1. Příslušná instituce vypočte výši náležející dávky:

a) podle právních předpisů, které uplatňuje, a to pouze pokud jsou splněny podmínky nároku na dávky výhradně podle vnitrostátního práva (nezávislá dávka);

▼B

b) výpočtem teoretické výše a následně skutečné výše dávky (poměrná dávka) takto:

- i) teoretická výše dávky se rovná dávce, kterou by dotyčná osoba měla nárok, pokud by všechny doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů ostatních členských států byly získány ke dni přiznání dávky podle právních předpisů, které uplatňuje. Pokud podle těchto právních předpisů výše dávky nezávisí na délce získaných dob, považuje se uvedená výše za teoretickou výši;
- ii) příslušná instituce pak stanoví skutečnou výši poměrné dávky tak, že použije na teoretickou výši poměr mezi délkou dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů, které uplatňuje, a celkové délky dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů všech dotčených členských států.

2. Kde je to vhodné, použije příslušná instituce na výši vypočtenou podle odst.1 písm. a) a b) všechna pravidla týkající se snížení, pozastavení nebo odnětí podle právních předpisů, které uplatňuje, a v mezích stanovených v člancích 53 až 55.

3. Dotyčná osoba má nárok na to, aby jí příslušná instituce každého členského státu vyplácela vyšší z částek vypočtených podle odst. 1 písm. a) a b).

▼M1

4. Pokud výpočet podle odst. 1 písm. a) v jednom členském státě stále vede k výsledku, že nezávislá dávka je stejná nebo vyšší než poměrná dávka vypočtená podle odst. 1 písm. b), příslušná instituce od poměrného výpočtu upustí za předpokladu, že:

- i) tato situace je uvedena v části 1 přílohy VIII a
- ii) nelze použít žádné právní předpisy obsahující pravidla pro předcházení souběhu uvedená v člancích 54 a 55, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 55 odst. 2, a
- iii) článek 57 se nepoužije na doby získané podle právních předpisů jiného členského státu v tomto konkrétním případě.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, poměrný výpočet se nepoužije na systémy poskytující dávky, jejichž výpočet není založen na časovém období, pokud jsou tyto systémy uvedeny v části 2 přílohy VIII. V takových případech má daná osoba nárok na dávku vypočtenou v souladu s právními předpisy dotčeného členského státu.

▼B*Článek 53***Pravidla předcházení souběhu**

1. Každý souběh dávek v invaliditě, ve stáří a pozůstalostních dávek vypočtených nebo poskytovaných stejné osobě na základě získaných dob pojištění nebo bydlení se považuje za souběh dávek stejného druhu.

▼B

2. Souběh dávek, které nelze považovat za dávky stejného druhu ve smyslu odstavce 1 se považuje za souběh dávek různého druhu.
3. Tato ustanovení se použijí pro účely pravidel předcházení souběhu stanovených právními předpisy členského státu v případě souběhu dávky v invaliditě, ve stáří nebo pozůstalostní dávky s dávkou stejného druhu nebo s dávkou různého druhu nebo s jiným příjmem:
 - a) příslušná instituce přihlíží k dávkám nebo příjmům získaným v jiném členském státě, pouze pokud právní předpisy, které uplatňuje, stanoví přihlížení k dávkám nebo příjmům získaným v zahraničí;
 - b) příslušná instituce přihlíží k výši dávek nebo příjmů, které má vyplácet jiný členský stát před srážkou daně, příspěvků na sociální zabezpečení a jiných jednotlivých poplatků nebo srážek, pokud právní předpisy, které uplatňuje, stanoví používání pravidel předcházení souběhu po takových srážkách, a to za podmínek a postupů stanovených v prováděcím nařízení;
 - c) příslušná instituce nepřihlíží k výši dávek získaných podle právních předpisů jiného členského státu na základě dobrovolného pojištění nebo dobrovolného pokračujícího pojištění;
 - d) pokud určitý členský stát používá pravidla předcházení souběhu proto, že dotyčná osoba pobírá dávky stejného nebo různého druhu podle právních předpisů jiného členského státu nebo příjem získaný v jiných členských státech, lze náležející dávku snížit pouze o výši těchto dávek nebo tohoto příjmu.

*Článek 54***Souběh dávek stejného druhu**

1. V případě souběhu dávek stejného druhu náležejících podle právních předpisů dvou nebo více členských států nejsou pravidla předcházení souběhu stanovená právními předpisy členského státu na poměrné dávky použitelná.
2. Pravidla předcházení souběhu se použijí na nezávislou dávku, pouze pokud je dotčená dávka:
 - a) dávkou, jejíž výše nezávisí na délce získaných dob pojištění nebo bydlení,

nebo
 - b) dávkou, jejíž výše je určena na základě započtené doby považované za získanou mezi dnem vzniku sociální události a pozdějším dnem, která je v souběhu s:
 - i) dávkou stejného druhu, nebyla-li uzavřena dohoda mezi dvěma nebo více členskými státy zajišťující, že tatáž započtená doba nebude vzata v úvahu více než jednou; nebo
 - ii) s dávkou uvedenou v písmenu a).

Dávky a dohody uvedené v písmenech a) a b) jsou uvedeny v příloze IX.

▼B*Článek 55***Souběh dávek různého druhu**

1. Jestliže pobírání dávek různého druhu nebo jiného příjmu vyžaduje použití pravidel předcházení souběhu stanoveného právními předpisy dotčených členských států ohledně:

a) dvou nebo více nezávislých dávek, rozdělí příslušné instituce výši dávky nebo dávek nebo jiného příjmu tak, jak byly vzaty v úvahu, počtem dávek, na které se tato pravidla vztahují;

použití tohoto písmene však nemůže zbavit dotyčnou osobu jejího postavení důchodce pro účely jiných kapitol této hlavy za podmínek a postupů stanovených prováděcím nařízením;

b) jedné nebo několika poměrných dávek, berou příslušné instituce v úvahu dávku nebo dávky nebo jiný příjem a všechny stanovené prvky používání pravidel předcházení souběhu jako funkci poměru mezi dobami pojištění nebo bydlení, stanovené pro výpočet uvedený v čl. 52 odst. 1 písm. b) bod ii);

c) jedné nebo více nezávislých dávek a jedné nebo více poměrných dávek, použijí příslušné instituce obdobně písmeno a) na nezávislé dávky a písmeno b) na poměrné dávky.

2. Příslušná instituce nepoužije rozdělení stanovené pro nezávislé dávky, pokud právní předpisy, které uplatňuje, stanoví, že pro výpočet části jejich výše, která je určena jako funkce poměru mezi dobami pojištění nebo bydlení uvedenými v čl. 52 odst. 1 písm. b) bod ii), mají být vzaty v úvahu dávky různého druhu nebo jiné příjmy a všechny ostatní prvky.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně na případy, kdy právní předpisy jednoho nebo více členských států stanoví, že nárok na dávku nelze získat v případě, kdy dotčená osoba pobírá dávku různého druhu náležející podle právních předpisů jiného členského státu nebo jiný příjem.

*Článek 56***Doplňující ustanovení pro výpočet dávek**

1. Pro výpočet teoretické a poměrné výše uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. b) se použijí tato pravidla:

a) je-li celková délka dob pojištění nebo bydlení získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů všech dotčených členských států delší než maximální doba vyžadovaná právními předpisy jednoho z těchto členských států pro pobírání plné dávky, vezme příslušná instituce tohoto státu v úvahu maximální dobu namísto celkové délky získaných dob; tato metoda výpočtu nesmí vést k tomu, aby tato instituce hradila větší částku dávky, než je plná dávka stanovená právními předpisy, které uplatňuje. Toto ustanovení se nevztahuje na dávky, jejichž výše nezávisí na délce pojištění;

▼ B

- b) postup pro přihlídnutí k souběhu dob je stanoven v prováděcím nařízení;
- c) stanoví-li právní předpisy členského státu, že dávky mají být vypočítány na základě příjmů, příspěvků, základů příspěvků, zvýšení, výdělků, dalších částek nebo kombinace několika z nich (průměrné, poměrné, pevné nebo započtené), příslušná instituce:
- i) určí základ pro výpočet dávek pouze na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů, které uplatňuje,
 - ii) použije pro určení výše, která má být vypočtena podle získaných dob pojištění nebo bydlení a podle právních předpisů ostatních členských států, stejné prvky určené nebo zjištěné pro doby pojištění získané podle právních předpisů, které uplatňuje,
- **M1** je-li to nezbytné ◀ v souladu s postupy stanovenými v příloze XI za dotčený členský stát;

▼ M1

- d) V případě, že se odst. 1 písm. c) nepoužije, neboť právní předpisy členského státu stanoví, že dávka má být vypočítána na základě jiných prvků než je doba pojištění nebo bydlení, které nesouvisí s časem, vezme příslušná instituce pro každou dobu pojištění nebo bydlení získanou podle právních předpisů jakéhokoliv jiného členského státu v úvahu výši shromážděného kapitálu, kapitálu, o němž se předpokládá, že byl shromážděn, nebo každého jiného prvku pro výpočet podle právních předpisů, které uplatňuje, vydělenou počtem jednotek doby v příslušném důchodovém systému.

▼ B

2. Ustanovení právních předpisů členského státu týkající se valorizace faktorů, ke kterým se přihlíží při výpočtu dávek se v případě potřeby použijí na faktory, ke kterým přihlíží příslušná instituce tohoto členského státu v souladu s odstavcem 1, pokud jde o doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů jiných členských států.

*Článek 57***Doby pojištění nebo bydlení kratší než jeden rok**

1. Bez ohledu na čl. 52 odst. 1 písm. b) není instituce členského státu povinna poskytovat dávky na základě dob získaných podle právních předpisů, které uplatňuje, které se berou v úvahu při vzniku sociální události, jestliže:

— délka uvedených dob nedosahuje jednoho roku,

a

— pouze na základě těchto dob nelze podle uvedených právních předpisů se získat nárok na dávku.

Pro účely tohoto článku se „dobami“ rozumí všechny doby pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, které zakládají nárok na dotčenou dávku nebo ji přímo zvyšují.

2. Příslušné instituce každého dotčeného členského státu přihlížejí k době uvedené v odstavci 1 pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i).

▼B

3. Pokud by důsledkem použití odstavce 1 bylo osvobození všech příslušných institucí dotčených členských států od jejich povinností, poskytují se dávky výhradně podle právních předpisů posledního z těchto členských států, jehož podmínky jsou splněny, jako by všechny doby pojištění a bydlení získané a vzaté v úvahu podle právních předpisů v souladu s článkem 6 a čl. 51 odst. 1 a 2 byly získány podle právních předpisů tohoto členského státu.

▼M1

4. Tento článek se nepoužije na systémy uvedené v části 2 přílohy VIII.

▼B*Článek 58***Přiznání doplatku**

1. Příjemci dávek, na kterého se vztahuje tato kapitola, nesmí být v členském státě, ve kterém bydlí a podle jehož právních předpisů mu náleží dávka, přiznána dávka nižší, než je minimální dávka stanovená těmito právními předpisy za dobu pojištění nebo bydlení, která se rovná všem dobám pojištění vzatým v úvahu pro výplatu dávek v souladu s touto kapitolou.

2. Příslušná instituce uvedeného členského státu mu vyplácí po celou dobu jeho bydlení na území tohoto státu doplatek rovnající se rozdílu mezi celkovou částkou dávek náležejících podle této kapitoly a částkou minimální dávky.

*Článek 59***Nový výpočet a přehodnocení dávek**

1. Jestliže se metoda stanovení dávek nebo pravidla pro výpočet dávek podle právních předpisů členského státu změni nebo pokud dojde k významné změně osobní situace dotčené osoby, která by podle uvedených právních předpisů vedla k úpravě výše dávky, provede se v souladu s článkem 52 nový výpočet.

2. Naproti tomu, jestliže z důvodu zvýšení životních nákladů nebo změn příjmu nebo jiných důvodů pro úpravu, jsou dávky dotčeného členského státu upraveny procentem nebo paušální částkou, toto procento nebo paušální částka se použije přímo na dávky určené podle článku 52, aniž by bylo zapotřebí provést nový výpočet.

*Článek 60***Zvláštní ustanovení o úřednících**

1. Články 6 a 50, čl. 51 odst. 3 a články 52 až 59 se použijí obdobně na účastníky zvláštních systémů pro úředníky.

2. Pokud však právní předpisy členského státu podmiňují získání, ukončení, zachování nebo obnovení nároku na dávky v rámci zvláštního systému pro úředníky získáním všech dob pojištění v rámci jednoho nebo více zvláštních systémů pro úředníky v tomto členském státě nebo získáním dob pojištění považovaných právními předpisy tohoto členského státu za rovnocenné těmto dobám, přihlíží příslušná instituce toho státu pouze k dobám, které mohou být uznány podle právních předpisů, které uplatňuje.

▼B

Nesplňuje-li po přihlédnutí k takto získaným dobám dotyčná osoba podmínky pro pobírání těchto dávek, přihlíží se k těmto dobám pro přiznání dávek v rámci obecného systému nebo, neexistuje-li, v rámci systému použitelného buď na manuální, nebo nemanuální pracovníky.

3. Jsou-li podle právních předpisů členského státu dávky v rámci zvláštního systému pro úředníky vyměřeny na základě posledního platu nebo platů pobíraných v referenčním období, příslušná instituce tohoto státu vezme pro účely výpočtu dávek v úvahu pouze platy, které dotyčná osoba pobírala během doby nebo dob, ve kterých podléhala uvedeným právním předpisům.

KAPITOLA 6

Dávky v nezaměstnanosti*Článek 61***Zvláštní pravidla pro sčítání dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti**

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují získání, zachování, obnovení nebo trvání nároku na dávky získáním buď dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, přihlíží v nezbytné míře k dobám pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získaným podle právních předpisů kteréhokoliv jiného členského státu, jako by šlo o doby získané podle právních předpisů, které uplatňuje.

Pokud však příslušné právní předpisy podmiňují nárok na dávky získáním dob pojištění, nepřihlíží se k dobám zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti získaným podle právních předpisů jiného členského státu, ledaže by tyto doby považovány za doby pojištění a byly získány podle příslušných právních předpisů.

2. Kromě případů uvedených v čl. 65 odst. 5 písm. a) je použití odstavce 1 podmíněno tím, že dotyčná osoba naposledy získala podle právních předpisů, podle kterých se o dávky žádá:

- doby pojištění, pokud uvedené právní předpisy doby pojištění vyžadují,
- doby zaměstnání, pokud uvedené právní předpisy doby zaměstnání vyžadují, nebo
- doby samostatné výdělečné činnosti, pokud uvedené právní předpisy doby samostatné výdělečné činnosti vyžadují.

*Článek 62***Výpočet dávek**

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví výpočet dávek na základě výše předchozího platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, přihlíží výlučně k platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, který dotyčná osoba obdržela za svou poslední činnost zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné podle uvedených právních předpisů.

▼ B

2. Odstavec 1 se použije také v případech, kdy právní předpisy používané příslušnou institucí stanoví zvláštní referenční období pro určení platu, který slouží jako základ pro výpočet dávek, a pokud se právní předpisy jiného členského státu vztahovaly na dotyčnou osobu po celou tuto dobu nebo její část.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 přihlíží instituce místa bydliště, pokud jde o ► **M1** nezaměstnané osoby ◀, na které se použije čl. 65 odst. 5 písm. a), k platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti, který dotyčná osoba získala v členském státě, jehož právní předpisy se na ni vztahovaly během její poslední činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, v souladu s prováděcím nařízením.

▼ M3*Článek 63***Zvláštní ustanovení o upuštění od pravidel týkajících se bydliště**

Pro účely této kapitoly se článek 7 použije pouze v případech stanovených v člancích 64, 65 a 65a a v mezích v nich stanovených.

▼ B*Článek 64***Nezaměstnané osoby odcházející do jiného členského státu**

1. Zcela nezaměstnaná osoba, která splňuje podmínky právních předpisů příslušného členského státu pro vznik nároku na dávky a která odchází do jiného členského státu s cílem hledat zaměstnání, si zachová nárok na peněžité dávky v nezaměstnanosti za těchto podmínek a s těmito omezeními:

- a) před svým odjezdem musí být zapsána do evidence uchazečů o zaměstnání a musí zůstat k dispozici službám zaměstnanosti příslušného členského státu nejméně čtyři týdny poté, co se stala nezaměstnanou. Příslušné služby nebo instituce jí však mohou povolit odjezd před uplynutím této doby;
- b) musí být zapsána do evidence uchazečů o zaměstnání služeb zaměstnanosti každého členského státu, do kterého přijede, a podřídit se tam kontrole. Tato podmínka se považuje za splněnou, pokud jde o dobu před zapsáním, jestliže se dotyčná osoba zapsala do sedmi dnů po dni, kdy přestala být k dispozici službám zaměstnanosti ve státu, který opustila. Ve výjimečných případech mohou příslušné služby nebo instituce tuto lhůtu prodloužit;
- c) nárok na dávky je zachován po dobu tří měsíců ode dne, kdy dotyčná osoba přestala být k dispozici službám zaměstnanosti státu, který opustila, za předpokladu, že celkové trvání pobírání dávek nepřekročí trvání jejího nároku na dávky podle právních předpisů tohoto členského státu. Příslušné služby nebo instituce mohou prodloužit lhůtu tří měsíců nejvýše na šest měsíců;
- d) dávky vyplácí příslušná instituce v souladu s právními předpisy, které uplatňuje, na své náklady.

▼B

2. Vráti-li se dotyčná osoba do příslušného státu v době uplynutí lhůty, po kterou má nárok na dávky podle odst. 1 písm. c) nebo před jejím uplynutím, její nárok na dávky podle právních předpisů tohoto státu trvá. Nevráti-li se před uplynutím této lhůty, ztrácí všechny nároky na dávky podle právních předpisů příslušného státu, nejsou-li tyto právní předpisy v tomto ohledu příznivější. Ve výjimečných případech mohou příslušné služby nebo instituce povolit dotyčné osobě vrátit se později bez ztráty nároku.

3. Nejsou-li právní předpisy příslušného členského státu příznivější, maximální celková lhůta mezi dvěma dobami zaměstnání, po kterou se nárok na dávky zachovává podle odstavce 1, jsou tři měsíce; příslušné služby nebo instituce mohou tuto lhůtu prodloužit nejvýše na šest měsíců.

4. Ujednání týkající se výměny informací, spolupráce a vzájemné pomoci mezi institucemi a službami příslušného členského státu a členského státu, do něhož dotyčná osoba odchází hledat zaměstnání, stanoví prováděcí nařízení.

*Článek 65***Nezaměstnané osoby, které měly bydliště v jiném než příslušném členském státě**

1. Osoba, která měla během svého posledního zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném než příslušném členském státě, musí být v případě částečné nebo přerušované nezaměstnanosti k dispozici svému zaměstnavateli nebo službám zaměstnanosti příslušného členského státu. Pobírá dávky podle právních předpisů příslušného členského státu, jako by měla bydliště v tomto členském státě. Tyto dávky poskytují instituce příslušného členského státu.

2. Nezaměstnaná osoba, která měla během svého posledního zaměstnání, nebo své samostatné výdělečné činnosti bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě a bydlí v něm i nadále nebo se do něj vrací, musí být k dispozici službám zaměstnanosti členského státu, ve kterém má bydliště. Aniž je dotčen článek 64, doplňkově může být nezaměstnaná osoba k dispozici službám zaměstnanosti členského státu, ve kterém naposledy vykonávala činnost jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná.

Nezaměstnaná osoba, která není příhraničním pracovníkem a která se nevrací do členského státu, v němž má bydliště, musí být k dispozici službám zaměstnanosti v členském státě, jehož právní předpisy se na ni naposledy vztahovaly.

3. Nezaměstnaná osoba uvedená v první větě odstavce 2 se zapíše do evidence uchazečů o zaměstnání u příslušných služeb zaměstnanosti členského státu, ve kterém bydlí, podléhá tamní kontrole a dodržuje podmínky právních předpisů uvedeného členského státu. Rozhodne-li se také zapsat do evidence uchazečů o zaměstnání v členském státě, ve kterém byla naposledy zaměstnána nebo samostatně výdělečně činná, dodržuje povinnosti platné v tomto státě.

▼ B

4. Provádění druhé věty odstavce 2 a druhé věty odstavce 3, jakož i ujednání o výměně informací, spolupráci a vzájemné pomoci mezi institucemi a službami členského státu bydliště a členského státu, v němž dotyčná osoba naposledy vykonávala činnost zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, stanoví prováděcí nařízení.

5. a) Nezaměstnaná osoba uvedená v první a druhé větě odstavce 2 pobírá dávky podle právních předpisů členského státu svého bydliště, jako by se na ni tyto předpisy vztahovaly během její poslední činnosti jako zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné. Tyto dávky poskytuje instituce místa bydliště.

b) Pracovník, který není příhraničním pracovníkem a kterému jsou poskytovány dávky na účet příslušné instituce členského státu, jehož právní předpisy se na něj naposledy vztahovaly, však po návratu do členského státu bydliště nejdříve pobírá dávky podle článku 64, přičemž pobírání dávek podle písmena a) se mu pozastavuje po dobu, během které pobírá dávky podle právních předpisů, jež se na něj vztahovaly naposledy.

6. Dávky poskytované institucí místa bydliště podle odstavce 5 nadále poskytuje tato instituce na své náklady. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se na nezaměstnanou osobu vztahovaly naposledy, však s výhradou odstavce 7 nahradí institucí místa bydliště plnou částku dávek poskytnutých touto institucí během prvních tří měsíců. Částka náhrady za tuto dobu nesmí být vyšší než částka splatná v případě nezaměstnanosti podle právních předpisů příslušného členského státu. V případě uvedeném v odst. 5 písm. b) se doba poskytování dávek podle článku 64 odečte od doby uvedené ve druhé větě tohoto odstavce. Úpravu poskytování úhrad stanoví prováděcí nařízení.

7. Doba úhrad uvedená v odstavci 6 se prodlužuje o pět měsíců, jestliže dotyčná osoba během předchozích dvaceti čtyř měsíců splnila dvanáctiměsíční dobu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v členském státě, jehož právní předpisy se na ni naposledy vztahovaly, pokud by tyto doby představovaly kvalifikaci pro účely vzniku nároku na dávky v nezaměstnanosti.

8. Pro účely odstavců 6 a 7 mohou dva nebo více členských států nebo jejich příslušné instituce stanovit jiné způsoby úhrad nebo se zřici všech úhrad mezi institucemi spadajícími do jejich příslušnosti.

▼ M3*Článek 65a*

Zvláštní ustanovení pro zcela nezaměstnané příhraniční pracovníky vykonávající samostatně výdělečnou činnost v případě, že v členském státě bydliště neexistuje pro osoby samostatně výdělečně činné žádný systém dávek v nezaměstnanosti

1. Odchylně od článku 65 se zcela nezaměstnaná osoba, která jakožto příhraniční pracovník naposledy získala doby pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná nebo doby samostatné výdělečné činnosti uznávané pro účely přiznávání dávek v nezaměstnanosti v jiném členském

▼ M3

státě, než je její členský stát bydliště, a jejíž členský stát bydliště předložil oznámení, že v tomto členském státě neexistuje žádný systém dávek v nezaměstnanosti, který by se vztahoval na jakoukoli kategorii osob samostatně výdělečně činných, запиše do evidence služeb zaměstnanosti a je těmto službám k dispozici v členském státě, v němž vykonávala svou poslední činnost jako osoba samostatně výdělečně činná, a po dobu, kdy o dávky žádá, soustavně dodržuje podmínky stanovené právními předpisy posledně uvedeného členského státu. Zcela nezaměstnaná osoba se může doplňkově přihlásit do evidence služeb zaměstnanosti v členském státě bydliště.

2. Dávky zcela nezaměstnané osobě uvedené v odstavci 1 poskytuje členský stát, jehož právním předpisům tato osoba naposledy podléhala, v souladu s platnými právními předpisy uvedeného členského státu.

3. Pokud zcela nezaměstnaná osoba uvedená v odstavci 1 nechce být k dispozici službám zaměstnanosti v členském státě, v němž naposledy vykonávala činnost, nebo po přihlášení v evidenci nechce zůstat a chce se ucházet o práci v členském státě bydliště, použije se obdobně článek 64, s výjimkou čl. 64 odst. 1 písm. a). Příslušná instituce může dobu uvedenou v první větě čl. 64 odst. 1 písm. c) prodloužit do konce doby nároku na dávky.

▼ B

KAPITOLA 7

Předdůchodové dávky*Článek 66***Dávky**

Pokud příslušné právní předpisy podmiňují nárok na předdůchodové dávky získáním dob pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, nepoužije se článek 6.

KAPITOLA 8

Rodinné dávky*Článek 67***Rodinní příslušníci bydlící v jiném členském státě**

Osoba má nárok na rodinné dávky v souladu s právními předpisy příslušného členského státu, včetně dávek pro rodinné příslušníky, kteří bydlí v jiném členském státě, jako by bydleli v příslušném členském státě. Důchodce však má nárok na rodinné dávky v souladu s právními předpisy členského státu příslušného pro poskytování jeho důchodu.

*Článek 68***Pravidla přednosti v případě souběhu**

1. Jsou-li během stejné doby poskytovány stejným rodinným příslušníkům rodinné dávky podle právních předpisů více než jednoho

▼B

členského státu, použijí se tato pravidla přednosti:

- a) u dávek poskytovaných více než jedním členským státem z různých důvodů platí toto pořadí přednosti: na prvním místě jsou nároky přiznané z důvodu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, na druhém místě jsou nároky přiznané z důvodu pobírání důchodu, a nakonec nároky přiznané z důvodu místa bydliště;
- b) u dávek poskytovaných více než jedním členským státem ze stejného důvodu je stanoveno pořadí přednosti na základě těchto pomocných kritérií:
 - i) v případě nároků přiznaných z důvodu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti: místo bydliště dětí, za předpokladu, že taková činnost je vykonávána, a podpůrně případné nejvyšší dávky poskytované podle kolidujících právních předpisů. Ve druhém případě jsou náklady na dávky rozděleny v souladu s kritérii stanovenými prováděcím nařízením;
 - ii) v případě nároků přiznaných z důvodu pobírání důchodů: místo bydliště dětí, je-li dotyčný důchod poskytován podle právních předpisů tohoto státu, a podpůrně případná nejdelší doba pojištění nebo bydlení podle kolidujících právních předpisů;
 - iii) v případě nároků poskytovaných z důvodu bydliště: místo bydliště dětí.

2. V případě souběhu nároků se rodinné dávky poskytují v souladu s právními předpisy, které mají v souladu s odstavcem 1 přednost. Nároky na rodinné dávky z důvodu kolidujících právních předpisů se pozastavují až do částky stanovené prvními právními předpisy a v nezbytných případech se poskytuje vyrovnávací doplatek ve výši, která tuto částku přesahuje. Tento vyrovnávací doplatek však není nezbytné poskytovat na děti bydlící v jiném členském státě, pokud se nárok na dotčenou dávku zakládá výhradně na místě bydliště.

3. Je-li předložena žádost o rodinné dávky podle článku 67 příslušné instituci členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné, ne však podle práva přednosti v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku:

- a) uvedená instituce neprodleně postoupí žádost příslušné instituci členského státu, jehož právní předpisy jsou přednostně použitelné, informuje dotyčnou osobu, a aniž jsou dotčena ustanovení prováděcího nařízení o prozatímním přiznání dávek, v případě potřeby poskytne vyrovnávací doplatek uvedený v odstavci 2;
- b) příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy jsou přednostně použitelné, zachází s touto žádostí tak, jako by byla předložena přímo jí, přičemž se den jejího předložení první instituci považuje za den předložení této žádosti instituci, která má přednost.

▼ **M1***Článek 68a***Poskytování dávek**

V případě, že rodinné dávky nejsou využívány osobou, které by měly být poskytovány na výživu rodinných příslušníků, příslušná instituce splní svou právní povinnost poskytováním těchto dávek fyzické nebo právnické osobě, která o rodinné příslušníky skutečně pečuje, na žádost a prostřednictvím instituce členského státu, kde je jejich bydliště, nebo určené instituce nebo subjektu ustaveného za tímto účelem příslušným orgánem členského státu, v němž je jejich bydliště.

▼ **B***Článek 69***Doplňková ustanovení**

1. Pokud podle právních předpisů určených na základě článků 67 a 68 nevznikl žádný nárok na výplatu doplňkových nebo zvláštní rodinných dávek pro sirotky, tyto dávky se vyplácejí zástupně a navíc k jiným rodinným dávkám získaným v souladu s výše uvedenými právními předpisy, podle právních předpisů členského státu, jež se vztahovaly na zemřelého pracovníka po nejdelší dobu, pokud byl tento nárok získán podle těchto předpisů. Nebyl-li podle uvedených právních předpisů získán žádný nárok, jsou posouzeny podmínky pro jeho získání podle právních předpisů jiných členských států a dávky jsou poskytovány v klesajícím pořadí podle délky dob pojištění nebo bydlení získaných podle právních předpisů těchto členských států.

2. Dávky vyplácené ve formě důchodů nebo příplatků k důchodům se přiznávají a vypočítávají v souladu s kapitolou 5.

KAPITOLA 9

Zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky*Článek 70***Obecné ustanovení**

1. Tento článek se použije na zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky, jež se poskytují podle právních předpisů, které v důsledku oblasti jejich osobní působnosti, cílů nebo podmínek pro vznik nároku mají znaky právních předpisů týkajících se jak sociálního zabezpečení uvedených v čl. 3 odst. 1, tak sociální pomoci.

2. Pro účely této kapitoly se „zvláštními nepříspěvkovými peněžitými dávkami“ rozumí dávky, které:

a) jsou určeny k poskytování buď:

- i) doplňkového, náhradního nebo pomocného krytí proti sociálním událostem zahrnutým do odvětví sociálního zabezpečení uvedeným v čl. 3 odst. 1, a které s ohledem na ekonomickou a sociální situaci v dotčeném členském státě zaručuje dotyčným osobám minimální existenčně nutný příjem,

nebo

▼B

ii) výhradně zvláštní ochrany pro zdravotně postižené, úzce spojené s jejich sociálním prostředím v dotyčném členském státě,

a

b) jejichž financování je odvozeno výlučně od povinného daňového systému určeného ke krytí všeobecných veřejných výdajů, přičemž podmínky pro poskytování a výpočet dávek nezávisí v případě poživatele na žádném přispívání. Avšak dávky poskytované jako doplněk k příspěvkové dávce se nepovažují za příspěvkové dávky pouze z tohoto důvodu;

a

c) jsou uvedeny v příloze X.

3. Článek 7 a ostatní kapitoly této hlavy se na dávky uvedené v odstavci 2 tohoto článku nepoužijí.

4. Dávky uvedené v odstavci 2 se poskytují výlučně v členském státě, v němž dotyčné osoby bydlí, v souladu s jeho právními předpisy. Tyto dávky poskytuje instituce místa bydliště na své náklady.

HLAVA IV

SPRÁVNÍ KOMISE A PORADNÍ VÝBOR

Článek 71

Složení a pracovní metody správní komise

1. Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „správní komise“) zřízená při ►**M3** Evropské komisi ◄ se skládá ze zástupců vlád každého členského státu, kterým jsou podle potřeby nápomocní odborní poradci. Zasedání správní komise se s poradním hlasem účastní zástupce ►**M3** Evropské komise ◄.

▼M3

2. Správní komise se usnází kvalifikovanou většinou, jak je vymezena ve Smlouvách, s výjimkou přijímání jejích stanov, které se vypracují na základě vzájemné dohody jejích členů.

Rozhodnutí o otázkách výkladu uvedených v čl. 72 písm. a) jsou v potřebné míře zveřejňována.

▼B

3. Sekretariát správní komise zajišťuje ►**M3** Evropská komise ◄.

Článek 72

Úkoly správní komise

Správní komise:

a) se zabývá všemi správními otázkami a otázkami výkladu vyplývajícími z tohoto nařízení nebo prováděcího nařízení nebo z jakékoli uzavřené dohody nebo přijatého opatření, které s nimi souvisí, aniž

▼B

je dotčeno právo úřadů, institucí a dotčených osob účastnit se řízení a obracet se na soudy stanovené právními předpisy členských států, tímto nařízením nebo Smlouvou;

- b) usnadňuje jednotné používání práva Společenství, zvláště podporou výměny zkušeností a nejlepších správních postupů;
- c) posiluje a rozvíjí spolupráci mezi členskými státy a jejich institucemi v otázkách sociálního zabezpečení, mimo jiné za účelem přihlížení k jednotlivým otázkám týkajícím se některých kategorií osob; usnadňuje uskutečňování akcí přeshraniční spolupráce v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení;
- d) podporuje v nejvyšší možné míře využívání nových technologií za účelem usnadnění volného pohybu osob, zejména modernizací postupů výměny informací a přizpůsobováním informačního toku mezi institucemi za účelem výměny elektronickými prostředky, s přihlédnutím k rozvoji zpracování údajů v každém členském státě; správní komise přijme společná strukturální pravidla pro služby zpracování údajů, zejména o bezpečnosti a používání norem, a stanoví předpisy pro fungování společné části těchto služeb;
- e) plní další funkce, ke kterým je podle tohoto nařízení, prováděcího nařízení a všech dohod uzavřených v jejich rámci příslušná;
- f) předkládá ►**M3** Evropské komisi ◀ příslušné návrhy týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení s cílem zlepšování a modernizace *acquis* Společenství vypracováním dalších nařízení nebo prostřednictvím jiných nástrojů stanovených Smlouvou;
- g) stanoví faktory, které mají být brány v úvahu při sestavování účtů týkajících se nákladů, které mají nést instituce členských států podle tohoto nařízení a schvaluje roční účetní závěrky mezi těmito institucemi na základě zprávy účetní komise uvedené v článku 74.

Článek 73

Technická komise pro zpracování údajů

1. Při správní komisi se zřizuje technická komise pro zpracování údajů (dále jen „technická komise“). Technická komise navrhuje správní komisi obecné používání pravidel pro fungování služeb zpracování údajů, zejména o bezpečnosti a používání norem; podává zprávy a odůvodněná stanoviska před přijetím rozhodnutí správní komisí podle čl. 72 písm. d). Složení a pracovní metody technické komise určuje správní komise.

2. Za tímto účelem technická komise:

- a) shromažďuje příslušné technické dokumenty a zpracovává studie a provádí další práce potřebné k plnění svých úkolů;

▼ B

- b) předkládá správní komisi zprávy a odůvodněná stanoviska uvedená v odstavci 1;
- c) provádí veškeré další úkoly a studie k otázkám předloženým správní komisí;
- d) zajišťuje řízení pilotních projektů Společenství s využitím služeb zpracování údajů a pokud jde o úlohu Společenství, řízení operačních systémů s využitím služeb zpracování údajů.

*Článek 74***Účetní komise**

1. Při správní komisi se zřizuje účetní komise. Složení a pracovní metody účetní komise stanoví správní komise.

Účetní komise:

- a) ověřuje způsoby určování a výpočtu průměrných ročních nákladů předkládaných členskými státy;
- b) shromažďuje nezbytné údaje a provádí výpočty požadované ke stanovení ročních stavů pohledávek každého členského státu;
- c) podává správní komisi pravidelnou zprávu o provádění tohoto nařízení a prováděcího nařízení, zejména pokud jde o finanční hledisko;
- d) poskytuje údaje a podává zprávy nezbytné k rozhodování správní komise na základě čl. 72 písm. g);
- e) předkládá veškeré důležité návrhy správní komisi, včetně návrhů týkajících se tohoto nařízení v souvislosti s písmeny a), b) a c);
- f) provádí veškeré práce, studie nebo úkoly v záležitostech, které jí postoupí správní komise.

*Článek 75***Poradní výbor pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení**

1. Zřizuje se Poradní výbor pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „poradní výbor“), jehož členy jsou za každý členský stát:

- a) jeden zástupce vlády;
- b) jeden zástupce odborových organizací;
- c) jeden zástupce organizací zaměstnavatelů.

Za každou výše uvedenou kategorii je jmenován jeden náhradník za každý členský stát.

Členy a náhradníky poradního výboru jmenuje Rada. Poradnímu výboru předsedá zástupce ► **M3** Evropské komise ◀. Poradní výbor vypracuje svůj jednací řád.

▼B

2. Poradní výbor je na žádost ►**M3** Evropské komise ◀, správní komise nebo ze svého vlastního podnětu oprávněn:

- a) přezkoumat obecné nebo zásadní otázky a problémy vyplývající z provádění předpisů Společenství o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, zvláště pokud jde o některé kategorie osob;
- b) zaujímat stanoviska k těmto záležitostem pro správní komisi a formulovat návrhy na jakékoli revize uvedených ustanovení.

HLAVA V
RÚZNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Spolupráce

1. Příslušné instituce členských států si navzájem sdělují veškeré informace týkající se:

- a) opatření přijatých k provádění tohoto nařízení;
- b) změn jejich právních předpisů, které mohou mít vliv na provádění tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení si orgány a instituce členských států poskytují navzájem pomoc a jednají, jako by šlo o provádění jejich vlastních právních předpisů. Správní pomoc poskytovaná uvedenými orgány a institucemi je zásadně bezplatná. Správní komise však stanoví druh nahraditelných nákladů a hranice pro náhradu těchto nákladů.

3. Orgány a instituce členských států mohou pro účely tohoto nařízení komunikovat přímo mezi sebou a s dotčenými osobami nebo s jejich zástupci.

4. Instituce a osoby, na které se vztahuje toto nařízení, mají povinnost vzájemně se informovat a spolupracovat k zajištění řádného provádění tohoto nařízení.

Instituce v souladu se zásadou řádné správy odpovídají v přiměřené lhůtě na veškeré dotazy a v této souvislosti poskytují dotčeným osobám veškeré informace potřebné k výkonu práv přiznaných jim tímto nařízením.

Dotčené osoby musí informovat instituce příslušného členského státu a státu, v němž mají bydliště, co nejdříve o každé změně své rodinné a osobní situace, která ovlivňuje jejich právo na dávky podle tohoto nařízení.

5. Porušení informační povinnosti uvedené v odst. 4 třetím pododstavci může vést k použití přiměřených opatření v souladu s vnitrostátním právem. Tato opatření však jsou rovnocenná s těmi, která jsou použitelná na podobné situace podle vnitrostátního práva a žadatelům neznemožní ani nadměrně neztíží v praxi výkon práv přiznaných jim tímto nařízením.

▼ B

6. V případě obtíží při výkladu nebo použití tohoto nařízení, které by mohly ohrozit práva osoby, na kterou se vztahuje, kontaktuje instituce příslušného členského státu nebo instituce členského státu bydliště dotčené osoby dotčenou (dotčené) institucí (instituce) členského státu (států). Není-li v přiměřené lhůtě nalezeno řešení, dotyčné instituce se mohou obrátit na správní komisi.

7. Orgány, instituce a soudy jednoho členského státu nesmí odmítnout žádosti nebo jiné jim předložené dokumenty z důvodu, že jsou napsány v úředním jazyce jiného členského státu uznaném za úřední jazyk orgánů Společenství v souladu s článkem 290 Smlouvy.

*Článek 77***Ochrana osobních údajů**

1. Pokud v souladu s tímto nařízením nebo prováděcím nařízením orgány nebo instituce členského státu sdělují osobní údaje orgánům nebo institucím jiného členského státu, podléhá toto sdělení právním předpisům o ochraně osobních údajů členského státu, který je poskytl. Každé sdělení orgánu přijímajícího členského státu, jakož i ukládání, změna a zničení údajů poskytnutých uvedeným členským státem podléhá právním předpisům přijímajícího členského státu o ochraně údajů.

2. Údaje požadované pro používání tohoto nařízení a prováděcího nařízení si členské státy předávají navzájem v souladu s předpisy Společenství o ochraně fyzických osob při zpracování a volném pohybu osobních údajů.

*Článek 78***Zpracování údajů**

1. Členské státy postupně používají nových technologií pro výměnu, zpřístupnění a zpracování údajů požadovaných k používání tohoto nařízení a prováděcího nařízení. ►**M3** Evropská komise ◀ poskytuje podporu činnostem společného zájmu, jakmile členské státy takovéto služby pro zpracování údajů zřídí.

2. Každý členský stát je odpovědný za správu své části služeb pro zpracování údajů v souladu s předpisy Společenství o ochraně fyzických osob při zpracování a volném pohybu osobních údajů.

3. Elektronický dokument zasláný nebo vydaný institucí v souladu s tímto nařízením a prováděcím nařízením nesmí být odmítnut žádným orgánem nebo institucí jiného členského státu z důvodu, že byl přijat elektronickými prostředky, jakmile přijímající instituce prohlásila, že může elektronické dokumenty přijímat. Kopie a záznam takovýchto dokumentů se pokládá za správnou a přesnou kopii původního dokumentu nebo zobrazení informace, již se týká, neexistuje-li důkaz o opaku.

▼ B

4. Elektronický dokument se považuje za platný, jestliže počítačový systém, v němž je dokument zaznamenán, obsahuje záruky nezbytné k předcházení každé změně, přenosu nebo nepovoleného přístupu k záznamu. Zaznamenané informace je kdykoli možné reprodukovat v bezprostředně čitelné formě. Při zasílání elektronického dokumentu z jedné instituce sociálního zabezpečení do druhé, jsou přijata vhodná bezpečnostní opatření v souladu s předpisy Společenství o ochraně fyzických osob při zpracování a volném pohybu osobních údajů.

*Článek 79***Financování činnosti v oblasti sociálního zabezpečení**

V souvislosti s tímto nařízením a s prováděcím nařízením může ► **M3** Evropská komise ◀ plně nebo částečně financovat:

- a) činnosti zaměřené na zlepšení výměny informací mezi institucemi sociálního zabezpečení členských států, zejména elektronické výměny údajů;
- b) jinou činnost zaměřenou na poskytování informací osobám, na které se vztahuje toto nařízení, a jejich zástupcům o právech a povinnostech vyplývajících z tohoto nařízení, při využívání nejvhodnějších prostředků.

*Článek 80***Výjimky**

1. Každé osvobození od daní nebo snížení daní, kolkovného, notářských nebo registračních poplatků stanovené právními předpisy jednoho členského státu, které se týká osvědčení nebo dokumentů, jejichž předkládání se vyžaduje při uplatňování právních předpisů tohoto členského státu, se vztahuje na podobná osvědčení nebo dokumenty, jejichž předkládání se vyžaduje při používání právních předpisů jiného členského státu a tohoto nařízení.

2. Všechna prohlášení, dokumenty a osvědčení jakéhokoli druhu, jejichž předložení se vyžaduje při uplatňování tohoto nařízení, se osvobozují od ověřování diplomatickými či konzulárními úřady.

*Článek 81***Žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky**

Jakákoli žádost, prohlášení nebo opravný prostředek, které měly být podány podle právních předpisů jednoho členského státu v určité lhůtě úřadu, instituci nebo soudu tohoto státu, jsou přípustné, jestliže byly podány ve stejné lhůtě odpovídajícímu úřadu, instituci nebo soudu jiného členského státu. V tom případě je orgán, instituce nebo soud, které tuto žádost, prohlášení nebo opravný prostředek obdrží, neprodleně zašlou příslušnému orgánu, instituci nebo soudu dříve uvedeného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných orgánů dotčeného členského státu. Den, kdy byly žádosti, prohlášení nebo opravné prostředky podány orgánu, instituci nebo soudu druhého státu, je považován za den jejich podání příslušnému orgánu, instituci nebo soudu.

Článek 82

Lékařské prohlídky

Lékařské prohlídky stanovené právními předpisy jednoho členského státu mohou být prováděny na žádost příslušné instituce na území jiného členského státu institucí místa bydliště nebo místa pobytu žadatele nebo osoby, která má nárok na dávky, za podmínek stanovených v prováděcím nařízení nebo za podmínek dohodnutých mezi příslušnými úřady dotčených členských států.

Článek 83

Prováděcí předpisy

Zvláštní předpisy pro provádění právních předpisů některých členských států jsou uvedeny v příloze XI.

Článek 84

Vybírání příspěvků a zpětné vymáhání dávek

1. Vybírání příspěvků, které mají být placeny určité instituci členského státu, a zpětné vymáhání dávek poskytnutých institucí jednoho členského státu, které příjemci nenáležely, lze provádět v jiném členském státě v souladu s postupy a zárukami a výsadami použitelnými na vybírání příspěvků dlužných odpovídající instituci posledně uvedeného členského státu a na zpětné vymáhání jím poskytnutých, ale nenáležících dávek.

2. Vykonatelná rozhodnutí soudních a správních orgánů, která se týkají vybírání příspěvků, úroků a jakýchkoli jiných poplatků nebo zpětného vymáhání poskytnutých dávek, které podle právních předpisů jednoho členského státu příjemci nenáležely, se uznávají a vykonávají na základě žádosti příslušné instituce v jiném členském státě v mezích a podle postupů stanovených právními předpisy a jakýmikoli jinými postupy vztahujícími se na podobná rozhodnutí posledně uvedeného členského státu. Tato rozhodnutí se prohlašují za vykonatelná v uvedeném členském státě, pokud to vyžadují právní předpisy a jakékoli další postupy uvedeného členského státu.

3. Nároky instituce jednoho členského státu požívají při výkonu rozhodnutí, konkurzním nebo vyrovnacím řízení v jiném členském státě stejných výsad, jaké přiznávají právní předpisy v tomto jiném členském státě pohledávkám téhož druhu.

4. Postup provádění tohoto článku včetně úhrady nákladů se řídí prováděcím nařízením nebo, je-li to nezbytné a jako doplňkové opatření, prostřednictvím dohod mezi členskými státy.

Článek 85

Práva institucí

1. Obdrželi-li určitá osoba dávky podle právních předpisů jednoho členského státu za úraz, jenž byl důsledkem události, k nimž došlo

▼B

v jiném členském státě, veškerá práva instituce odpovědné za poskytování dávek vůči třetí straně, která je povinna poskytnout náhradu za dotčený úraz, se řídí těmito pravidly:

- a) převzala-li instituce odpovědná za poskytování dávek podle právních předpisů, které uplatňuje, nároky příjemce dávek vůči třetí straně, uznává toto převzetí nároků každý členský stát;
- b) má-li instituce odpovědná za poskytování dávek přímý nárok vůči třetí straně, uznává tento nárok každý členský stát.

2. Pobírá-li osoba dávky podle právních předpisů jednoho členského státu za úraz, k němuž došlo v důsledku události v jiném členském státě, vztahují se na uvedenou osobu nebo na příslušnou instituci ustanovení uvedených právních předpisů, která určují případy, v nichž jsou zaměstnavatelé nebo jejich zaměstnanci zproštěni odpovědnosti.

Odstavec 1 se použije také na veškeré nároky instituce odpovědné za poskytování dávek vůči zaměstnavatelům nebo jejich zaměstnancům v případech, kdy nejsou zproštěni odpovědnosti.

3. Uzavřeli-li v souladu s čl. 35 odst. 3 nebo čl. 41 odst. 2 dva nebo více členských států nebo jejich příslušné instituce dohodu o vzdání se náhrad mezi institucemi spadajícími do jejich pravomoci nebo pokud náhrada nezávisí na výši skutečně vyplacených dávek, veškeré nároky vznikající vůči odpovědné třetí straně se řídí těmito pravidly:

- a) pokud instituce členského státu bydliště nebo pobytu přizná dávky osobě za úraz, který utrpěla na jeho území, tato instituce v souladu s právními předpisy, které uplatňuje, uplatní své právo na převzetí nároku nebo na přímou žalobu proti třetí straně, která je odpovědná za poskytnutí náhrady za úraz;
- b) pro použití písmene a) se má za to, že:
 - i) příjemce dávky je pojištěn u instituce místa bydliště nebo pobytu,
 - a
 - ii) tato instituce je institucí odpovědnou za poskytování dávek;
- c) odstavce 1 a 2 zůstávají použitelné pro jakékoli dávky, na které se nevztahuje dohoda o vzdání se úhrad nebo úhrada, která není závislá na výši skutečně poskytnutých dávek.

*Článek 86***Dvoustranné dohody**

Pokud jde o vztahy mezi Lucemburskem na jedné straně a Francií, Německem a Belgií na straně druhé, použití a délka trvání doby uvedené v čl. 65 odst. 7 budou upraveny dvoustrannými dohodami.

▼BHLAVA VI
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 87***Přechodná ustanovení**

1. Toto nařízení nezakládá žádný nárok za dobu přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.

2. Pro stanovení nároků získaných podle tohoto nařízení se berou v úvahu doby pojištění a případné doby zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů členského státu přede dnem použitelnosti tohoto nařízení v dotyčném členském státě.

3. S výhradou odstavce 1 je nárok získán podle tohoto nařízení, i když se vztahuje na situaci, která nastala přede dnem jeho použitelnosti v dotyčném členském státě.

4. Každá dávka, která nebyla přiznána nebo která byla pozastavena z důvodu státní příslušnosti nebo místa bydliště dotyčné osoby, bude na žádost této osoby přiznána nebo znovu poskytována s účinkem ode dne použitelnosti tohoto nařízení v dotyčném členském státě, pokud nároky, na jejichž základě byly tyto dávky předtím poskytovány, nebyly vypořádány jednorázovou platbou.

5. Nároky osoby, které byl přede dnem použitelnosti tohoto nařízení vyplácen v některém členském státě důchod, lze na žádost dotčené osoby s ohledem na toto nařízení přezkoumat.

6. Je-li žádost uvedená v odstavci 4 nebo 5 předložena během dvou let ode dne použitelnosti tohoto nařízení v členském státě, nároky získané v souladu s tímto nařízením nabudou účinku od uvedeného dne a proti dotyčné osobě nelze uplatnit právní předpisy žádného členského státu týkající se odnětí nebo omezení nároků.

7. Je-li žádost uvedená v odstavcích 4 a 5 předložena po uplynutí dvouleté lhůty ode dne použitelnosti tohoto nařízení v dotyčném členském státě, nároky nezaniklé nebo nepromlčené jsou účinné ode dne předložení žádosti, s výhradou příznivějšího ustanovení právních předpisů kteréhokoli členského státu.

▼M1

8. Jestliže v důsledku tohoto nařízení některá osoba podléhá právním předpisům jiného členského státu, než je stát určený v souladu s hlavou II nařízení (EHS) č. 1408/71, použijí se na ni tyto právní předpisy tak dlouho, dokud se příslušná situace nezmění, a v každém případě maximálně deset let ode dne použitelnosti tohoto nařízení, pokud dotčená osoba nepožádá, aby se na ni vztahovaly právní předpisy podle tohoto nařízení. Tato žádost se předloží do tří měsíců ode dne použitelnosti tohoto nařízení příslušné instituci členského státu, jehož právní předpisy je třeba podle tohoto nařízení použít, pokud se na danou osobu vztahují právní předpisy tohoto členského státu ode dne použitelnosti tohoto nařízení. Pokud je žádost podána po uvedené lhůtě, dojde ke změně, pokud jde o použitelnost právních předpisů, prvním dnem následujícího měsíce.

▼ B

9. Článek 55 tohoto nařízení se použije pouze na důchody, na které se ke dni použitelnosti tohoto nařízení nevztahuje článek 46c nařízení (EHS) č. 1408/71.

10. Druhá věta čl. 65 odst. 2 a 3 se použije na Lucembursko nejpozději dva roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

▼ M1

10a. Oddíly přílohy III, které se týkají Estonska, Španělska, Itálie, Litvy, Maďarska a Nizozemska pozbývají účinku čtyři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

10b. Seznam uvedený v příloze III bude na základě zprávy správní komise přezkoumán do 31. října 2014. Tato zpráva zahrnuje posouzení dopadů významu, četnosti, rozsahu a nákladů uplatňování ustanovení přílohy III, a to jak v absolutním, tak i relativním měřítku. Zahrnuje rovněž případné účinky jejich zrušení pro ty členské státy, které budou i nadále uvedeny v této příloze po dni uvedeném v odstavci 10a. Podle výsledků uvedené zprávy Komise rozhodne, zda předloží návrh týkající se revidovaného seznamu v zásadě s cílem tento seznam zrušit, pokud správní komise ve své zprávě nepředloží pádné důvody, proč tak neučinit.

▼ B

11. Členské státy zajistí poskytnutí vhodných informací o změnách práv a povinností zavedených tímto nařízením a prováděcím nařízením.

▼ M3*Článek 87a***Přechodná ustanovení pro uplatňování nařízení (EU) č. 465/2012**

1. Pokud se v důsledku vstupu nařízení (EU) č. 465/2012 v platnost vztahují na určitou osobu, v souladu s hlavou II tohoto nařízení, právní předpisy jiného členského státu než toho, jehož právní předpisy se na ní vztahovaly přede dnem vstupu uvedeného nařízení v platnost, použijí se na tuto osobu i nadále právní předpisy členského státu použitelné před uvedeným dnem, a to po přechodné období dokud nedojde ke změně příslušné situace, v každém případě však nejvýše po dobu deseti let ode dne vstupu nařízení (EU) č. 465/2012 v platnost. Taková osoba může požádat, aby se na ni přechodné období nadále nevztahovalo. Tato žádost se podává instituci, kterou určí příslušný orgán členského státu bydliště. Má se za to, že žádosti podané do 29. září 2012 nabývají účinku dne 28. června 2012. Žádosti podané po dni 29. září 2012 nabývají účinku prvním dnem měsíce následujícího po jejich podání.

2. Do 29. června 2014 vyhodnotí správní komise provádění ustanovení stanovených v článku 65a tohoto nařízení a předloží zprávu o

▼M3

jejich uplatňování. Na základě této zprávy může Evropská komise případně předložit návrhy na změnu těchto ustanovení.

▼B*Článek 88***Aktualizace příloh**

Přílohy tohoto nařízení se pravidelně aktualizují.

*Článek 89***Prováděcí nařízení**

Prováděcí pravidla k tomuto nařízení stanoví další nařízení.

*Článek 90***Zrušení**

1. Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 se zrušuje ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 však zůstává v platnosti a nadále má právní účinky pro účely:

- a) nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti ⁽¹⁾, do zrušení nebo změny uvedeného nařízení;
- b) nařízení Rady (EHS) č. 1661/85 ze dne 13. června 1985 kterým se stanoví stanovení technické úpravy předpisů Společenství v oblasti sociálního zabezpečení migrujících pracovníků s ohledem na Grónsko ⁽²⁾, do zrušení nebo pozměnění uvedeného nařízení;
- c) Dohody o Evropském hospodářském prostoru ⁽³⁾ a Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na druhé straně o volném pohybu osob ⁽⁴⁾ a jiných dohod, které obsahují odkaz na nařízení (EHS) č. 1408/71, do změny těchto dohod s ohledem na toto nařízení.

2. Odkazy na nařízení (EHS) č. 1408/71 ve směrnici Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění ⁽⁵⁾, se považují za odkazy na toto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 20.6.1985, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6. Dohoda naposledy pozměněná rozhodnutím č. 2/2003 výboru EU-Švýcarsko (Úř. věst. L 187, 26.7.2003, s. 55.)

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46.

▼B

Článek 91

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne vstupu prováděcího nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ B*PŘÍLOHA I***ZÁLOHY NA VÝŽIVNÉ A ZVLÁŠTNÍ DÁVKY PŘI NAROZENÍ
DÍTĚTE A PŘI OSVOJENÍ DÍTĚTE**

(Čl. 1 písm.z)

I. Zálohy na výživné**▼ M1**

BELGIE

▼ B

Zálohy na výživné podle zákona ze dne 21. února 2003 o vytvoření správy pro platby výživného v rámci federální státní služby. Finanční odbor.

▼ M1

BULHARSKO

Výživné vyplácené státem podle článku 92 zákona o rodině

DÁNSKO

▼ B

Zálohy na výživné pro děti stanovené zákonem o dětských dávkách

Záloha na výživné pro děti konsolidovaná zákonem č. 765 ze dne 11. září 2002

▼ M1

NĚMECKO

▼ BVýživné podle zákona o výživném ze dne 23. července 1979 (*Unterhaltsvorschussgesetz*)**▼ M1**

ESTONSKO

Příspěvky na výživu podle zákona o příspěvcích na výživu ze dne 21. února 2007

ŠPANĚLSKO

Zálohy na výživné podle královské vyhlášky 1618/2007 ze dne 7. prosince 2007

FRANCIE

▼ B

Dávka na podporu rodiny vyplácená dítěti, jehož jeden rodič nebo oba rodiče neplní nebo nejsou schopni plnit svou vyživovací povinnost nebo platit výživné stanovené rozhodnutím soudu.

▼ M1

LITVA

Platby z Fondu výživného pro děti podle zákona o Fondu výživného pro děti

LUCEMBURSKO

Zálohy na výživné a zpětné vymáhání výživného ve smyslu zákona ze dne 26. července 1980

RAKOUSKO

▼ BZálohy na výživné podle spolkového zákona o poskytování záloh na výživné na děti (*Unterhaltsvorschussgesetz* – 1985 – UVG)

▼ M1

POLSKO

Dávky z Fondu výživného podle zákona o pomoci osobám majícím nárok na výživné

PORTUGALSKO

▼ B

Zálohy na výživné (zákon č. 75/98 ze dne 19. listopadu 1998 o zajištění výživného pro nezletilé)

▼ M1

SLOVINSKO

Náhrada výživného v souladu se zákonem Republiky Slovinsko ze dne 25. července 2006 o veřejném garančním a podpůrném fondu

SLOVENSKO

Náhradní výživné podle zákona č. 452/2004 Sb. o náhradním výživném, ve znění pozdějších předpisů

FINSKO

▼ B

Zálohy na výživné podle zákona o zajištění výživy dětí (671/1998)

▼ M1

ŠVÉDSKO

▼ B

Výživné podle zákona o zajištění výživného pro děti (671/1998)

II. Zvláštní dávky při narození dítěte a při osvojení dítěte**▼ M1**

BELGIE

▼ B

Porodné a příspěvek při osvojení dítěte

▼ M1

BULHARSKO

Jednorázová mateřská dávka (zákon o rodinných přídavcích na děti)

ČESKÁ REPUBLIKA

Porodné

ESTONSKO

a) Porodné

b) Příspěvek při osvojení dítěte

ŠPANĚLSKO

Jednorázový příspěvek při narození dítěte a při osvojení dítěte

FRANCIE

▼ BPříspěvek při narození dítěte a při osvojení dítěte jako součást „podpory pro malé děti“, ► **M1** s výjimkou případů, kdy je vyplácen osobě, na kterou se i nadále vztahují francouzské právní předpisy podle článku 12 nebo 16. ◀**▼ M1**

LOTYŠSKO

a) Příspěvek při narození dítěte

b) Příspěvek při osvojení dítěte

▼ **M1**

LITVA

Jednorázový příspěvek na dítě

LUCEMBURSKO

▼ **B**

Příspěvky před narozením dítěte

Porodné

▼ **M1**

MAĎARSKO

Mateřský příspěvek

POLSKO

Jednorázový příspěvek při narození dítěte (zákon o rodinných dávkách)

RUMUNSKO

a) Porodné

b) Výbava pro novorozence

SLOVINSKO

Příspěvek při narození dítěte

SLOVENSKO

a) Porodné

b) Doplatek k porodnému

FINSKO

▼ **B**

Celkový mateřský příspěvek, paušální mateřský příspěvek a pomoc ve formě paušální částky určené k úhradě nákladů vzniklých v souvislosti s mezinárodním osvojením dítěte na základě zákona o dávkách v mateřství.

▼ **M1***PŘÍLOHA II***USTANOVENÍ ÚMLUV, KTERÉ ZŮSTÁVAJÍ V PLATNOSTI A KTERÉ SE PŘÍPADNĚ OMEZUJÍ NA OSOBY, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ**

(Čl. 8 odst. 1)

Obecné poznámky

Je nutné poznamenat, že v této příloze nejsou uvedena ustanovení dvoustranných úmluv, které nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení a které zůstávají v platnosti mezi členskými státy. Sem patří závazky mezi členskými státy vyplývající z úmluv, jež obsahují například ustanovení týkající se sčítání dob pojištění získaných ve třetí zemi.

Ustanovení úmluv o sociálním zabezpečení, které zůstávají použitelné:

BELGIE – NĚMECKO

Články 3 a 4 závěrečného protokolu ze dne 7. prosince 1957 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatkového protokolu ze dne 10. listopadu 1960 (zápočet dob pojištění získaných v některých pohraničních regionech před druhou světovou válkou, během ní a po ní)

BELGIE – LUCEMBURSKO

Úmluva ze dne 24. března 1994 o sociálním zabezpečení přeshraničních pracovníků (týkající se doplňkové paušální náhrady)

BULHARSKO – NĚMECKO

Ustanovení čl. 28 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 17. prosince 1997 (zachování úmluv uzavřených mezi Bulharskem a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996)

BULHARSKO – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 38 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 14. dubna 2005 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.

BULHARSKO – SLOVINSKO

Ustanovení čl. 32 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. prosince 1957 (zápočet dob pojištění získaných do 31. prosince 1957)

ČESKÁ REPUBLIKA – NĚMECKO

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. b) a c) smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 27. července 2001 (zachování dohody uzavřené mezi bývalou Československou republikou a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996; zápočet dob pojištění získaných v jednom ze smluvních států pro osoby, které ke dni 1. září 2002 za tyto doby již pobíraly důchod od druhého smluvního státu a přitom pobývaly na jeho území)

ČESKÁ REPUBLIKA – KYPR

Ustanovení čl. 32 odst. 4 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 19. ledna 1999 (určení pravidel pro výpočet dob zaměstnání získaných podle příslušné dohody z roku 1976); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

ČESKÁ REPUBLIKA – LUCEMBURSKO

Ustanovení čl. 52 odst. 8 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 17. listopadu 2000 (zápočet dob důchodového pojištění pro politické uprchlíky)

ČESKÁ REPUBLIKA – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 32 odst. 3 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. července 1999 (zápočet dob pojištění získaných před 27. listopadem 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

▼ **M1**

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Ustanovení článků 12, 20 a 33 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 29. října 1992 (článek 12 určuje příslušnost pro přiznávání pozůstalostních důchodů; článek 20 určuje pravidla pro výpočet dob pojištění získaných do dne rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky; článek 33 určuje příslušnost pro výplatu důchodů přiznaných do dne rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky)

DÁNSKO – FINSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště)

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště)

NĚMECKO – ŠPANĚLSKO

Ustanovení čl. 45 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. prosince 1973 (zastoupení diplomatickými a konzulárními orgány)

NĚMECKO – FRANCIE

- a) Dodatková dohoda č. 4 ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatku č. 2 ze dne 18. června 1955 (zápočet dob pojištění získaných v období od 1. července 1940 do 30. června 1950)
- b) Hlava I uvedeného dodatku č. 2 (zápočet dob pojištění získaných do 8. května 1945)
- c) Body 6, 7 a 8 obecného protokolu ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne (správní ujednání)
- d) Hlavy II, III a IV dohody ze dne 20. prosince 1963 (sociální zabezpečení v Sársku)

NĚMECKO – LUCEMBURSKO

Články 4, 5, 6 a 7 smlouvy ze dne 11. července 1959 (zápočet dob pojištění získaných v období od září roku 1940 do června roku 1946)

NĚMECKO – MAĎARSKO

Ustanovení čl. 40 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 2. května 1998 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Maďarskem pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996)

NĚMECKO – NIZOZEMSKO

Články 2 a 3 dodatkové dohody č. 4 ze dne 21. prosince 1956 k úmluvě ze dne 29. března 1951 (vyřízení nároků nizozemských pracovníků získaných v rámci německého systému sociálního pojištění v období od 13. května 1940 do 1. září 1945)

NĚMECKO – RAKOUSKO

- a) Ustanovení čl. 1 odst. 5 a článku 8 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 19. července 1978 a bodu 10 závěrečného protokolu k této úmluvě (poskytování příspěvků v nezaměstnanosti přeshraničním pracovníkům předchozím státem zaměstnání) se nadále použijí pro osoby, které vykonávaly přeshraniční práci do 1. ledna 2005 včetně a které se stanou nezaměstnanými do 1. ledna 2011.
- b) Ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. g), h), i) a j) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. října 1995 (určení příslušnosti obou zemí, pokud jde o dřívější pojistné případy a získané doby pojištění); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

▼ **MI****NĚMECKO – POLSKO**

- a) Úmluva ze dne 9. října 1975 o důchodovém a úrazovém pojištění, za podmínek a v oblastech působnosti čl. 27 odst. 2 až 4 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. prosince 1990 (zachování právního statusu osob, které měly bydliště na území Německa nebo Polska do 1. ledna 1991 a které tam i nadále pobývají, a to na základě úmluvy z roku 1975)
- b) Ustanovení čl. 27 odst. 5 a čl. 28 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. prosince 1990 (zachování nároku na důchod vyplácený na základě úmluvy z roku 1957 uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Polskem; zápočet dob pojištění získaných polskými zaměstnanci podle úmluvy z roku 1988 uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Polskem)

NĚMECKO – RUMUNSKO

Ustanovení čl. 28 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. dubna 2005 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Rumunskem pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996)

NĚMECKO – SLOVINSKO

Ustanovení článku 42 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 24. září 1997 (vyřízení nároků získaných do 1. ledna 1956 v rámci systému sociálního zabezpečení druhého smluvního státu); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

NĚMECKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 29 odst. 1 druhého a třetího pododstavce dohody ze dne 12. září 2002 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Československou republikou a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996; zápočet dob pojištění získaných v jednom ze smluvních států pro osoby, které ke dni 1. prosince 2003 za tyto doby již pobíraly důchod od druhého smluvního státu a přitom pobývaly na jeho území)

NĚMECKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Ustanovení čl. 7 odst. 5 a 6 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil)
- b) Ustanovení čl. 5 odst. 5 a 6 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil)

IRSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ustanovení čl. 19 odst. 2 dohody ze dne 14. prosince 2004 o sociálním zabezpečení (týkající se převodu a zápočtu některých nároků na dávky v invaliditě)

ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO

Článek 22 obecné úmluvy ze dne 11. června 1969 (vývoz dávek v nezaměstnanosti). Tento údaj zůstane v platnosti po dobu dvou let ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

ITÁLIE – SLOVINSKO

- a) Dohoda o úpravě vzájemných závazků v oblasti sociálního zabezpečení s odkazem na odstavec 7 přílohy XIV mírové smlouvy, uzavřená výměnou nót dne 5. února 1959 (zápočet dob pojištění získaných do 18. prosince 1954); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.
- b) Ustanovení čl. 45 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. července 1997 týkající se bývalé zóny B Svobodného území Terst (zápočet dob pojištění získaných do 5. října 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.

▼ M1**LUCEMBURSKO – PORTUGALSKO**

Dohoda ze dne 10. března 1997 (o uznávání rozhodnutí institucí jedné smluvní strany týkající se invalidního stavu žadatelů o důchod od institucí druhé smluvní strany)

LUCEMBURSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 50 odst. 5 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 23. května 2002 (zápočet dob důchodového pojištění pro politické uprchlíky)

MAĎARSKO – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 36 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 31. března 1999 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

MAĎARSKO – SLOVINSKO

Článek 31 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. října 1957 (zápočet dob pojištění získaných do 29. května 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

MAĎARSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 34 odst. 1 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 30. ledna 1959 (čl. 34 odst. 1 uvedené úmluvy stanoví, že doby pojištění přiznané přede dnem podpisu úmluvy se považují za doby pojištění smluvního státu, na jehož území měla oprávněná osoba své bydliště); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – POLSKO

Ustanovení čl. 33 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. září 1998 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – RUMUNSKO

Ustanovení čl. 37 odst. 3 dohody o sociálním zabezpečení ze dne 28. října 2005 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – SLOVINSKO

Článek 37 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 10. března 1997 (zápočet dob pojištění získaných do 1. ledna 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 34 odst. 3 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 21. prosince 2001 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

FINSKO – ŠVÉDSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště).

▼ **M1**

PŘÍLOHA III

**OMEZENÍ NÁROKŮ NA VĚCNÉ DÁVKY RODINNÝCH PŘÍSLUŠNÍKŮ
PŘÍHRANIČNÍCH PRACOVNÍKŮ**

(Čl. 18 odst. 2)

DÁNSKO

ESTONSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

IRSKO

ŠPANĚLSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

ITÁLIE (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

LITVA (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

MAĎARSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

NIZOZEMSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

FINSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

▼ B

PŘÍLOHA IV

**VÍCE NÁROKŮ PRO DŮCHODCE VRACEJÍCÍ SE DO PŘÍSLUŠNÉHO
ČLENSKÉHO STÁTU**

(Čl. 27 odst. 2)

BELGIE

▼ M1

BULHARSKO

ČESKÁ REPUBLIKA

▼ B

NĚMECKO

ŘECKO

ŠPANĚLSKO

FRANCIE

▼ M1

KYPR

▼ B

LUCEMBURSKO

▼ M1

MAĎARSKO

NIZOZEMSKO

▼ B

RAKOUSKO

▼ M1

POLSKO

SLOVINSKO

▼ B

ŠVÉDSKO

▼B

PŘÍLOHA V

DALŠÍ NÁROKY BÝVALÝCH PŘÍHRANIČNÍ PRACOVNÍKŮ, KTEŘÍ SE VRÁTILI DO ČLENSKÉHO STÁTU, VE KTERÉM BYLI ZAMĚSTNÁNI NEBO VYKONÁVALI SAMOSTATNOU VÝDĚLEČNOU ČINNOST (POUŽITELNÉ, JEN POKUD JE V SEZNAMU TAKÉ ČLENSKÝ STÁT, V NĚMŽ SÍDLÍ PŘÍSLUŠNÁ INSTITUCE ODPOVĚDNÁ ZA NÁKLADY NA VĚCNÉ DÁVKY POSKYTOVANÉ DŮCHODCŮM V ČLENSKÉM STÁTĚ JEJICH BYDLIŠTĚ)

(Čl. 28 odst. 2)

BELGIE

NĚMECKO

ŠPANĚLSKO

FRANCIE

LUCEMBURSKO

RAKOUSKO

PORTUGALSKO

▼ B*PŘÍLOHA VI***STANOVENÍ DRUHU PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ, KTERÉ MAJÍ
PODLÉHAT ZVLÁŠTNÍ KOORDINACI**

(Čl. 44 odst. 1)

▼ M1

ČESKÁ REPUBLIKA

Plné invalidní důchody pro osoby, jejichž plná invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a které nebyly po potřebnou dobu pojištěny (§ 42 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění)

ESTONSKO

- a) Invalidní důchody, které byly přiznány před 1. dubnem 2000 podle zákona o státních příspěvcích a zůstaly zachovány podle zákona o státním důchodovém pojištění
- b) Státní důchody přiznané na základě invalidity podle zákona o státním důchodovém pojištění
- c) Invalidní důchody, které byly přiznány podle zákona o službě v ozbrojených silách, zákona o policejní službě, zákona o úřadu státního zástupce, zákona o statusu soudců, zákona o platech, důchodech a dalším sociálním zajištění členů Riigikogu a zákona o funkčních požitcích prezidenta republiky

IRSKO

Část 2 kapitola 17 zákona o sociálním zabezpečení z roku 2005 v úplném znění

ŘECKO

▼ B

Právní předpisy týkající se systému zemědělského pojištění (OGA), podle zákona č. 4169/1961

▼ M1

LOTYŠSKO

Invalidní důchody (třetí skupina) podle čl. 16 odst. 1 bodu 2 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996

▼ M4

MAĎARSKO

S platností od 1. ledna 2012 na základě zákona CXCI z roku 2011 o dávkách a příspěvcích pro osoby se změnou pracovní schopnosti a některých dalších zákonů:

- a) příspěvek na rehabilitaci;
- b) dávka v invaliditě.

SLOVENSKO

Invalidní důchod pro osobu, která se stala invalidní v době, kdy je vyživovaným dítětem nebo během denního doktorandského studia a u níž je podmínka počtu roků pojištění vždy považována za splněnou (čl. 70 odst. 2, čl. 72 odst. 3 a čl. 73 odst. 3 a 4 zákona č. 461/2003 o sociálním pojištění, ve znění pozdějších předpisů)

▼ M1

FINSKO

Státní důchody pro osoby, které se narodily s postižením nebo se staly postiženými v raném věku (zákon č. 568/2007 o státních důchodech)

Invalidní důchody podle přechodných pravidel, přiznané do 1. ledna 1994 (zákon č. 569/2007 o výkonu zákona o státních důchodech)

▼ **M1**

ŠVÉDSKO

▼ **B**

Nemocenské dávky závislé na příjmu a vyrovnání příjmu ► **M4** (kapitola 34 zákona o sociálním pojištění (2010:110)) ◀

▼ **M4**

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Zaměstnanecký a podpůrný příspěvek

a) Velká Británie

Část 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007.

b) Severní Irsko

Část 1 zákona o reformě sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 2007.

PŘÍLOHA VII

SHODA MEZI PRÁVNÍMI PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ V PODMÍNKÁCH VZTAHUJÍCÍCH SE KE STUPNI INVALIDITY

(Čl. 46 odst. 3 nařízení)

BELGIE

Členské státy	Systémy uplatňované institucemi členských států, které přijaly rozhodnutí o uznávání stupně invalidity	Systémy uplatňované belgickými institucemi, pro které je rozhodnutí v případě shody závazné				
		Obecný systém	Systém pro horníky		Obecná invalidita	Invalidita z povolání
			Systém pro námořníky	Ossom		
FRANCIE	1. Obecný systém:					
	— III. skupina (stálá péče)	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— II. skupina	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— I. skupina	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	2. Systém pro zemědělce:					
	— celková, obecná invalidita	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— dvoutřetinová invalidita	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— stálá péče	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	3. Systém pro horníky:					
	— částečná, obecná invalidita	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— stálá péče	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
	— invalidita z povolání	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda

▼ **B**

Členské státy	Systémy uplatňované institucemi členských států, které přijaly rozhodnutí o uznávání stupně invalidity	Systémy uplatňované belgickými institucemi, pro které je rozhodnutí v případě shody závazné				
		Obecný systém	Systém pro horníky		Obecná invalidita	Invalidita z povolání
			Systém pro námořníky	Ossom		
	4. Systém pro námořníky: — obecná invalidita — stálá péče — invalidita z povolání	Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
ITÁLIE	1. Obecný systém — invalidita – manuální pracovníci — invalidita – nemanuální pracovníci 2. Systém pro námořníky — neschopen služby na moři	Neshoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
		Neshoda	Shoda	Shoda	Shoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
▼ M1						

FRANCIE

Členský stát	Systémy uplatňované institucemi členských států, které přijaly rozhodnutí o uznávání stupně invalidity	Systémy uplatňované francouzskými institucemi, pro které je rozhodnutí v případě shody závazné											
		Obecný systém			Systém pro zemědělce			Systém pro horníky			Systém pro námořníky		
		I. skupina	II. skupina	III. skupina stálá péče	Dvoutřetin. invalidita	Plná invalidita	Stálá péče	Dvoutřetin. obecná invalidita	Stálá péče	Invalidita z povolání	Dvoutřetin. obecná invalidita	Plná invalidita z povolání	Stálá péče
BELGIE	1. Obecný systém:	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
	2. Systém pro horníky:												
	— částečná obecná invalidita	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
	— invalidita z povolání	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Shoda ⁽²⁾			
3. Systém pro námořníky:	Shoda ⁽¹⁾	Neshoda	Neshoda	Shoda ⁽¹⁾	Neshoda	Neshoda	Shoda ⁽¹⁾	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	
ITÁLIE	1. Obecný systém												
	— invalidita manuálních pracovníků	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
	— invalidita nemanuálních pracovníků	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Shoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda

▼ **B**

Členský stát	Systémy uplatňované institucemi členských států, které přijaly rozhodnutí o uznávání stupně invalidity	Systémy uplatňované francouzskými institucemi, pro které je rozhodnutí v případě shody závazné											
		Obecný systém			Systém pro zemědělce			Systém pro horníky			Systém pro námořníky		
		I. skupina	II. skupina	III. skupina stálá péče	Dvoutřetin. invalidita	Plná invalidita	Stálá péče	Dvoutřetin. obecná invalidita	Stálá péče	Invalidita z povolání	Dvoutřetin. obecná invalidita	Plná invalidita z povolání	Stálá péče
	2. Systém pro námořníky — neschopnost služby na moři	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda	Neshoda
▼ M1													

▼ **B**

(¹) Pouze pokud belgické instituce uznaly, že dotčený pracovník je neschopen práce pod zemí nebo na povrchu.

(²) Pokud invalidita uznaná belgickými institucemi je obecná invalidita.

► **M1** ◀

▼ **B**

ITÁLIE

Členský stát	Systémy uplatňované institucemi členských států, které přijaly rozhodnutí o uznávání stupně invalidity	Systémy uplatňované italskými institucemi, pro které je rozhodnutí v případě shody závazné		
		Obecný systém		Nemanuální pracovníci
		Námořníci neschopní služby na moři	Manuální pracovníci	
BELGIE	1. Obecný systém: 2. Systém pro horníky: — částečná obecná invalidita — invalidita z povolání 3. Systém pro námořníky:	Neshoda	Neshoda	Neshoda
FRANCIE	1. Obecný systém: — III. skupina (stálá péče) — II. skupina — I. skupina 2. Systém pro zemědělce: — plná obecná invalidita — částečná obecná invalidita — stálá péče 3. Systém pro horníky: — částečná obecná invalidita — stálá péče — invalidita z povolání 4. Systém pro námořníky: — částečná obecná invalidita — stálá péče — invalidita z povolání	Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Neshoda
		Shoda	Shoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda
		Neshoda	Neshoda	Neshoda

▼ **M1**

▼ **M1**

ANNEX VIII

**PŘÍPADY, KDY SE OD POMĚRNÉHO VÝPOČTU UPOUŠTÍ NEBO
KDY SE POMĚRNÝ VÝPOČET NEPOUŽÍJE**

(Čl. 52 odst. 4 a 5)

Část 1: Případy, kdy se od poměrného výpočtu upouští podle čl. 52 odst. 4

DÁNSKO

Všechny žádosti o důchody uvedené v zákoně o sociálních důchodech kromě důchodů uvedených v příloze IX

IRSKO

Všechny žádosti o státní (přechodné a příspěvkové) důchody, vdovské (příspěvkové) důchody a vdovecké (příspěvkové) důchody

KYPR

Všechny žádosti o starobní, invalidní, vdovské a vdovecké důchody

LOTYŠSKO

a) Všechny žádosti o invalidní důchody (zákon o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996)

b) Všechny žádosti o pozůstalostní důchody (zákon o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996; zákon o důchodech hrazených státem ze dne 1. července 2001)

LITVA

Všechny žádosti o pozůstalostní důchody ze státního sociálního pojištění, které se vyměřují podle základní výše pozůstalostního důchodu (zákon o důchodu ze státního sociálního pojištění)

NIZOZEMSKO

Všechny žádosti o starobní důchody na základě nizozemského zákona o obecném starobním pojištění (AOW)

RAKOUSKO

a) Všechny žádosti o dávky podle spolkového zákona ze dne 9. září 1955 o všeobecném sociálním pojištění (ASVG), spolkového zákona ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění osob činných v obchodě (GSVG), spolkového zákona ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění zemědělců (BSVG) a spolkového zákona ze dne 30. listopadu 1978 o sociálním pojištění osob činných ve svobodných povoláních (FSVG)

b) Všechny žádosti o invalidní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004

▼ **M4**

c) Všechny žádosti o pozůstalostní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004, s výjimkou případů popsaných v části 2

▼ **M1**

d) Všechny žádosti o invalidní a pozůstalostní důchody rakouské zemské lékařské komory (Landesärztekammer) podle základního zajištění (základní a veškeré doplňkové dávky nebo základní důchod)

e) Všechny žádosti o podporu v případě trvalé pracovní invalidity a podporu pozůstalé osoby z důchodového fondu rakouské komory veterinárních lékařů

f) Všechny žádosti o dávky v případě pracovní invalidity, vdovské a sirotčí důchody podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, části A

▼ **M4**

g) Všechny žádosti o dávky podle zákona o pojištění notářů ze dne 3. února 1972 (NVG 1972)

▼ M1

POLSKO

Všechny žádosti o invalidní důchody, starobní důchody na základě dávkově definovaného systému a pozůstalostní důchody

▼ M2

PORTUGALSKO

Všechny žádosti o invalidní, starobní a pozůstalostní důchody, s výjimkou případů, kdy celková doba pojištění získaná podle právních předpisů více než jednoho členského státu činí nejméně 21 kalendářních let, ale doba vnitrostátního pojištění činí nejvýše 20 let a výpočet se provádí podle článků 32 a 33 vyhlášky č. 187/2007 ze dne 10. května 2007.

▼ M1

SLOVENSKO

- a) Všechny žádosti o pozůstalostní důchod (vdovský, vdovecký a sirotčí důchod), jenž se vypočítává podle právních předpisů platných před 1. lednem 2004 a jehož výše se odvozuje od důchodu dříve vypláceného zemřelé osobě.
- b) Všechny žádosti o důchody, které se vypočítávají podle zákona č. 461/2003 Sb. o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

▼ M4

ŠVÉDSKO

- a) Všechny žádosti o minimální důchod ve formě starobního důchodu (kapitoly 66 a 67 zákona o sociálním pojištění (2010:110)).
- b) Všechny žádosti o minimální důchod ve formě pozůstalostního důchodu (kapitola 81 zákona o sociálním pojištění (2010:110)).

▼ M1

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Všechny žádosti o starobní důchod, vdovské dávky a dávky v případě úmrtí kromě těch, u kterých během daňového roku začínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později:

- i) dotyčná osoba získala doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů Spojeného království a jiného členského státu; a jeden nebo více daňových roků se nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království,
- ii) doby pojištění získané podle právních předpisů platných ve Spojeném království pro doby před 5. červencem 1948 se berou v úvahu pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení použitím dob pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů jiného členského státu.

Všechny žádosti o doplňkové důchody podle článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992.

Část 2: Případy, ve kterých se použije čl. 52 odst. 5

BULHARSKO

Starobní důchody z doplňkového povinného důchodového pojištění podle části II hlavy II zákona o sociálním pojištění

▼ M4

DÁNSKO

- a) Osobní důchody.
- b) Dávky v případě úmrtí (jejichž výše závisí na odvodech do Arbejdsmarkedets Tillægspension uskutečněných před 1. lednem 2002).
- c) Dávky v případě úmrtí (jejichž výše závisí na odvodech do Arbejdsmarkedets Tillægspension uskutečněných po 1. lednu 2002), na něž odkazuje zákon o penzijním připojištění na pracovním trhu (Arbejdsmarkedets Tillægspension) 942:2009, ve znění pozdějších předpisů.

▼ **M1**

ESTONSKO

Povinný fondový systém starobních důchodů

FRANCIE

Základní nebo doplňkové systémy, ve kterých jsou dávky ve stáří vyměřovány na základě důchodových bodů

LOTYŠSKO

Starobní důchody (zákon o starobních důchodech ze dne 1. ledna 1996; zákon o důchodech hrazených státem ze dne 1. července 2001)

MAĎARSKO

Důchodové dávky na základě účasti v soukromých penzijních fondech

RAKOUSKO

- a) Starobní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004
- b) Povinné dávky podle článku 41 spolkového zákona ze dne 28. prosince 2001, BGBl I č. 154, o všeobecném mzdovém fondu rakouských farmaceutů (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich)
- c) Starobní a předčasné starobní důchody rakouské zemské lékařské komory podle základního zajištění (základní a veškeré doplňkové dávky nebo základní důchod) a veškeré důchodové dávky rakouské zemské lékařské komory na základě doplňkového zajištění (doplňkový nebo individuální důchod)
- d) Podpora ve stáří z důchodového fondu rakouské komory veterinárních lékařů
- e) Dávky podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, částí A i B, s výjimkou žádostí o dávky v invaliditě a vdovské a sirotčí důchody podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, částí A
- f) Dávky od institucí sociálního zabezpečení spolkové komory architektů a techniků podle zákona o komoře civilních techniků (Ziviltechnikerkammergesetz) 1993 a stanov institucí sociálního zabezpečení, s výjimkou dávek z důvodu pracovní invalidity a z nich vyplývajících pozůstalostních dávek
- g) Dávky podle stanov instituce sociálního zabezpečení spolkové komory odborných účetních a daňových poradců, v souladu s rakouským zákonem o odborných účetních a daňových poradcích (Wirtschaftstreuhänderberufsgesetz)

POLSKO

Starobní důchody podle příspěvkově definovaného systému

▼ **M2**

PORTUGALSKO

Doplňkové důchody přiznané podle vyhlášky č. 26/2008 ze dne 22. února 2008 (veřejný kapitalizační systém).

▼ **M1**

SLOVINSKO

Důchod z povinného penzijního připojištění

SLOVENSKO

Povinné starobní důchodové spoření

▼ **M4**

ŠVÉDSKO

Důchod závisející na příjmu a důchod na základě pojištění (kapitoly 62 a 64 zákona o sociálním pojištění (2010:110)).

▼ **M1**

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Odstupňované důchodové dávky vyplácené podle článků 36 a 37 zákona o všeobecném pojištění z roku 1965 a článků 35 a 36 zákona o všeobecném pojištění (Severní Irsko) z roku 1966

▼ **B**

PŘÍLOHA IX

DÁVKY A DOHODY UMOŽŇUJÍCÍ POUŽITÍ ČLÁNKU 54

I. Dávky uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, jejichž výše je nezávislá na délce získaných dob pojištění nebo bydlení

▼ **M1**

BELGIE

▼ **B**

Dávky týkající se obecného systému invalidity, zvláštního systému pro horníky a zvláštního systému pro námořníky obchodního loďstva

Dávky pro případ pracovní neschopnosti pro osoby samostatně výdělečně činné

Dávky pro případ invalidity v systému zámořského sociálního invalidního pojištění a systému invalidního pojištění pro bývalé zaměstnance Belgického Konga a Rwandy Urundi

▼ **M1**

DÁNSKO

▼ **B**

Plný dánský státní starobní důchod získaný po 10 letech bydlení osobou, které byl tento důchod přiznán do 1. října 1989

▼ **M1**

IRLANDE

Invalidní důchod typu A

ŘECKO

▼ **B**

Dávky podle zákona č. 4169/1961 týkajícího se systému zemědělského pojištění (OGA)

▼ **M1**

ŠPANĚLSKO

▼ **B**

Pozůstalostní důchody přiznávané v rámci obecného i zvláštního systému, s výjimkou zvláštního systému pro úředníky

▼ **M1**

FRANCIE

▼ **B**

Invalidní důchod v rámci obecného systému sociálního zabezpečení nebo systému pro zemědělské pracovníky

Vdovecké a vdovské invalidní důchody v rámci obecného systému sociálního zabezpečení systému pro zemědělské pracovníky, pokud jsou vypočteny na základě sníženého invalidního důchodu manžela (manželky) stanoveného v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. a)

▼ **M1**

LOTYŠSKO

Invalidní důchody (třetí skupina) podle čl. 16 odst. 1 bodu 2 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996

NIZOZEMSKO

▼ **M2**

Zákon o pojištění pro případ pracovní neschopnosti ze dne 18. února 1966 ve znění pozdějších předpisů (WAO)

Zákon o pojištění osob samostatně výdělečně činných pro případ pracovní neschopnosti ze dne 24. dubna 1997 ve znění pozdějších předpisů (WAZ)

▼ M2

Zákon o obecném pojištění pozůstalých ze dne 21. prosince 1995 (ANW)

Zákon o práci a příjmu podle pracovní schopnosti ze dne 10. listopadu 2005 (WIA)

▼ M1

FINSKO

Státní důchody pro osoby, které se narodily s postižením nebo se staly postiženými v raném věku (zákon č. 568/2007 o státních důchodech)

Státní důchody a pozůstalostní důchody určené podle přechodných pravidel a přiznané do 1. ledna 1994 (zákon č. 569/2007 o výkonu zákona o státních důchodech)

Doplňková výše sirotčího důchodu při výpočtu nezávislé dávky podle zákona o státních důchodech (zákon č. 568/2007 o státních důchodech)

ŠVÉDSKO

Švédská podpora v nemoci a podpora při pracovní neschopnosti závislá na příjmu ► M4 (kapitola 34 zákona o sociálním pojištění (2010:110)) ◀

Švédský minimální důchod a minimální podpora, jež nahradily plně švédské státní důchody poskytované podle právních předpisů o státních důchodech platných přede dnem 1. ledna 1993, a plný státní důchod přiznaný v rámci přechodných pravidel právních předpisů platných od tohoto dne

▼ B

II. **Dávky uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení, jejichž výše je určena na základě započtené doby považované za získanou mezi dnem vzniku sociální události a pozdějším dnem**

▼ M1

NĚMECKO

▼ B

Invalidní a pozůstalostní důchody, u nichž se přihlíží k dodatečné době

Starobní důchody, u nichž se přihlíží k již získané dodatečné době

▼ M1

ŠPANĚLSKO

▼ B

Starobní důchody nebo invalidní důchody v rámci zvláštního systému pro úředníky, které se přiznávají podle konsolidovaného textu zákona o státních důchodcích, pokud byl příjemce v době vzniku sociální události činným státním zaměstnancem nebo s ním bylo tak zacházeno; pozůstalostní důchody (vdovské či vdovecké, sirotčí a rodičovské) přiznáváné podle hlavy I konsolidovaného znění zákona o státních důchodcích, pokud v době úmrtí byl státní úředník činný nebo s ním bylo tak zacházeno.

▼ M1

ITÁLIE

▼ B

Italské důchody při plné pracovní neschopnosti (*inabilità*)

▼ M1

LOTYŠSKO

Pozůstalostní důchod vypočítaný na základě dob pojištění považovaných za získané (čl. 23 odst. 8 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996)

▼ M1

LITVA

- a) Důchody z důvodu pracovní neschopnosti ze státního sociálního pojištění, vyplácené podle zákona o důchodu ze státního sociálního pojištění
- b) Pozůstalostní a sirotčí důchody ze státního sociálního pojištění, vypočítané na základě důchodu zesnulé osoby z důvodu pracovní neschopnosti podle zákona o důchodu ze státního sociálního pojištění

LUCEMBURSKO

▼ B

Invalidní důchody a důchody pozůstalých

▼ M1

SLOVENSKO

- a) Slovenský invalidní důchod a pozůstalostní důchod z něj odvozený

▼ M4▼ M1

FINSKO

▼ B

Zaměstnanecké důchody, u nichž se podle vnitrostátních právních předpisů přihlíží k budoucím dobám

▼ M4

ŠVÉDSKO

Podpora v nemoci a podpora při pracovní neschopnosti ve formě zaručené kompenzace (kapitola 35 zákona o sociálním pojištění (2010:110)).

Vdovský důchod vypočítaný na základě započítaných pojistných období (kapitola 84 zákona o sociálním pojištění (2010:110)).

▼ B

III. Dohody uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. b) bod i) nařízení, jejichž účelem je předcházet dvojímu nebo vícetému přihlížení ke stejným dobám pojištění

Dohoda o sociálním zabezpečení ze dne 28. dubna 1997 mezi Finskou republikou a Spolkovou republikou Německo

Dohoda o sociálním zabezpečení ze dne 10. listopadu 2000 mezi Finskou republikou a Lucemburským velkovévodstvím

▼ M1

Severská úmluva o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003

▼ **MI***PŘÍLOHA X***ZVLÁŠTNÍ NEPŘÍSPĚVKOVÉ PENĚŽITÉ DÁVKY**

(čl. 70 odst. 2 písm. c))

BELGIE

- a) Příspěvek k náhradě příjmů (zákon ze dne 27. února 1987)
- b) Zaručený příjem pro starší osoby (zákon ze dne 22. března 2001)

BULHARSKO

Sociální starobní důchod (článek 89 zákona o sociálním pojištění)

ČESKÁ REPUBLIKA

Sociální příplatek (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře)

DÁNSKO

Výdaje na bydlení pro důchodce (zákon o pomoci pro individuální bydlení, v úplném znění zákona č. 204 ze dne 29. března 1995)

NĚMECKO

- a) Základní příjem na úrovni životního minima pro starší osoby a pro osoby se sníženou schopností výdělků podle knihy XII kapitoly 4 zákona o sociálním zabezpečení
- b) Dávky na zajištění živobytí podle základního ustanovení pro uchazeče o zaměstnání, pokud nejsou s ohledem na tyto dávky splněny požadavky opravňující k dočasnému příplatku po obdržení dávek v nezaměstnanosti (čl. 24 odst. 1 knihy II zákona o sociálním zabezpečení)

ESTONSKO

- a) Příspěvky pro dospělé osoby se zdravotním postižením (zákon o sociálních dávkách pro osoby se zdravotním postižením ze dne 27. ledna 1999)
- b) Státní podpora v nezaměstnanosti (zákon o službách a podpoře na trhu práce ze dne 29. září 2005)

IRSKO

- a) Dávka při hledání zaměstnání (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 2)
- b) Státní (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 4)
- c) Vdovský (nepříspěvkový) a vdovecký (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 6)
- d) Příspěvek v invaliditě (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 10)
- e) Příspěvek na mobilitu (zákon o veřejném zdraví z roku 1970, článek 61)
- f) Důchod pro nevidomé (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 5)

ŘECKO

Zvláštní dávky pro starší osoby (zákon č. 1296/82)

ŠPANĚLSKO

- a) Záruka minimálního příjmu (zákon č. 13/82 ze dne 7. dubna 1982)
- b) Peněžité dávky na pomoc starším osobám a invalidům nezpůsobilým k práci (královská vyhláška č. 2620/81 ze dne 24. července 1981)
- c) i) Nepříspěvkové invalidní a starobní důchody uvedené v čl. 38 odst. 1 úplného znění obecného zákona o sociálním zabezpečení, schváleného královskou legislativní vyhláškou č. 1/1994 ze dne 20. června 1994, a

▼ **M1**

ii) dávky doplňující výše uvedené důchody, které jsou stanoveny v právních předpisech autonomních oblastí, pokud tyto příplatky zaručují příjem na úrovni životního minima s ohledem na hospodářskou a sociální situaci v dotčených autonomních oblastech.

d) Příspěvky na podporu mobility a náhradu nákladů na dopravu (zákon č. 13/1982 ze dne 7. dubna 1982)

FRANCIE

a) Doplnkové příspěvky:

i) ze zvláštního fondu pro invaliditu a

ii) z fondu solidarity pro starobní důchody, pokud jde o získaná práva

(zákon ze dne 30. června 1956, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)

b) Příspěvek dospělým zdravotně postiženým (zákon ze dne 30. června 1975, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)

c) Zvláštní příspěvek, pokud jde o získaná práva (zákon ze dne 10. července 1952, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)

d) Starobní příspěvek solidarity (nařízení ze dne 24. června 2004, kodifikované v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení) s účinností od 1. ledna 2006

ITÁLIE

a) Sociální důchody pro osoby bez prostředků (zákon č. 153 ze dne 30. dubna 1969)

b) Důchody a příspěvky pro civilní zdravotně postižené osoby a invalidy (zákony č. 118 ze dne 30. března 1971, č. 18 ze dne 11. února 1980 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)

c) Důchody a příspěvky pro hluchoněmé (zákony č. 381 ze dne 26. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)

d) Důchody a příspěvky pro civilní nevidomé (zákony č. 382 ze dne 27. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)

e) Příplatky k minimálním důchodům (zákony č. 218 ze dne 4. dubna 1952, č. 638 ze dne 11. listopadu 1983 a č. 407 ze dne 29. prosince 1990)

f) Příplatky k dávkám v invaliditě (zákon č. 222 ze dne 12. června 1984)

g) Sociální příspěvek (zákon č. 335 ze dne 8. srpna 1995)

h) Zvýšení sociálních dávek (čl. 1 odst. 1 a 12 zákona č. 544 ze dne 29. prosince 1988 ve znění pozdějších předpisů)

KYPR

a) Sociální důchod (zákon o sociálních důchodech z roku 1995 (zákon č. 25(I)/95) ve znění pozdějších předpisů)

b) Příspěvek pro osoby s těžkým motorickým postižením (rozhodnutí Rady ministrů č. 38210 ze dne 16. října 1992, č. 41370 ze dne 1. srpna 1994, č. 46183 ze dne 11. června 1997 a č. 53675 ze dne 16. května 2001)

c) Zvláštní příspěvek pro nevidomé (zákon o zvláštních příspěvcích z roku 1996 (zákon č. 77(I)/96) ve znění pozdějších předpisů)

LOTYŠSKO

a) Dávka státního sociálního zabezpečení (zákon o státních sociálních dávkách ze dne 1. ledna 2003)

b) Příspěvek na úhradu nákladů na dopravu pro postižené osoby s omezenou pohyblivostí (zákon o státních sociálních dávkách ze dne 1. ledna 2003)

▼ M1

LITVA

- a) Důchod sociální pomoci (zákon z roku 2005 o dávkách státní sociální pomoci, článek 5)
- b) Zvláštní pomocný příspěvek (zákon z roku 2005 o dávkách státní sociální pomoci, článek 15)
- c) Příspěvek na dopravu pro zdravotně postižené osoby s pohybovými problémy (zákon z roku 2000 o příspěvku na dopravu, článek 7)

LUCEMBURSKO

Příjem pro těžce zdravotně postižené (čl. 1 odst. 2 zákona ze dne 12. září 2003), s výjimkou osob uznávaných za zdravotně postižené pracovníky a zaměstnaných na normálním trhu práce nebo v chráněném prostředí

MAĎARSKO

- a) Invalidní důchod (vyhláška Rady ministrů č. 83/1987 (XII 27) o invalidním důchodu)
- b) Nepříspěvkový starobní důchod (zákon č. III z roku 1993 o správě sociálních věcí a sociálních dávkách)
- c) Příspěvek na přepravu (vládní vyhláška č. 164/1995 (XII 27) o příspěvcích na přepravu pro osoby s těžkým zdravotním postižením)

MALTA

- a) Doplnkový příspěvek (článek 73 zákona o sociálním zabezpečení (kapitola 318) z roku 1987)
- b) Starobní důchod (zákon o sociálním zabezpečení (kapitola 318) 1987)

NIZOZEMSKO

▼ M3

- a) Zákon o podpoře pro mladé zdravotně postižené osoby při práci a zaměstnání ze dne 24. dubna 1997 (Wet Wajong)

▼ M1

- b) Zákon o doplňkových dávkách ze dne 6. listopadu 1986 (TW)

RAKOUSKO

Vyrovňovací příspěvek (spolkový zákon ze dne 9. září 1955 o všeobecném sociálním pojištění – ASVG, spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o živnostenském sociálním pojištění – GSVG a spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění zemědělců – BSVG)

POLSKO

Sociální důchod (zákon o sociálním důchodu ze dne 27. června 2003)

PORTUGALSKO

- a) Nepříspěvkový státní starobní a invalidní důchod (zákonný dekret č. 464/80 ze dne 13. října 1980)
- b) Nepříspěvkový vdovský a vdovecký důchod (nařízení č. 52/81 ze dne 11. listopadu 1981)
- c) Solidární starobní příplatek (zákonný dekret č. 232/2005 ze dne 29. prosince 2005, ve znění zákonného dekretu č. 236/2006 ze dne 11. prosince 2006)

SLOVINSKO

- a) Státní důchod (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)
- b) Podpora příjmů důchodců (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)
- c) Příspěvek na výživu (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)

▼ M1

SLOVENSKO

- a) Úprava důchodů z důvodu jediného zdroje příjmu, přiznaná přede dnem 1. ledna 2004
- b) Sociální důchod, který byl přiznán přede dnem 1. ledna 2004

FINSKO

- a) Příspěvek na bydlení pro důchodce (zákon o příspěvku na bydlení pro důchodce, 571/2007)
- b) Podpora trhu práce (zákon o dávkách v nezaměstnanosti, 1290/2002)
- c) Zvláštní pomoc přistěhovalcům (zákon o zvláštní pomoci přistěhovalcům, 1192/2002)

ŠVÉDSKO

- a) Příspěvky na bydlení pro osoby pobírající důchod (zákon 2001:761)
- b) Finanční podpora pro starší osoby (zákon 2001:853)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Státní důchodový kredit (zákon o státním důchodovém kreditu z roku 2002 a zákon o státním důchodovém kreditu (Severní Irsko) z roku 2002)
- b) Příspěvky pro uchazeče o zaměstnání vyměřené na základě příjmu (zákon z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání a nařízení z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání (Severní Irsko))

▼ M3

▼ M1

- d) Příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené – složka určená na mobilitu (zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992)

▼ M3

- e) Zaměstnanec a podpůrný příspěvek vypočítávaný z příjmu (zákon o reformě sociálního zabezpečení z roku 2007 a zákon o reformě sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 2007)

▼ M1

PŘÍLOHA XI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POUŽÍVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ
ČLENSKÝCH STÁTŮ

(Čl. 51 odst. 3, čl. 56 odst. 1 a článek 83)

BULHARSKO

Ustanovení čl. 33 odst. 1 bulharského zákona o zdravotním pojištění se použije na všechny osoby, pro něž je Bulharsko příslušným členským státem podle hlavy III kapitoly 1 tohoto nařízení.

ČESKÁ REPUBLIKA

Pro účely vymezení rodinných příslušníků podle čl. 1 písm. i) se manželem nebo manželkou rozumí také registrovaní partneři podle definice uvedené v zákoně České republiky č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství.

DÁNSKO

1. a) Pro účely výpočtu důchodu podle zákona o sociálních důchodech (lov om social pension) se doby činnosti, které příhraniční pracovník nebo pracovník, který odešel do Dánska za práci sezónní povahy, získal podle dánských právních předpisů jako zaměstnanec či osoba samostatně výdělečně činná, považují za doby bydlení, jež v Dánsku získal/a pozůstalý/á manžel/ka, pokud pozůstalého manžela/pozůstalou manželku během uvedených dob pojilo s výše uvedeným pracovníkem manželství bez odluky od lože a stolu nebo odluky *de facto* z důvodů vzájemné neshody a za předpokladu, že manžel/ka bydlel/a během uvedených dob v jiném členském státě. Pro účely tohoto odstavce se „prací sezónní povahy“ rozumí práce, která je závislá na střídání ročních období a automaticky se každým rokem opakuje.
 - b) Pro účely výpočtu důchodů podle zákona o sociálních důchodech (lov om social pension) se doby činnosti, které osoba, na kterou se odst. 1 písm. a) nevztahuje, získala podle dánských právních předpisů jako zaměstnanec či osoba samostatně výdělečně činná před 1. lednem 1984, považují za doby bydlení, jež v Dánsku získal/a pozůstalý/á manžel/ka, pokud pozůstalého manžela/pozůstalou manželku během uvedených dob pojilo s daným pracovníkem manželství bez odluky od lože a stolu nebo odluky *de facto* z důvodů vzájemné neshody a za předpokladu, že manžel/ka bydlel/a během uvedených dob v jiném členském státě.
 - c) Doby, které mají být zohledněny za podmínek stanovených v písmenech a) a b), nebudou brány v potaz, jestliže se kryjí s dobami, jež jsou zohledněny pro výpočet důchodu splatného dotyčné osobě podle právních předpisů jiného členského státu týkajících se povinného pojištění, nebo s dobami, během nichž dotyčná osoba podle uvedených předpisů důchod pobírala. Tyto doby se však zohlední, jestliže je roční výše uvedeného důchodu nižší než polovina základní částky sociálního důchodu.
2. a) Bez ohledu na ustanovení článku 6 tohoto nařízení mají osoby, které nebyly výdělečně činné v jednom nebo více členských státech, nárok na dánský sociální důchod, pouze pokud mají nebo dříve měly trvalý pobyt v Dánsku po dobu alespoň tří let, a které splňují věková omezení stanovená dánskými právními předpisy. S výhradou článku 4 tohoto nařízení se článek 7 nevztahuje na dánský sociální důchod, na který uvedené osoby získaly nárok.
 - b) Výše uvedená ustanovení se nevztahují na nárok na dánský sociální důchod pro rodinné příslušníky osob, které jsou nebo byly výdělečně činné v Dánsku, nebo pro studenty či jejich rodinné příslušníky.
3. Prozatímní dávky pro nezaměstnané osoby, které získaly „pružné zaměstnání“ (ledighedsydelse) (zákon č. 455 ze dne 10. června 1997), se zabývá hlava III kapitola 6 tohoto nařízení. V případě nezaměstnaných osob odcházejících do jiného členského státu se použijí články 64 a 65, má-li daný členský stát pro stejnou kategorii osob podobný systém zaměstnanosti.

▼ M1

4. Pokud má příjemce dánského sociálního důchodu rovněž nárok na pozůstalostní důchod z jiného členského státu, jsou tyto důchody pro účely dánských právních předpisů považovány za dávky stejného druhu ve smyslu čl. 53 odst. 1 tohoto nařízení pod podmínkou, že osoba, jejíž doby pojištění nebo bydlení slouží jako základ pro výpočet pozůstalostního důchodu, získala rovněž nárok na dánský sociální důchod.

NĚMECKO

1. Bez ohledu na čl. 5 písm. a) tohoto nařízení a čl. 5 odst. 4 bod 1 svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení (Sozialgesetzbuch VI) může osoba, která pobírá starobní důchod v plné výši podle právních předpisů jiného členského státu, požádat o povinné pojištění v rámci německého systému důchodového pojištění.

▼ M3

2. Bez ohledu na čl. 5 písm. a) tohoto nařízení a článek 7 svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení (Sozialgesetzbuch VI) se může osoba, která je povinně pojištěna v jiném členském státě nebo pobírá starobní důchod podle právních předpisů jiného členského státu, stát účastníkem systému dobrovolného pojištění v Německu.

▼ M1

3. Pro účely poskytování peněžitých dávek podle § 47 odst. 1 svazku V a § 47 odst. 1 svazku VII zákoníku sociálního zabezpečení (SGB) a § 200 odst. 2 zákona o sociálním pojištění (Reichsversicherungsordnung) pojištěncům žijícím v jiném členském státě stanoví německé systémy pojištění čistou platbu, jež se používá k vyměření dávek, jako kdyby dotýčný pojištěnec žil v Německu, ledaže by pojištěnec požádal o vyměření na základě čisté platby, již skutečně dostává.
4. Státní příslušníci ostatních členských států, jejichž místem trvalého či obvyklého pobytu není Německo a kteří splňují obecné podmínky německého systému důchodového pojištění, mohou platit dobrovolné příspěvky do tohoto systému pouze v případě, že byli v rámci německého systému důchodového pojištění dobrovolně či povinně pojištěni v určité době v minulosti; to se týká i osob bez státní příslušnosti a uprchlíků, jejichž místo trvalého či obvyklého pobytu se nachází v jiném členském státě.
5. Pauschale Anrechnungszeit (paušální započitatelná doba) se podle článku 253 Sozialgesetzbuch VI (svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení) určuje výhradně s ohledem na německé doby.
6. V případech, ve kterých se na přepočítání důchodu vztahují německé důchodové právní předpisy platné dne 31. prosince 1991, se pro účely započtení německých Ersatzzeiten (náhradních dob) použijí pouze německé právní předpisy.
7. Bez ohledu na odstavce 2 zákona o cizineckých důchodech (Fremdrentengesetz) zůstávají v rozsahu působnosti tohoto nařízení v platnosti německé právní předpisy týkající se pracovních úrazů a nemocí z povolání, za něž přísluší náhrada podle zákona o cizineckých důchodech, a dávek za doby pojištění, které lze započíst podle zákona o cizineckých důchodech na územích uvedených v čl. 1 odst. 2 a 3 zákona o záležitostech vysídlených osob a uprchlíků (Bundesvertriebenengesetz).
8. V důchodových systémech svobodných povolání bere příslušná instituce při výpočtu teoretické výše dávky uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení pro každý rok pojištění získaný podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu za základ průměrný roční nárok na důchod získaný během doby účasti v příslušných institucích prostřednictvím placení příspěvků.

ESTONSKO

Pro účely výpočtu rodičovských dávek se má za to, že doba zaměstnání v jiném členském státě než v Estonsku vychází ze stejné průměrné částky sociální daně, jako je částka placená během doby zaměstnání v Estonsku, přičemž se tyto doby zaměstnání sčítají. Pokud byla osoba během referenčního roku zaměstnána pouze v jiném členském státě, považuje se za výchozí částku pro výpočet dávky průměrná sociální daň zaplacená v Estonsku v období mezi referenčním rokem a mateřskou dovolenou.

▼ **M1****IRSKO**

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 2 a článek 62 tohoto nařízení, se pro účely výpočtu stanoveného započitatelného týdenního příjmu pojištěné osoby pro poskytování dávky v nemoci nebo v nezaměstnanosti podle irských právních předpisů přízná pojištěné osobě za každý ukončený pracovní týden, který odpracovala jako zaměstnaná osoba podle právních předpisů jiného členského státu během uvedeného stanoveného roku, částka rovnající se průměrné týdenní odměně za práci zaměstnané osoby v příslušném stanoveném roce.
2. Použije-li se článek 46 tohoto nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá právním předpisům jiného členského státu, zohlední Irsko pro účely čl. 118 odst. 1 písm. a) Social Welfare Consolidation Act (konsolidovaného zákona o sociálním zabezpečení) z roku 2005 všechny doby, během kterých by byla tato osoba z důvodu invalidity následující po pracovní neschopnosti považována podle irských právních předpisů za práce neschopnou.

ŘECKO

1. Zákon č. 1469/84 o dobrovolné účasti v systému důchodového pojištění pro řecké státní příslušníky a cizí státní příslušníky řeckého původu je použitelný pro státní příslušníky jiných členských států, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky v případě, že dotyčné osoby byly v určité době v minulosti – bez ohledu na jejich místo bydliště nebo pobytu – povinně či dobrovolně účastny řeckého systému důchodového pojištění.
2. Bez ohledu na čl. 5 odst. a) tohoto nařízení a na článek 34 zákona 1140/1981 může osoba pobírající důchod ve spojitosti s pracovním úrazem či nemocí z povolání podle právních předpisů jiného členského státu požádat o povinné pojištění podle právních předpisů použitých zemědělským systémem pojištění (OGA), pokud vykonává činnost spadající do oblasti působnosti těchto právních předpisů.

ŠPANĚLSKO

1. Pro účely provádění ustanovení čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení se roky, které pracovníkovi schází k dosažení důchodového věku nebo věku povinného odchodu do důchodu stanoveného v čl. 31 odst. 4 konsolidovaného znění Ley de clases pasivas del Estado (zákona o důchodech státních úředníků), zohlední jako roky skutečně odpracované ve státní službě pouze v případě, že se na příjemce v době vzniku pojistné události, jež vedla ke vzniku nároku na invalidní či pozůstalostní důchod, vztahoval zvláštní španělský systém pro státní úředníky, nebo pokud příjemce vykonával činnost začleněnou do uvedeného systému, nebo pokud v době vzniku pojistné události, jež vedla ke vzniku nároku na důchod, vykonával příjemce činnost, jejíž výkon ve Španělsku by mu zakládal povinnost být účasten zvláštního státního systému pro státní úředníky, ozbrojené síly nebo soudní orgány.
2. a) Podle čl. 56 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení se výpočet teoretické španělské dávky provádí na základě skutečných příspěvků osoby během let bezprostředně předcházejících platbě posledního příspěvku do španělského systému sociálního zabezpečení. Pokud je při výpočtu důchodového základu třeba zohlednit doby pojištění nebo bydlení podle právních předpisů jiných členských států, použije se pro výše uvedené doby španělský příspěvkový základ, který je časově nejbližší referenčnímu období, s přihlédnutím k vývoji indexu maloobchodních cen.
 - b) Částka získaného důchodu se zvyšuje o částku zvýšení a valorizaci vypočtené pro každý následující rok pro důchody stejného druhu.
3. Doby pojištění získané v jiných členských státech, které musí být vypočteny v rámci zvláštního systému pro státní úředníky, ozbrojené síly a soudní orgány, se pro účely článku 56 tohoto nařízení posuzují stejným způsobem jako doby časově nejbližší k těm, které byly splněny ve Španělsku ve státní službě.

▼ M1

4. Dodatečné částky podle věku uvedené ve druhém přechodném ustanovení zákona o obecném sociálním pojištění se vztahují na všechny příjemce podle nařízení, kteří před 1. lednem 1967 svým jménem hradili příspěvky podle španělských právních předpisů; výhradně pro tyto účely nelze doby pojištění započtené v jiném členském státě před uvedeným datem považovat použitím článku 5 tohoto nařízení za rovnocenné dobám, ve kterých byly hrazeny příspěvky ve Španělsku. Datem odpovídajícím 1. lednu 1967 je v případě zvláštního systému pro námořníky datum 1. srpna 1970 a v případě zvláštního sociálního systému hornictví datum 1. dubna 1969.

FRANCIE

▼ M3▼ M1

2. Pro osoby, které pobírají věcné dávky ve Francii podle článků 17, 24 nebo 26 tohoto nařízení a mají bydliště ve francouzských departmentech Haut-Rhin, Bas-Rhin nebo Moselle, zahrnují věcné dávky poskytované jménem instituce jiného členského státu, která je povinna hradit náklady související s uvedenými dávkami, i dávky poskytované jak v rámci systému všeobecného nemocenského pojištění, tak i v systému povinného doplňkového místního nemocenského pojištění v Alsace-Moselle.
3. Francouzské právní předpisy vztahující se na osobu vykonávající nyní nebo v minulosti zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost zahrnují pro účely hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení jak systém/y základního starobního pojištění, tak systém/y doplňkového důchodového pojištění, které se na dotýcnou osobu vztahovaly.

KYPR

Pro účely uplatňování ustanovení článků 6, 51 a 61 tohoto nařízení se podle právních předpisů Kyperské republiky týdenní pojištění pro všechny doby začínající dnem 6. října 1980 nebo později určuje tak, že se celkový příjem podléhající pojištění za příslušné období vydělí týdenní částkou základního příjmu podléhajícího pojištění platného v příslušném příspěvkovém roce, přičemž počet takto určených týdnů nesmí překročit počet kalendářních týdnů v odpovídajícím období.

MALTA

Zvláštní ustanovení pro úředníky

- a) Výhradně pro účely uplatňování článků 49 a 60 tohoto nařízení se s osobami zaměstnanými podle zákona o maltských ozbrojených silách (kapitola 220 sbírky zákonů Malty), policejního zákona (kapitola 164 sbírky zákonů Malty) a zákona o vězeňské službě (kapitola 260 sbírky zákonů Malty) zachází jako s úředníky.
- b) Důchody vyplácené podle výše uvedených zákonů a podle nařízení o důchodech (kapitola 93 sbírky zákonů Malty) se výhradně pro účely čl. 1 písm. e) tohoto nařízení považují za „zvláštní systémy pro úředníky“.

NIZOZEMSKO

1. Zdravotní pojištění

- a) Pokud jde o nárok na věcné dávky podle nizozemských právních předpisů, rozumějí se osobami majícími nárok na věcné dávky pro účely provádění hlavy III kapitol 1 a 2 tohoto nařízení:
 - i) osoby, které jsou podle článku 2 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) povinny nechat se pojistit u zdravotní pojišťovny,
 - ii) pokud již nejsou zahrnuty do bodu i), osoby, jež jsou rodinnými příslušníky vojáků v činné službě a žijí v jiném členském státě, a osoby, které mají bydliště v jiném členském státě a mají podle tohoto nařízení nárok na zdravotní péči ve státě svého bydliště, avšak náklady hradí Nizozemsko.

▼ **M1**

- b) Osoby uvedené v odst. 1 písm. a) bodu i) se musí, v souladu s ustanoveními zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet), nechat pojistit u zdravotní pojišťovny a osoby uvedené v odst. 1 písm. a) bodu ii) se musí zaregistrovat u Výboru pro zdravotní pojištění (College voor zorgverzekeringswet).
- c) Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) a zákona o obecné úpravě zvláštních lékařských výdajů (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten) týkající se povinnosti platit příspěvky se vztahují na osoby uvedené v písmenu a) a na jejich rodinné příslušníky. Co se týče rodinných příslušníků, hradí příspěvky osoba, od které se odvozuje nárok na zdravotní péči, s výjimkou osob, které jsou rodinnými příslušníky vojáků v činné službě a žijí v jiném členském státě; tito rodinní příslušníci hradí příspěvky přímo.
- d) Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) týkající se pozdního pojištění se použijí přiměřeně v případě pozdní registrace osob uvedených v odst. 1 písm. a) bodu ii) u Výboru pro zdravotní pojištění (College voor zorgverzekeringswet).
- e) Osoby, které mají nárok na věcné dávky dle právních předpisů jiného členského státu než Nizozemska a mají bydliště nebo dočasně pobývají v Nizozemsku, mají nárok na věcné dávky v souladu s přístupem uplatňovaným vůči pojištěným osobám v Nizozemsku ze strany instituce místa bydliště nebo místa pobytu, s ohledem na čl. 11 odst. 1, 2 a 3 a čl. 19 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet), stejně jako na věcné dávky poskytované podle obecného zákona o mimořádných léčebných výdajích (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten).
- f) Pro účely článků 23 až 30 tohoto nařízení se za důchody splatné podle nizozemských právních předpisů považují následující dávky (vedle důchodů zahrnutých do hlavy III kapitol 4 a 5 tohoto nařízení):
- důchody přiznané podle zákona ze dne 6. ledna 1966 o důchodech pro státní zaměstnance a pozůstalé po nich (Algemene burgerlijke pensioenwet) (nizozemský zákon o důchodech pro státní zaměstnance),
 - důchody přiznané podle zákona ze dne 6. října 1966 o důchodech pro vojáky z povolání a pozůstalé po nich (Algemene militaire pensioenwet) (zákon o vojenských důchodech),
 - dávky v pracovní neschopnosti přiznané podle zákona ze dne 7. června 1972 o dávkách v pracovní neschopnosti vojáků z povolání (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (zákon o pracovní neschopnosti vojáků z povolání),
 - důchody přiznané podle zákona ze dne 15. února 1967 o důchodech pro zaměstnance nizozemských drah (NV Nederlandse Spoorwegen) a pozůstalé po nich (Spoorwegpensioenwet) (zákon o důchodech na drahách),
 - důchody přiznané podle nařízení o pracovním řádu nizozemských drah (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),
 - dávky přiznané osobám v důchodu před dosažením důchodového věku 65 let v rámci důchodového systému určeného k poskytování pomoci ve stáří bývalým pracovníkům nebo dávky poskytované v případě předčasného odchodu z trhu práce v rámci systému zřízeného státem nebo v rámci kolektivní dohody pro osoby ve věku 55 let a více,
 - dávky vyplácené vojenskému personálu a úředníkům v souladu s režimem platným pro případy propouštění zaměstnanců z důvodu nadstavu, odchodu z aktivní služby do starobního důchodu a předčasného odchodu do důchodu.

▼ **M3**

- h) Pro účely čl. 18 odst. 1 tohoto nařízení mají osoby uvedené v bodě 1 písm. a) podbodě ii) této přílohy, které dočasně pobývají v Nizozemsku, s ohledem na čl. 11 odst. 1, 2 a 3 a čl. 19 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (Zorgverzekeringswet) nárok na věcné dávky od instituce místa pobytu v souladu s přístupem uplatňovaným vůči pojištěným osobám v Nizozemsku, jakož i na věcné dávky poskytované podle obecného zákona o mimořádných léčebných výdajích (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten).

▼ **M1**

2. Používání Algemene Ouderdomswet (AOW) ► **M3** (obecného zákona o starobním důchodu) ◀

- a) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 1 Algemene Ouderdomswet (AOW) ► **M3** (obecného zákona o starobním důchodu) ◀ se nepoužije pro kalendářní roky před 1. lednem 1957, během kterých příjemce nesplňující podmínky umožňující mu považovat uvedené roky za doby pojištění:

- měl mezi svým 15. a 65. rokem bydliště v Nizozemsku, nebo
- měl bydliště v jiném členském státě a pracoval v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo
- pracoval v jiném členském státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.

Odchylně od článku 7 AOW se rovněž každému, kdo měl bydliště či pracoval v Nizozemsku v souladu s výše uvedenými podmínkami pouze před 1. lednem 1957, přiznává nárok na důchod.

- b) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 1 AOW se nevztahuje na kalendářní roky před 2. srpnem 1989, během kterých nebyla mezi svým patnáctým a šedesátým pátým rokem osoba, která žije nebo žila v manželském svazku, pojištěna podle výše uvedených právních předpisů, i když měla bydliště na území jiného členského státu než Nizozemska, jestliže se tyto kalendářní roky kryjí s dobami pojištění získanými manželem/manželkou osoby ► **M3** podle výše uvedených právních předpisů ◀, nebo s kalendářními roky, které se berou v úvahu na základě odst. 2 písm. a) za předpokladu, že jejich manželství během těchto dob trvalo.

Odchylně od článku 7 AOW je takové osobě přiznán nárok na důchod.

- c) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 2 AOW se nepoužije pro kalendářní roky před 1. lednem 1957, během kterých o manželovi/manželce důchodce, který nesplňuje tyto podmínky umožňující mu považovat uvedené roky za doby pojištění, platilo že:

- měl mezi svým 15. a 65. rokem bydliště v Nizozemsku, nebo
- měl bydliště v jiném členském státě a pracoval v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo
- pracoval v jiném členském státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.

- d) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 2 AOW se nevztahuje na kalendářní roky před 2. srpnem 1989, během kterých měl/a mezi svým patnáctým a šedesátým pátým rokem manžel/ka důchodce bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a nebyl/a pojištěn/a podle výše uvedených právních předpisů, jestliže se tyto kalendářní roky kryjí s dobami pojištění získanými dotyčným důchodcem podle uvedených právních předpisů, nebo s kalendářními roky, které se berou v úvahu na základě odst. 2 písm. a) za předpokladu, že jejich manželství během těchto dob trvalo.

▼ **M1**

e) Ustanovení odst. 2 písm. a), b), c) a d) se nevztahuje na doby, které se kryjí s:

— dobami, které mohou být vzaty v úvahu při výpočtu důchodových nároků podle právních předpisů o starobním pojištění jiného členského státu než Nizozemska, nebo

— dobami, po které dotyčná osoba pobírala starobní důchod podle těchto právních předpisů.

Doby dobrovolného pojištění v rámci systému jiného členského státu se pro účely tohoto ustanovení nezohledňují.

f) Ustanovení odst. 2 písm. a), b), c) a d) se použije pouze, pokud dotyčná osoba bydlela v jednom či více členských státech po dobu šesti let po dosažení věku 59 let a jen po dobu, během které tato osoba bydlela v jednom z uvedených států.

g) Odchylně od kapitoly IV AOW si může každý, kdo má bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a na jehož manžela/manželku se podle uvedených právních předpisů vztahuje povinné pojištění, zařídít podle uvedených právních předpisů dobrovolné pojištění na doby, během kterých je manžel/ka povinně pojištěn/a.

Toto povolení nezaniká, pokud je povinné pojištění manžela/manželky ukončeno v důsledku jeho/její smrti a pozůstalý pobírá pouze důchod podle Algemene nabestaandenwet ► **M3** (zákona o obecném pojištění pozůstalých) ◀.

Povolení týkající se dobrovolného pojištění končí v každém případě dnem, kdy daná osoba dosáhne 65 let.

Výše příspěvku na dobrovolné pojištění se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků dobrovolného pojištění podle AOW. Jestliže však dobrovolné pojištění pokračuje po době pojištění uvedené v odst. 2 písm. b), výše příspěvku se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků povinného pojištění podle AOW a zohlední se příjem, který je považován za získaný v Nizozemsku.

h) Povolení uvedené v odst. 2 písm. g) nebude přiznáno nikomu, kdo je pojištěn podle právních předpisů jiného členského státu a pobírá důchodovou dávku nebo pozůstalostní důchod.

i) Každý, kdo si chce podle odst. 2 písm. g) zařídít dobrovolné pojištění, si musí podat žádost u Sociální pojišťovny (Sociale Verzekeringsbank) nejpozději jeden rok po dni, kdy byly splněny podmínky účasti.

3. Používání Algemene nabestaandenwet (ANW) ► **M3** (zákona o obecném pojištění pozůstalých) ◀

a) Pokud má pozůstalý/á manžel/ka na základě čl. 51 odst. 3 tohoto nařízení nárok na pozůstalostní důchod podle Algemene Nabestaandenwet (ANW) (zákona o obecném pojištění pozůstalých), vypočte se uvedený důchod v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

Pro účely těchto ustanovení se doby pojištění před 1. říjnem 1959 považují rovněž za doby pojištění získané podle nizozemských právních předpisů, pokud během uvedených dob pojištěná osoba starší 15 let splnila tyto podmínky:

— měla bydliště v Nizozemsku, nebo

— měla bydliště v jiném členském státě a pracovala v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo

— pracovala v jiném členské státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.

▼ **M1**

- b) Doby, které mají být zohledněny na základě odst. 3 písm. a), nebudou brány v potaz, pokud se kryjí s dobami povinného pojištění získanými podle právních předpisů jiného členského státu týkajících se pozůstalostních důchodů.
- c) Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení se jako doby pojištění berou v úvahu pouze doby pojištění získané po dosažení patnácti let věku podle nizozemských právních předpisů.
- d) Odchylně od čl. 63a odst. 1 ANW si může osoba, která má bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a na jehož manžela/manželku se podle ANW vztahuje povinné pojištění, zaříditi ► **M3** podle výše uvedených právních předpisů ◀ dobrovolné pojištění pouze na doby, během kterých je manžel/ka povinně pojištěn/a, a za předpokladu, že pojištění již bylo započaté ke dni použitelnosti tohoto nařízení.

Toto povolení zaniká dnem ukončení povinného pojištění manžela/manželky podle ANW, pokud není povinné pojištění manžela/manželky ukončeno v důsledku jeho/její smrti a pozůstalý pobírá pouze důchod podle ANW.

Povolení týkající se dobrovolného pojištění končí v každém případě dnem, kdy daná osoba dosáhne 65 let.

Výše příspěvku na dobrovolné pojištění se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků dobrovolného pojištění podle ANW. Jestliže však dobrovolné pojištění pokračuje po době pojištění uvedené v odst. 2 písm. b), výše příspěvku se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků povinného pojištění podle ANW a zohlední se příjem, který je považován za získaný v Nizozemsku.

4. Používání nizozemských právních předpisů o pracovní neschopnosti

- a) Jestliže má podle čl. 51 odst. 3 tohoto nařízení dotyčná osoba nárok na nizozemskou dávku v invaliditě, stanoví se částka podle čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení pro výpočet dávky takto:
- i) jestliže před vznikem pracovní neschopnosti vykonávala tato osoba činnost jako zaměstnaná osoba ve smyslu čl. 1 písm. a) tohoto nařízení:
- v souladu s ustanoveními ► **M3** zákona o invalidním pojištění ◀ (Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering) (WAO), pokud pracovní neschopnost vznikla 1. lednem 2004, nebo
 - v souladu s předpisy stanovenými ve Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) (zákoně o práci a příjmu podle pracovní schopnosti), pokud pracovní neschopnost nastala dne 1. ledna 2004 nebo později,
- ii) jestliže před vznikem pracovní neschopnosti vykonávala dotyčná osoba činnost jako osoba samostatně výdělečně činná ve smyslu čl. 1 písm. b) tohoto nařízení, v souladu s předpisy stanovenými ve Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) ► **M3** (zákon o pojištění osob samostatně výdělečně činných pro případ pracovní neschopnosti) ◀, pokud pracovní neschopnost nastala před 1. srpnem 2004.
- b) Při výpočtu dávek podle WAO, WIA nebo WAZ nizozemské orgány zohlední:
- doby placeného zaměstnání a doby za takové považované, získané v Nizozemsku před 1. červencem 1967,
 - doby pojištění získané podle WAO,

▼ **M1**

- doby pojištění získané dotyčnou osobou po dosažení věku 15 let podle Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) (obecný zákon o pracovní neschopnosti) za předpokladu, že se nekryjí s dobami pojištění získanými podle WAO,
- doby pojištění získané podle WAZ,
- doby pojištění získané podle WIA.

RAKOUSKO

1. Pro účely získání dob v důchodovém pojištění se docházka do školy nebo do srovnatelného vzdělávacího zařízení v jiném členském státě považuje za rovnocennou docházku do školy nebo do srovnatelného vzdělávacího zařízení podle čl. 227 odst. 1 bodu 1 a čl. 228 odst. 1 bodu 3 obecného zákona o sociálním zabezpečení (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz) (ASVG), čl. 116 odst. 7 spolkového zákona o sociálním zabezpečení osob vykonávajících činnosti spojené s obchodem (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz) (GSVG) a čl. 107 odst. 7 zákona o sociálním zabezpečení zemědělců (Bauern-Sozialversicherungsgesetz) (BSVG), jestliže se na dotyčnou osobu kdykoliv v minulosti vztahovaly rakouské právní předpisy na základě toho, že byla zaměstnaná nebo vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, a zvláštní příspěvky podle čl. 227 odst. 3 ASVG, čl. 116 odst. 9 GSVG a čl. 107 odst. 9 BSVG na získání takových dob vzdělávání jsou zaplacené.
2. Pro výpočet poměrné dávky uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení se zvláštní příplatky k příspěvkům doplňkového pojištění a doplňková dávka pro horníky podle rakouských právních předpisů neberou v úvahu. V těchto případech se poměrná dávka vypočtená bez uvedených příspěvků případně zvýší o nesnížené zvláštní příplatky k příspěvkům doplňkového pojištění a o doplňkovou dávku pro horníky.
3. Jestliže byly podle článku 6 tohoto nařízení získány náhradní doby v rámci rakouského systému důchodového pojištění, ale tyto doby nemohou tvořit základ výpočtu podle článků 238 a 239 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (obecného zákona o sociálním zabezpečení), článků 122 a 123 Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (spolkového zákona o sociálním zabezpečení osob vykonávajících činnosti spojené s obchodem) a článků 113 a 114 Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (zákon o sociálním zabezpečení zemědělců), použije se základ pro výpočet dob péče o dítě podle článku 239 ASVG, článku 123 GSVG a článku 114 BSVG.

FINSKO

1. Pro účely stanovení nároku a výpočtu částky finského státního důchodu podle článků 52 až 54 tohoto nařízení je s důchody získanými podle právních předpisů jiného členského státu zacházeno stejným způsobem jako s důchody získanými podle finských právních předpisů.
2. Pokud se uplatňuje čl. 52 odst. 1 písm. b) bod i) tohoto nařízení pro účely výpočtu výdělku za započítané období podle finských právních předpisů o důchodech závislých na výdělku a pokud jsou doby důchodového pojištění dané osoby u části referenční doby podle finských právních předpisů založeny na zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti v jiném členském státě, rovná se výdělek za započítanou dobu součtu výdělků získaných během části referenční doby ve Finsku vydělenému počtem měsíců, jež byly během referenční doby dobami pojištění ve Finsku.

▼ M1

ŠVÉDSKO

1. Pokud se příspěvek na rodičovskou dovolenou vyplácí podle článku 67 tohoto nařízení rodinnému příslušníkovi, který je nezaměstnaný, vyplácí se uvedený příspěvek v základní nebo nejnižší výši.
2. Pro účely výpočtu příspěvku na rodičovskou dovolenou v souladu s kapitolou 4 odst. 6 Lag (1962:381) om allmän försäkring (zákona o obecném pojištění) se pro osoby způsobilé k pobírání příspěvku na rodičovskou dovolenou při zaměstnání použije toto ustanovení:

U rodiče, jehož příjem zakládající nárok na dávky v nemoci se vypočítá na základě příjmu z výdělečné činnosti ve Švédsku, se požadavek, podle něhož musí být daná osoba před narozením dítěte pojištěna pro účely dávek v nemoci na vyšší než minimální úrovni pod dobu nejméně 240 po sobě jdoucích dnů, považuje za splněný, pokud během uvedeného období rodič měl příjem z výdělečné činnosti v jiném členském státě odpovídající pojištění na vyšší než minimální úrovni.

3. Ustanovení tohoto nařízení o sčítání dob pojištění a dob bydlení se nevztahují na přechodná ustanovení švédských právních předpisů o nároku na minimální důchod osob narozených v roce 1937 či dříve majících přede dnem podání žádosti o důchod po stanovenou dobu bydliště ve Švédsku (zákon 2000:798).
4. Pro účely výpočtu pomyslného příjmu pro stanovení náhrad za zdravotní postižení a náhrad za ztrátu schopnosti výdělečné činnosti v souladu s kapitolou 8 Lag (1962:381) om allmän försäkrings (zákona o obecném pojištění) platí:
 - a) Pokud pojištěná osoba podléhá během referenční doby rovněž právním předpisům jednoho či více jiných členských států, protože vykonávala činnost jako zaměstnaná osoba či osoba samostatně výdělečně činná, považuje se příjem v dotčeném členském státu/dotčených členských státech za rovnocenný průměrnému hrubému příjmu pojištěné osoby ve Švédsku dosaženému během části referenční doby strávené ve Švédsku, který se vypočítá tak, že se výdělek získaný ve Švédsku vydělí počtem roků, během nichž byl dosažen.
 - b) Pokud se dávky vypočítávají podle článku 46 tohoto nařízení a osoby nejsou pojištěny ve Švédsku, stanoví se referenční doba podle kapitoly 8 odst. 2 a 8 výše uvedeného zákona, jako kdyby daná osoba ve Švédsku pojištěna byla. Pokud dotčená osoba nemá podle zákona o starobních důchodech závislých na výdělku (1998:674) během této doby žádný příjem zakládající nárok na důchod, je dovoleno, aby referenční doba běžela od dřívějšího okamžiku, kdy pojištěná osoba měla příjem z výdělečné činnosti ve Švédsku.
5. a) Pro účely výpočtu pomyslných důchodových příjmů pro stanovení pozůstalostního důchodu závislého na výdělku (zákon 2000:461) se, pokud není splněn požadavek švédských právních předpisů týkající se získání nároku na důchod za alespoň tři roky z pěti kalendářních let bezprostředně předcházejících smrti dané osoby (referenční doba), zohledňují rovněž doby pojištění získané v jiném členském státu, jako kdyby byly získány ve Švédsku. Má se za to, že doby pojištění získané v jiných členských státech vycházejí z průměrného švédského základu pro důchod. Pokud se u dotčené osoby za základ pro důchod počítá pouze jeden rok ve Švédsku, má se za to, že každá doba pojištění v jiném členském státě představuje stejnou hodnotu.

▼ **M1**

- b) Pro účely výpočtu pomyslných důchodových kreditů pro stanovení vdovského důchodu v souvislosti s úmrtím, které nastalo dne 1. ledna 2003 či později, se, pokud není splněn požadavek švédských právních předpisů týkající se získání důchodových kreditů za alespoň dva roky ze čtyř let bezprostředně předcházejících smrti pojištěné osoby (referenční doba) a doby pojištění byly během referenční doby splněny v jiném členském státu, má za to, že jsou tyto roky založeny na stejných důchodových kreditech jako švédský rok.

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Pokud, v souladu s právními předpisy Spojeného království, může být osobě přiznán nárok na důchod, jestliže:

- a) jsou zohledněny příspěvky bývalého manžela/manželky, jako kdyby byly vlastními příspěvky dané osoby, nebo

- b) jsou příslušné příspěvkové podmínky splněny manželem/manželkou nebo bývalým/bývalou manželem/manželkou této osoby; a to za předpokladu, že v každém případě manžel/ka nebo bývalý/á manžel/ka je nebo byl/a činný/á jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná a vztahovaly se na něj/ní právní předpisy dvou nebo více členských států, použijí se ke stanovení nároku podle právních předpisů Spojeného království ustanovení hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení. V tomto případě se odkazy uvedené v kapitole 5 na „doby pojištění“ považují za odkazy na doby pojištění získané:

- i) manželem či manželkou nebo bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje:

— vdaná žena, nebo

— osoba, jejíž manželství bylo ukončeno jiným způsobem než v důsledku smrti manžela/manželky, nebo

- ii) bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje:

— vdovec, který nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídatky pro ovdovělé rodiče, nebo

— vdova, která nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídatky pro ovdovělou matku, přídatky pro ovdovělé rodiče či vdovský důchod, nebo která má nárok pouze na vdovský důchod závisející na věku vypočítaný na základě čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, a pro tyto účely se „vdovským důchodem závisejícím na věku“ rozumí vdovský důchod vyplácený ve snížené výši v souladu s čl. 39 odst. 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.

2. Pro účely uplatňování článku 6 tohoto nařízení na ustanovení upravující nárok na příspěvek na pečovatelskou službu, příspěvek na pečovatele a příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené osoby se doba zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaná na území jiného členského státu než Spojeného království zohlední, pouze pokud je to nutné ke splnění podmínek ohledně požadovaných období přítomnosti ve Spojeném království přede dnem, k němuž nárok na dotýčnou dávku poprvé vznikl.

3. Pro účely článku 7 tohoto nařízení je v případě příjemců invalidních, starobních a pozůstalostních peněžitých dávek, důchodů po pracovních úrazech nebo nemocech z povolání a pohřebného na každého příjemce podle právních předpisů Spojeného království pobývajících na území jiného členského státu pohlíženo tak, jako by měl během daného pobytu na území tohoto jiného členského státu trvalý pobyt.

▼ **M1**

4. Použije-li se článek 46 tohoto nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá právním předpisům jiného členského státu, zohlední Spojené království pro účely čl. 30 A odst. 5 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 všechny doby, během kterých tato osoba z důvodu této pracovní neschopnosti pobírala:

- i) peněžité dávky v nemoci nebo mzdu či plat jako jejich náhradu, nebo
- ii) dávky ve smyslu hlavy III kapitoly 4 a 5 tohoto nařízení přiznané s ohledem na invaliditu, jež následovala po pracovní neschopnosti podle právních předpisů jiného členského státu, jako kdyby to byly doby krátkodobé pracovní neschopnosti, během nichž se vyplácí dávka v souladu s čl. 30 A odst. 1 až 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.

Při uplatňování tohoto ustanovení se zohledňují pouze doby, během nichž by byla osoba práce neschopná ve smyslu právních předpisů Spojeného království.

5. 1) Pro účely výpočtu faktoru výdělku za účelem stanovení nároku na dávky podle právních předpisů Spojeného království se má za to, že za každý týden, během kterého zaměstnaná osoba podléhala právním předpisům jiného členského státu a který započal během daného daňového období ve smyslu právních předpisů Spojeného království, dotyčná osoba platila příspěvky jako zaměstnaná osoba nebo měla příjem, z kterého byly příspěvky placeny, na základě příjmů rovnajících se dvěma třetinám horní meze příjmu v uvedeném daňovém období.

2) Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto nařízení, jestliže:

- a) během jakéhokoli daňového období počínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později získala zaměstnaná osoba doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení výlučně v jiném členském státě než ve Spojeném království a jestliže z uplatnění odst. 5 bodu 1 vyplývá, že se uvedené období bere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, má se za to, že byla po dobu 52 týdnů v uvedeném roce pojištěna v jiném členském státě;
- b) se jakékoli daňové období počínající dne 6. dubna 1975 nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, neberou se v úvahu žádné doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení získané v uvedeném daňovém období.

3) Pro účely přepočtu faktoru výdělku na doby pojištění se faktor výdělku dosažený v daném daňovém období ve smyslu právních předpisů Spojeného království dělí spodní mezí příjmů za uvedené období. Výsledek se vyjádří celým číslem a desetinná místa se neberou v úvahu. Takto vypočítané číslo představuje počet týdnů pojištění získaných podle právních předpisů Spojeného království během uvedeného daňového období za předpokladu, že toto číslo nepřevyší počet týdnů, během kterých osoba podléhala uvedeným právním předpisům v uvedeném období.